

២០២៦

មេសា - មិថុនា

ភាគ ១០២ លេខ ២

មេរៀនព្រះគម្ពីរថ្ងៃសប្ប័ទ

ថ្នាក់ធំ

សារៈសំខាន់នៃទំនាយ

ការសិក្សាអំពីកិច្ចការទំនាយរបស់ដានីយ៉ែល និងយ៉ូហាន
មាតិកា

១. សេចក្តីផ្តើមអំពីទំនាយ	៥
២. រាជទូតរបស់ព្រះចំពោះស្តេច	១០
៣. ការបើកសម្តែងអំពីអាណាចក្រនាពេលអនាគត	១៥
៤. និមិត្តដំបូងរបស់ដានីយ៉ែល	២០
៥. ការបន្តវេននៃរាជ្យទាំងឡាយ	២៦
៦. ការពន្យល់អំពីនិមិត្ត	៣១
៧. ការបើកឡើងវិញនូវសៀវភៅដែលបានបិទត្រា	៣៦
៨. ហោរានៃកោះប៉ាតម៉ុស	៤១
៩. សត្វនាគ ស្រ្តី និងសំណល់ដែលនៅសេសសល់	៤៦
១០. សត្វសាហាវ និងចំណាំ	៥២
១១. ទេវតាទាំងបីអង្គ	៥៧
១២. ការហៅចុងក្រោយ	៦២
១៣. ការទាយទុកជាមុនអំពីទីបញ្ចប់	៦៧

មេរៀនព្រះគម្ពីរថ្ងៃសប្បិទ ដែលជាកម្មវិធីសិក្សាប្រចាំថ្ងៃ គឺផ្អែកទៅលើតែព្រះគម្ពីរ និង វិញ្ញាណនៃសេចក្តីទំនាយតែប៉ុណ្ណោះ ដោយមិនមានការបន្ថែមមតិយោបល់ឡើយ។ អត្ថបទស្រង់ត្រូវបានធ្វើឡើងឱ្យខ្លីបំផុតតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីផ្តល់នូវគំនិត ដែលច្បាស់លាស់ និងចំគោលដៅ។ រង់ចាំក្រចក[] ត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងករណីខ្លះ ដើម្បី ធានានូវភាពច្បាស់លាស់ បរិបទត្រឹមត្រូវ និងភាពងាយស្រួលក្នុងការអាន។ ការសិក្សា បន្ថែមនៅក្នុងឯកសារប្រភពដើមត្រូវបានផ្តល់អនុសាសន៍យ៉ាងខ្លាំង។

រូបភាពបំភ្លឺ និងក្របះ ព្រះវិហារអឺតាលី, បេសកកម្មកូតឌីវ៉េ, ព្រះវិហារប្រាក, អេច. ស៊ី បាល់ឌី

រក្សាសិទ្ធិ © ២០២៦ ដោយសន្និសីទចំណុះនៃចលនាកំណែទម្រង់សេវេនដេ អាត់វេនទីស្ត, ផ្នែកសាលាថ្ងៃសប្បិទ, ៥២៤០ ហូលីន រ៉ូដ, រ៉ូអាណូក, វីជីញ៉ា ២៤០១៩, សហរដ្ឋអាមេរិក។ ទូរស័ព្ទ៖ ១-៥៤០-៣៦២-១៨០០ • គេហទំព័រ៖ www.sdarm.org • អ៊ីមែល៖ info@sdarm.org

មេរៀនព្រះគម្ពីរថ្ងៃសប្បិទ (យូអេសភីអេស ០០៥-១១៨), លេខ ១០២, ច្បាប់ទី ២, ខែ មេសា - មិថុនា ២០២៦។ បោះពុម្ពផ្សាយប្រចាំត្រីមាសដោយសន្និសីទចំណុះនៃចលនា កំណែទម្រង់សេវេនដេអាត់វេនទីស្ត, ផ្នែកសាលាថ្ងៃសប្បិទ។ បោះពុម្ព និងចែកចាយ ដោយសមាគមបោះពុម្ពផ្សាយ រីហ្វរមេសិន ហៅកាត់, ៥២៤០ ហូលីន រ៉ូដ, រ៉ូអាណូក, វីជីញ៉ា ២៤០១៩-៥០៤៨, សហរដ្ឋអាមេរិក។ បង់ថ្លៃប្រៃសណីយ៍តាមកាលកំណត់នៅ រ៉ូអាណូក, វីជីញ៉ា ២៤០២២-៩៩៩៣។

សហរដ្ឋអាមេរិក និងកាណាដា ទំនាក់ទំនង៖ ទូរស័ព្ទ ១-៥៤០-៣៦២-៩៤០០ • គេហទំព័រ៖ www.reformationherald.com • អ៊ីមែល info@reformationherald.org

ការដាវប្រចាំឆ្នាំនៅសហរដ្ឋអាមេរិក៖ ២២.០០ ដុល្លារ។ អក្សរពុម្ពធំ ៣៣.០០ ដុល្លារ។ អក្សរជាតិ ២១.០០ ដុល្លារ ឬក្រុមថ្ងៃដឹកជញ្ជូន។ អក្សរពុម្ពធំអន្តរជាតិ ៣១.០០ ដុល្លារ ឬក្រុមថ្ងៃដឹកជញ្ជូន។ ច្បាប់ចម្លងទោល ៦.០០ ដុល្លារ។ អក្សរពុម្ពធំ ៩.០០ ដុល្លារ។ សូមផ្ញើ សំណើដាវ និងការទូទាត់ប្រាក់ (ជាប្រាក់ដុល្លារអាមេរិកតែប៉ុណ្ណោះ) មកកាន់ អាសយដ្ឋានខាងក្រោម។ តម្លៃអាចនឹងផ្លាស់ប្តូរដោយមិនមានការជូនដំណឹងជាមុន។

ភ្នាក់ងារប្រៃសណីយ៍ សូមផ្ញើការផ្លាស់ប្តូរអាសយដ្ឋានមកកាន់៖ មេរៀនព្រះគម្ពីរថ្ងៃ សប្បិទ, ប្រអប់សំបុត្រ ៧២៤០, រ៉ូអាណូក, វីជីញ៉ា ២៤០១៩-០២៤០។

អូស្ត្រាលី ទំនាក់ទំនង៖ ទូរស័ព្ទ ៦១-២-៩៦២៧-៧៥៥៣ • គេហទំព័រ៖

www.sdarm.org.au • អ៊ីមែល៖ info@sdarm.org.au ការជាវប្រចាំឆ្នាំនៅអូស្ត្រាលី និង
នូវវេលសេឡង់ដ៖ ៣៤.០០ ដុល្លារអូស្ត្រាលី (ច្បាប់ចម្លងទោល ៨.៥០ ដុល្លារ)។ ប្រទេស
ផ្សេងៗ ៣៤.០០ ដុល្លារអូស្ត្រាលី ឬក៏រួមថ្លៃដឹកជញ្ជូន។ សូមផ្ញើសំណើជាវ និងការទូទាត់
ប្រាក់ (ជាប្រាក់អូស្ត្រាលី) មកកាន់អាសយដ្ឋាន៖ មេរៀនព្រះគម្ពីរថ្ងៃសប្បិទ, ប្រអប់
សំបុត្រ ១៣២, វ៉ែស្តេន ញូវសៅវែល ២៧៦៥, អូស្ត្រាលី។

អាហ្វ្រិកខាងត្បូង ទំនាក់ទំនង៖ ទូរស័ព្ទ ២៧-០១១-៣៣៦-៧០៦៤ • គេហទំព័រ៖
www.sdarmsa.org.za • អ៊ីមែល៖ admin@sdarmsa.org.za

ការជាវប្រចាំឆ្នាំនៅអាហ្វ្រិកខាងត្បូង៖ ១២០.០០ រ៉ង់ (ច្បាប់ចម្លងទោល ៣៥.០០ រ៉ង់)។
សូមផ្ញើសំណើជាវ និងការទូទាត់ប្រាក់មកកាន់អាសយដ្ឋានខាងក្រោម។

ភ្នាក់ងារប្រៃសណីយ៍ សូមផ្ញើការផ្លាស់ប្តូរអាសយដ្ឋានមកកាន់៖ មេរៀនព្រះគម្ពីរថ្ងៃ
សប្បិទ, ប្រអប់សំបុត្រ ៧៩៥០, យ៉ូហានណេសប៊ីត ២០០០, អាហ្វ្រិកខាងត្បូង។

បុព្វកថា

ព្រះគម្ពីរត្រូវបានសរសេរឡើង និងត្រូវបានរក្សាទុកដោយព្រះចេស្ដា ជាសៀវភៅណែនាំ
ដែលបំផុសគំនិតសម្រាប់យើងរាល់គ្នា។ រឿងរ៉ាវនៅក្នុងនោះបានផ្តល់នូវមេរៀនរាប់មិន
អស់សម្រាប់ជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន និងសម្រាប់សម័យកាលដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ កំណត់ត្រា
នៃកិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្រនៃប្រជាជាតិនានា និងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់
បានលើកទឹកចិត្ត និងធានាចំពោះយើងអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។ ហើយសក្ខីកម្ម
ដ៏មានតម្លៃបំផុត គឺកំណត់ត្រានៃជីវិត និងសារលិខិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលដាស់តឿន
សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងខ្លួនយើង «ដ្បិតទ្រង់បានស្រឡាញ់យើង
មុន» (១ យ៉ូហាន ៤:១៩)។

ទិដ្ឋភាពដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍បំផុតមួយនៃព្រះជាម្ចាស់របស់យើងដែលត្រូវបានរកឃើញ
ក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺការដឹងមុនរបស់ទ្រង់ ពោលគឺទ្រង់អាចមើលឃើញ «ពីទីបំផុតតាំង
ពីដើមដំបូងមក» (អេសាយ ៤៦:១០)។ ការណ៍នេះអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ប្រើប្រាស់អំណាច
គ្មានដែនកំណត់ ដើម្បីធ្វើឱ្យ «គ្រប់សេចក្តីទាំងអស់... រួមគ្នាសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់
អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះ» (រ៉ូម ៨:២៨)។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែជារឿយៗទ្រង់
បានជ្រើសរើសដើម្បីបើកសម្តែងដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់នូវ «សេចក្តីដែលត្រូវមកដល់ជា
ប្រញាប់» (វិវរណៈ ១:១)។ ការណ៍នេះផ្តល់ឱ្យយើងនូវទំនុកចិត្តលើសេចក្តីស្រឡាញ់
និងការប្រោសប្រណីរបស់ទ្រង់ ហើយក៏ជាកត្តាមួយនៃការបំផុសគំនិតដ៏ទេវភាពនៃ

ព្រះគម្ពីរផងដែរ។ ការពិតដែលថាទំនាយត្រូវបានសម្រេចជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងទំព័រ
ប្រវត្តិសាស្ត្រ និងការវិវត្តនៃព្រឹត្តិការណ៍បច្ចុប្បន្ន បានបង្ហាញថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជា
ម្ចាស់គឺលេសពីការបង្កើតដោយមនុស្សលោក។

ទំនាយគឺជាអ្វីដែលសំខាន់បំផុតសម្រាប់បុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះពររបស់ទ្រង់
ត្រូវបានប្រកាសលើអ្នកដែល «អាន និងអស់អ្នកដែលស្តាប់ពាក្យទំនាយនេះ ព្រមទាំង
កាន់តាមសេចក្តីទាំងឡាយដែលបានសរសេរទុកមក» (វិវរណៈ ១:៣)។

ក្នុងចំណោមសំណេររបស់ពួកហោរា មានសៀវភៅពីរដែលលេចធ្លោជាងគេ ដោយសារ
មានផ្ទុកនូវការព្យាករណ៍លម្អិត និងមានប្រព័ន្ធអំពីគ្រោងនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ។ ដានីយ៉ែល
និងយ៉ូហានត្រូវបានទុកចិត្តឱ្យទទួលនូវសារលិខិតពិសេសទាំងនេះ ហើយសៀវភៅរបស់
ពួកលោក គឺដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ ជាចំណុចផ្ដោតនៃការសិក្សាព្រះគម្ពីរថ្ងៃសប្ប័ទក្នុង
ត្រីមាសនេះ។

សម្រាប់រយៈពេលបីខែខាងមុខនេះ សិស្សសាលាថ្ងៃសប្ប័ទនឹងសិក្សាអំពីដំណើររឿង
របស់ដានីយ៉ែល និងយ៉ូហាន ព្រមទាំងផ្នែកសំខាន់ៗមួយចំនួននៃទំនាយដែលពួកលោក
បានកត់ត្រាទុក។ ទាំងនេះគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ស្វែងយល់ពីសារលិខិតនៃ
ការយាងមក និងចលនាខាងវិញ្ញាណ ក៏ដូចជាខាងនយោបាយទាំងក្នុងអតីតកាល និង
បច្ចុប្បន្នកាល។

ទោះបីជាមិនមានកន្លែងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីគ្របដណ្តប់គ្រប់ផ្នែកនៃសៀវភៅទាំងពីរនៅក្នុង
ត្រីមាសនេះក៏ដោយ ក៏សិស្សត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យសិក្សាយ៉ាងស៊ីជម្រៅលើខ្លឹមសា
រទាំងមូល រួមជាមួយនឹងទំនាក់ទំនង និងការផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងផ្នែកផ្សេងទៀតនៃព្រះ
គម្ពីរ។

ធនធានដ៏ល្អបំផុតមួយសម្រាប់ទាំងសិស្ស និងគ្រូបង្រៀននៅក្នុងសាលាថ្ងៃសប្ប័ទ ដើម្បី
យល់ពីព័ត៌មានលម្អិតនៃទំនាយទាំងនេះ គឺសៀវភៅបុរាណរបស់លោក អ៊ូរីយ៉ា ស្ទីធី
ដែលមានចំណងជើងថា «សេចក្តីរំពឹងគិតលើសៀវភៅដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ»។ យើង
សូមណែនាំសៀវភៅនេះជាជំនួយដល់ការសិក្សាពេញមួយត្រីមាសនេះ។

យើងខ្ញុំសូមអធិស្ឋានសូមឱ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលបានពរជ័យតាមរយៈការសិក្សាទំនាយទាំង
នេះ ដ្បិត «ពេលវេលានៅកៀកបង្ហើយហើយ» (វិវរណៈ ១:៣)។

នាយកដ្ឋានសាលាថ្ងៃសប្ប័ទនៃសន្និបាត

ការថ្វាយបង្គំថ្ងៃសប្បិទដំបូង

ថ្ងៃទី ២ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០២២ ទីស្នាក់ការកណ្តាលសម្រាប់មណ្ឌលប្រទេសអ៊ីតាលី

ប្រទេសអ៊ីតាលី ជាប្រទេសដ៏ស្រស់ស្អាតមួយស្ថិតនៅចំកណ្តាលសមុទ្រមេឌីទែរ៉ាណេ ដែលល្បីល្បាញពេញពិភពលោកដោយសារប្រវត្តិសាស្ត្របុរាណ សិល្បៈដែលមិនអាចប្រៀបធៀបបាន ម្ហូបអាហារដ៏ឈ្ងុយឆ្ងាញ់ និងទេសភាពដ៏ត្រកាល។ បន្ថែមពីលើការជាគោលដៅទេសចរណ៍កំពូលមួយរបស់ពិភពលោក ប្រទេសនេះក៏ជាផលិតករឧស្សាហកម្ម និងកសិកម្មដ៏សំខាន់ផងដែរ។ ជាមួយនឹងប្រជាជនជាង ៦០ លាននាក់ ប្រទេសអ៊ីតាលីធានានូវសេរីភាពខាងសាសនាតាមរយៈរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ខ្លួន។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ សាសនាកាតូលិកនៅតែជាជំនឿដ៏លេចធ្លោដែលមានចំនួន ៧៤% នៃចំនួនប្រជាជន សន្តតិវង្សត្រីសូបរិស័ទមិនមែនកាតូលិកមានចំនួន ៩,៣% ហើយដោយសារលំហូរចំណាកស្រុកនាពេលថ្មីៗនេះ វត្តមានសាសនាឥស្លាមកំពុងកើនឡើងដែលមានចំនួន ៣,៦%។ បន្ទាប់មកគឺក្រុមសាសនាភាគតិចផ្សេងទៀត ព្រមទាំងអ្នកមិនជឿថាមានព្រះ និងអ្នកមន្ទិលសង្ស័យលើសាសនាក៏កំពុងមានការកើនឡើងផងដែរ។

សារលិខិតនៃចលនាកែទម្រង់សេវាដេយអាត់វេនទីស្ត (SDA) ត្រូវបានប្រកាសជាលើកដំបូងនៅក្នុងប្រទេសអ៊ីតាលីក្នុងឆ្នាំ ១៩២៦ ប៉ុន្តែរហូតដល់ឆ្នាំ ១៩៣៩/៤០ ទើបក្រុមអ្នកកែទម្រង់ដំបូងត្រូវបានរៀបចំឡើង។ ចាប់តាំងពីទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៩០ ជាមួយនឹងការមកដល់នៃអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាមួយចំនួនមកពីអាមេរិកខាងត្បូង ពីរុយហ្គាល់ និងបន្ទាប់មកគួរម៉ានី កិច្ចការនេះបានរីកចម្រើនជាមួយនឹងការបង្កើតក្រុមផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងផ្នែកជាច្រើននៃប្រទេស។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក សារលិខិតត្រូវបានប្រកាសដោយការព្យាយាម និងត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅកន្លែងផ្សេងៗក្នុងដែនដី។ សព្វថ្ងៃនេះយើងមានសមាជិកជាង ១៣០ នាក់ ដែលចែករំលែកក្នុងចំណោមព្រះវិហារចំនួន ៦ ក្រុមជំនុំចំនួន ២ និងសមាជិកដែលនៅដាច់ដោយឡែក។

បច្ចុប្បន្ន យើងមានអគារព្រះវិហារតែមួយគត់ ដែលស្ថិតនៅភាគឦសានបំផុតនៃប្រទេសក្នុងទីក្រុងទ្រីយ៉េស្តេ (Trieste)។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ យើងមើលឃើញពីតម្រូវការបន្ទាន់សម្រាប់ទីធ្លាយុទ្ធសាស្ត្រមួយ ដើម្បីដើរតួជាសសរស្តម្ភនៃកម្លាំង និងការរីកចម្រើនខាងវិញ្ញាណសម្រាប់រាស្ត្ររបស់យើង។

ទីធ្លានេះនឹងក្លាយជាទីស្នាក់ការកណ្តាលនៃមណ្ឌល ហើយទីតាំងភូមិសាស្ត្រកណ្តាលរបស់វានឹងអនុញ្ញាតឱ្យបងប្អូនមួយចំនួនធំចូលរួមក្នុងសកម្មភាពដែលបានគ្រោងទុក ដូចជាការបណ្តុះបណ្តាលយុវជនឱ្យក្លាយជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាតាមរយៈសក្ខីសាលាកម្មវិធីតន្ត្រី គម្រោងផ្សព្វផ្សាយសាសនាដែលផ្តោតលើសន្តិសិទ្ធសុខភាព និងថ្នាក់

បង្រៀនធ្វើម្ហូបបែបធម្មជាតិ។ យើងជឿជាក់ថាទីកន្លែងនេះនឹងមានសារៈសំខាន់ជា
មូលដ្ឋានក្នុងការជំរុញកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងប្រទេសអ៊ីតាលី ដូច្នេះយើងសូម
អញ្ជើញបងប្អូនប្រុសស្រី និងមិត្តភក្តិមកពីជុំវិញពិភពលោក ឱ្យជួយគាំទ្រយ៉ាងសប្បុរស
ដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមនេះតាមរយៈការថ្វាយតម្កើងរបស់បងប្អូន។

ដោយសារព្រះគុណនៃព្រះយេស៊ូវ និងការសហការរបស់បងប្អូន យើងនឹងសម្រេចបាន
នូវគោលដៅនេះ ពង្រឹងការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្នុងប្រទេសនេះ និងនាំសារលិខិត
នៃសេចក្តីសង្គ្រោះទៅកាន់ព្រលឹងជាច្រើនទៀត។ សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរ និងផ្តល់
រង្វាន់ដល់បងប្អូនយ៉ាងបរិបូរណ៍!

សេចក្តីផ្តើមនៃសេចក្តីទំនាយ

ឧត្តមវេទន្តញ្ចៈ «ហើយយើងខ្ញុំមានពាក្យទំនាយដ៏ពិតជាង ដែលគួរឲ្យអ្នករាល់គ្នាយក ចិត្តទុកដាក់តាម ដូចជាតាមចង្កៀងដែលភ្លើងទីងងឹត ទាល់តែថ្ងៃភ្លឺឡើង ហើយផ្កាយ ព្រឹករះឡើងក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា» (ពេត្រុសទី២ ១:១៩)។

អំណានដែលបានណែនាំ៖ មហាវិទ្យាសកម្ម, ទំព័រ ៥៩៣-៦០២។

«ប្រវត្តិសាស្ត្រ និងសេចក្តីទំនាយបញ្ជាក់ថា ព្រះនៃផែនដីទាំងមូលបើកសម្តែងសេចក្តី អាថ៌កំបាំង តាមរយៈអ្នកនាំពន្លឺដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសទៅកាន់ពិភពលោក។» — សាលាបណ្តុះបណ្តាលព្រះគម្ពីរ, ថ្ងៃទី១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩១២។

១. គំនិតដ៏គ្មានទីបញ្ចប់

ថ្ងៃអាទិត្យ ទី២៩ ខែមីនា

ក. តើមានតែព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះដែលអាចទតឃើញអ្វី? អេសាយ ៤៦:៩, ១០។

«ខ្ញុំគឺ មានន័យថាជាវត្ថុមានដ៏អស់កល្បជានិច្ច អតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគត កាល គឺដូចគ្នាសម្រាប់ព្រះ។ ទ្រង់ទតឃើញព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ឆ្ងាយបំផុតនៃប្រវត្តិសាស្ត្រ អតីតកាល និងអនាគតកាលដ៏សែនឆ្ងាយដោយចក្ខុវិស័យដ៏ច្បាស់លាស់ ដូចដែលយើង មើលឃើញរឿងរ៉ាវដែលកំពុងកើតឡើងជារៀងរាល់ថ្ងៃដែរ។» — សេចក្តីអត្ថាធិប្បាយ ព្រះគម្ពីរអេសដ៏អេ [កំណត់ចំណាំ អែលឡែន ដី វ៉ៃ, ភាគ១, ទំព័រ ១០៩៩។

ខ. តើព្រះអម្ចាស់របស់យើងធ្វើអ្វីខ្លះជាមួយនឹងចំណេះដឹងនេះ?

ជានីយ៉ែល ២:២០-២២។

«ខ្ពស់ជាងភាពរីករវៃនៃផែនដីនេះ [ព្រះ] គង់នៅលើបល្ល័ង្ក គ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ត្រូវបានបើកចំហចំពោះការត្រួតពិនិត្យដ៏ទេវភាពរបស់ទ្រង់ ហើយពីភាពអស់កល្បដ៏អស្ចារ្យនិងស្ងប់ស្ងាត់របស់ទ្រង់ ទ្រង់ចាត់ចែងអ្វីដែលសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់មើលឃើញថាល្អបំផុត។» —កិច្ចបម្រើនៃការព្យាបាល, ទំព័រ ២១៧។

«នៅក្នុងកំណត់ត្រានៃប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិ ការរីកចម្រើននៃប្រជាជាតិ ការងើបឡើងនិងការដួលរលំនៃអាណាចក្រនានា ហាក់ដូចជាពឹងផ្អែកលើឆន្ទៈ និងភាពអង្គអាចរបស់មនុស្ស ការរៀបចំព្រឹត្តិការណ៍ ហាក់បីដូចជាត្រូវបានកំណត់ដោយអំណាច មហិច្ឆតា ឬការចង់បានរបស់មនុស្សយ៉ាងខ្លាំង។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ រ៉ាំងននត្រូវបានទាញចេញ ហើយយើងមើលឃើញពីលើ ពីក្រោយ និងតាមរយៈការលេងនិងការតបតនៃផលប្រយោជន៍ អំណាច និងតណ្ហារបស់មនុស្ស គឺមានភ្នាក់ងារនៃព្រះដ៏មានសេចក្តីមេត្តាករុណាបំផុត កំពុងធ្វើការយ៉ាងស្ងៀមស្ងាត់ និងដោយអត់ធ្មត់តាមដំបូន្មាននៃព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។» —ព្យាករ និងស្តេច, ទំព័រ ២៩៩, ៥០០។

២. អាថ៌កំបាំងដែលត្រូវបានបើកសម្តែង ថ្ងៃច័ន្ទ ទី៣០ ខែមីនា

ក. តើព្រះធ្វើអ្វីខ្លះនៅពេលទ្រង់រៀបចំរួចរាល់ ដើម្បីបំពេញព្រះហឫទ័យទ្រង់នៅលើផែនដី? អេម៉ុស ៣:៧; វិវរណៈ ១:១។

«ព្រះអម្ចាស់យេហូវ៉ា ទ្រង់មិនធ្វើការអ្វីសោះ រៀបរៃលង់តែទ្រង់បានបើកសម្តែងសេចក្តីអាថ៌កំបាំងរបស់ទ្រង់ ដល់ពួកហោរា ជាអ្នកបម្រើទ្រង់។ ខណៈពេលដែល «សេចក្តីកំបាំងកំបូច នោះជារបស់ផងព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះនៃយើង» តែ «សេចក្តីដែលបានបើកសម្តែងមក នោះជារបស់ផងយើងរាល់គ្នា និងកូនចៅយើងនៅជានិច្ច។ អេម៉ុស ៣:៧; ចេទិយកថា ២៩:២៩។ ព្រះបានប្រទានរឿងទាំងនេះដល់យើង ហើយព្រះពររបស់ទ្រង់នឹងនៅជាមួយការសិក្សាបទគម្ពីរទំនាយដោយការគោរព និងអធិស្ឋាន។» —បំណងប្រាថ្នានៃគ្រប់យុគសម័យ, ទំព័រ ២៣២។

ខ. ហេតុអ្វីបានជាព្រះចាត់សារបែបនេះមកឱ្យយើង? យ៉ូហាន ទី១ ព្យ:១; យ៉ូហាន ១:១២; កូរ៉ិន ១:២៥-២៨។

«ព្រះគម្ពីរគឺជាសៀវភៅដ៏អស្ចារ្យ។ វាជាប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបើកបង្ហាញដល់យើងពីសតវត្សអតីតកាល។ ប្រសិនបើគ្មានព្រះគម្ពីរទេ យើងនឹងត្រូវបានទុកចោលជាមួយនឹងការប៉ាន់ស្មាន និងរឿងប្រឌិតទាក់ទងនឹងព្រឹត្តិការណ៍ក្នុងយុគសម័យអតីតកាល។ វាគឺជាសេចក្តីទំនាយដែលបើកបង្ហាញពីអនាគត។ វាគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលលាតត្រដាងដល់យើងនូវផែនការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ចង្អុលបង្ហាញផ្លូវដែលយើងអាចគេចផុតពីសេចក្តីស្លាប់ដ៏អស់កល្បជានិច្ច និងទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ក្នុងចំណោមសៀវភៅទាំងអស់ដែលពេញពិភពលោក ទោះមានតម្លៃយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះគម្ពីរគឺជាកំពូលសៀវភៅ ដែលស័ក្តិសមបំផុតសម្រាប់ការសិក្សា និងការកោតសរសើររបស់យើង។ វាមិនត្រឹមតែផ្តល់នូវប្រវត្តិសាស្ត្រនៃពិភពលោកនេះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងរៀបរាប់ពីពិភពលោកដែលនឹងមកដល់ផងដែរ។ វាមានផ្ទុកនូវការណែនាំទាក់ទងនឹងភាពអស្ចារ្យនៃសកលលោក វាបើកបង្ហាញដល់ការយល់ដឹងរបស់យើងនូវលក្ខណៈរបស់អ្នកបង្កើតមេឃ និងផែនដី។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺជាការបើកសម្តែងពីព្រះមកកាន់មនុស្ស។» — ទីសំគាល់នៃកាលវេលា, ថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ១៨៩៣។

គ. តើចំណេះដឹងអ្វីដែលសំខាន់បំផុតសម្រាប់យើងក្នុងការស្វែងរក? យេរេមា ៩:២៣, ២៤; យ៉ូហាន ១៧:៣; អេភេសូរ ព្យ:១៧-១៩។

«នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គំនិតរកឃើញប្រធានបទសម្រាប់ការគិតដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុត និងការប្រាថ្នាដ៏ខ្ពស់បំផុត។ នៅទីនេះ យើងអាចមានទំនាក់ទំនងជាមួយបុព្វបុរស និងព្យាករ ហើយស្តាប់ព្រះសូរសៀងនៃព្រះដ៏អស់កល្បជានិច្ច នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលជាមួយមនុស្ស។ នៅទីនេះ យើងបានឃើញភាពរុងរឿងនៃស្ថានសួគ៌ នៅពេលទ្រង់បានបន្ទាបព្រះអង្គទ្រង់ ដើម្បីក្លាយជាអ្នកជំនួស និងជាអ្នកធានារបស់យើង ដើម្បីតតាំងតែម្នាក់ឯងជាមួយនឹងអំណាចនៃភាពងងឹត និងទទួលជ័យជម្នះក្នុងនាមយើង។ ការត្រិះរិះពិចារណាដោយការគោរពចំពោះប្រធានបទបែបនេះ មិនអាចបរាជ័យក្នុងការ

ធ្វើឱ្យចិត្តទន់ភ្លន់ បន្តិច និងធ្វើឱ្យបេះដូងខ្ពង់ខ្ពស់នោះទេ ហើយក្នុងពេលតែមួយ វាជួយ
ជំរុញគំនិតឱ្យមានកម្លាំង និងភាពរឹងមាំថ្មីផងដែរ។» — ទីបន្ទាល់សម្រាប់ព្រះវិហារ,
ភាគ៥, ទំព័រ ២៥។

៣. ការយល់ដឹងអំពីព្រះបន្ទូល ថ្ងៃអង្គារ ទី៣១ ខែមីនា

ក. តើយើងត្រូវការជំនួយអ្វីខ្លះដើម្បីយល់ពីព្រះគម្ពីរ រួមទាំងសេចក្តីទំនាយ? យ៉ូហាន
១៦:៧-១៣។

«ព្រះសព្វព្រះទ័យថា សូម្បីតែនៅក្នុងជីវិតនេះ សេចក្តីពិតនឹងត្រូវបានលាតត្រដាងជា
និច្ចដល់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ មានតែវិធីមួយគត់ដែលចំណេះដឹងនេះអាចទទួលបាន។ យើង
អាចឈានទៅដល់ការយល់ដឹងអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបាន គឺតាមរយៈការបំភ្លឺនៃព្រះ
វិញ្ញាណ ដែលព្រះបន្ទូលនោះត្រូវបានប្រទានឱ្យ។» — ទីបន្ទាល់សម្រាប់ព្រះវិហារ,
ភាគ៥, ទំព័រ ៧០៣។

«ការសិក្សាព្រះគម្ពីរមិនគួរធ្វើឡើងដោយគ្មានការអធិស្ឋានឡើយ។ មុនពេលបើកទំព័រ
ព្រះគម្ពីរ យើងគួរតែសូមការបំភ្លឺពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយវានឹងត្រូវបានប្រទានឱ្យ។
នៅពេលណាថា ណែនាំបានមកដល់ព្រះយេស៊ូវ ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានបន្តិចឡើងថា «មើល
នេះជាសាសន៍អីស្រាអែលមែន ដែលគ្មានសេចក្តីរៀចរៃក្នុងចិត្តសោះ!»
ណាថា ណែនាំទូលសួរទ្រង់ថា «តើទ្រង់ស្គាល់ទូលបង្គំពីអង្គាល់?» ព្រះយេស៊ូវមានព្រះ
បន្ទូលតបថា «មុនដែលភីលីពហៅអ្នក គឺកាលអ្នកនៅក្រោមដើមល្វានោះ នោះខ្ញុំបាន
ឃើញអ្នកហើយ» យ៉ូហាន ១:៤៧, ៤៨។ ហើយព្រះយេស៊ូវនឹងទតឃើញយើងនៅ
ក្នុងទីកំបាំងនៃការអធិស្ឋានផងដែរ ប្រសិនបើយើងស្វែងរកទ្រង់សម្រាប់ពន្លឺ ដើម្បីឱ្យ
យើងបានដឹងថាសេចក្តីពិតជាអ្វី។ ទេវតាពិតពិតនឹងនៅជាមួយអស់អ្នកដែលស្វែងរក
ការណែនាំពីព្រះដោយចិត្តរាបទាប។» — ជំហានទៅរកព្រះគ្រីស្ទ, ទំព័រ ៩១។

ខ. ហេតុអ្វីបានជាវាសំខាន់ ដែលមិនត្រូវគ្រាន់តែធ្វើតាមមតិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់យើង នៅ
ពេលសិក្សាពីសេចក្តីទំនាយ? ពេត្រុសទី២ ១:១៩-២១។

«ក្នុងការសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់អ្នក ចូរទុកចោលនូវមតិដែលបានកំណត់ទុកជាមុនរបស់អ្នក និងគំនិតដែលទទួលបានពីតំណពូជ ឬដែលបានបណ្តុះឡើង នៅមាត់ទ្វារនៃការស្រាវជ្រាវ។ អ្នកនឹងមិនឈានដល់សេចក្តីពិតឡើយ ប្រសិនបើអ្នកសិក្សាបទគម្ពីរដើម្បីតែការពារគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ចូរទុកវាចោលនៅមាត់ទ្វារ ហើយដោយចិត្តដែលបន្ទាបខ្លួន ចូរចូលទៅស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកកាន់អ្នក។ ក្នុងនាមជាអ្នកស្វែងរកសេចក្តីពិតដោយរាបទាប អង្គុយនៅក្បែរព្រះបាទរាបរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយរៀនពីទ្រង់ នោះព្រះបន្ទូលនឹងផ្តល់ការយល់ដឹងដល់អ្នក។ ចំពោះអស់អ្នកដែលគិតថាខ្លួនឯងឈ្លាសវៃពេកក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា អ្នកត្រូវតែក្លាយជាមនុស្សស្ងួតបូត និងមានចិត្តរាបទាប ប្រសិនបើអ្នកប្រាថ្នាចង់មានប្រាជ្ញាឈានទៅដល់សេចក្តីសង្គ្រោះ។

កុំអានព្រះបន្ទូលដោយឈរលើមតិចាស់ៗរបស់អ្នកឱ្យសោះ ប៉ុន្តែ ចូរស្វែងរកដោយចិត្តដែលគ្មានការរើសអើង ដោយប្រុងប្រយ័ត្ន និងដោយការអធិស្ឋាន។ ប្រសិនបើនៅពេលអ្នកអាន សេចក្តីកែតម្រូវបានមកដល់ ហើយអ្នកឃើញថាមតិដែលអ្នកធ្លាប់ស្រឡាញ់មិនស្របនឹងព្រះបន្ទូលទេ កុំព្យាយាមកែប្រែព្រះបន្ទូលឱ្យសមនឹងមតិទាំងនេះឡើយ។ ចូរធ្វើឱ្យមតិរបស់អ្នកស្របនឹងព្រះបន្ទូលវិញ។ កុំអនុញ្ញាតឱ្យអ្វីដែលអ្នកធ្លាប់ជឿ ឬអនុវត្តកាលពីអតីតកាលមកគ្រប់គ្រងការយល់ដឹងរបស់អ្នកឡើយ។ ចូរបើកភ្នែកនៃគំនិតរបស់អ្នក ដើម្បីមើលឃើញអ្វីៗដ៏អស្ចារ្យចេញពីក្រឹត្យវិន័យ។ ចូរស្វែងរកអ្វីដែលបានសរសេរទុក រួចតាំងជំហានរបស់អ្នកនៅលើសិលាដ៏អស់កល្បជានិច្ច។» —សារទៅកាន់យុវជន, ទំព័រ ២៦០។

៤. មួយបន្ទាត់លើមួយបន្ទាត់ ថ្ងៃពុធ ទី១ ខែមេសា

ក. តើព្រះទ្រង់ប្រទានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់តាមរបៀបណា ហើយតើយើងគួរស្វែងយល់ដោយរបៀបណា? អេសាយ ២៨:៩, ១០។

«ភស្តុតាងនៃសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គឺស្ថិតនៅក្នុងព្រះបន្ទូលនោះឯង។ ព្រះគម្ពីរគឺជាសោដែលចាក់បើកព្រះគម្ពីរ។ អត្ថន័យដ៏ជ្រាលជ្រៅនៃសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ត្រូវបានបើកបង្ហាញដល់គំនិតរបស់យើងតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ —សក្ខីភាពសម្រាប់សាសនាចក្រ, ភាគ ៨, ទំព័រ ១៥៧។

«គ្មាននរណាម្នាក់ដែលមានវិញ្ញាណសម្រាប់ឱ្យតម្លៃលើការបង្រៀនរបស់វា អាចអានបទគម្ពីរតែមួយដោយមិនទទួលបានគំនិតដ៏មានប្រយោជន៍ខ្លះពីវានោះទេ។ ប៉ុន្តែការបង្រៀនដ៏មានតម្លៃបំផុតនៃព្រះគម្ពីរ មិនមែនទទួលបានដោយការសិក្សាម្តងម្កាល ឬដាច់ដោយឡែកពីគ្នានោះទេ។ ប្រព័ន្ធនៃសេចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យរបស់វា មិនត្រូវបានបង្ហាញឱ្យអ្នកអានដែលប្រញាប់ប្រញាល់ ឬខ្លីខ្លាមើលឃើញឡើយ។ រតនសម្បត្តិជាច្រើនស្ថិតនៅជ្រៅនៅក្រោមផ្ទៃខាងលើ ហើយអាចទទួលបានតាមរយៈការស្រាវជ្រាវយ៉ាងហ្មត់ចត់ និងការខិតខំប្រឹងប្រែងជាបន្តបន្ទាប់ប៉ុណ្ណោះ។ សេចក្តីពិតដែលបង្កើតបានជាសេចក្តីទាំងមូលដ៏អស្ចារ្យ ត្រូវតែស្វែងរក និងប្រមូលផ្តុំនៅទីនេះបន្តិច នៅទីនោះបន្តិច។ អេសាយ ២៨:១០។

នៅពេលដែលបានស្វែងរក និងនាំមកជួបគ្នា ពួកវានឹងត្រូវបានគេរកឃើញថាមានភាពសមស្របទៅនឹងគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងឥតខ្ចោះ។ កណ្តាប់ដំណឹងល្អនីមួយៗគឺជាផ្នែកបន្ថែមដល់កណ្តាផ្សេងទៀត រាល់ទំនាយគឺជាការពន្យល់អំពីទំនាយមួយទៀត រាល់សេចក្តីពិតគឺជាការវិវត្តនៃសេចក្តីពិតផ្សេងទៀត។ រូបភាពស្រមោលនៃរបបសាសនាយូដា ត្រូវបានបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ដោយដំណឹងល្អ។ គ្រប់គោលការណ៍នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានកន្លែងរបស់វា គ្រប់ការពិតមានឥទ្ធិពលរបស់វា។ ហើយរចនាសម្ព័ន្ធដ៏ពេញលេញ ទាំងការរចនា និងការអនុវត្ត បានធ្វើជាសក្ខីភាពដល់អ្នកបង្កើតវា។ រចនាសម្ព័ន្ធបែបនេះ គ្មានគំនិតណាមួយក្រៅពីព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលមិនចេះចប់មិនចេះហើយ អាចគិតស្មាន ឬបង្កើតឡើងបានឡើយ»។—ការអប់រំ, ទំព័រ ១២៣, ១២៤។

ខ. ហេតុអ្វីបានជាគ្រប់វគ្គនៃព្រះគម្ពីរមានសារៈសំខាន់? ម៉ាថាយ ២៤:២៤, លូកា ២៤:២៧។

«យើងមិនគួរយកសក្ខីភាពរបស់មនុស្សណាម្នាក់មកធ្វើជាការបង្រៀនរបស់ព្រះគម្ពីរនោះទេ ប៉ុន្តែគួរតែសិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដោយខ្លួនឯង... គំនិតនឹងរីកចម្រើនប្រសិនបើវាត្រូវបានប្រែប្រួលក្នុងការតាមដានទំនាក់ទំនងនៃប្រធានបទនៃព្រះគម្ពីរ ដោយការប្រៀបធៀបបទគម្ពីរជាមួយបទគម្ពីរ និងការវិញ្ញាណជាមួយការវិញ្ញាណ...។

យើងមិនអាចទទួលបានប្រាជ្ញាដោយគ្មានការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំង និងការសិក្សាដោយការអធិស្ឋាននោះទេ។ ផ្នែកខ្លះនៃបទគម្ពីរពិតជាច្បាស់ពេកដែលមិនអាចយល់ច្រឡំបាន ប៉ុន្តែមានផ្នែកផ្សេងទៀតដែលអត្ថន័យរបស់វាមិនស្ថិតនៅលើផ្ទៃខាងលើឱ្យមើលឃើញភ្លាមៗនោះទេ។ បទគម្ពីរត្រូវតែប្រៀបធៀបជាមួយបទគម្ពីរ។ ត្រូវតែមានការស្រាវជ្រាវយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន និងការសញ្ជឹងគិតដោយការអធិស្ឋាន។ ហើយការសិក្សាបែប

នេះនឹងទទួលបានផលតបស្នងយ៉ាងបរិបូរណ៍។ ដូចជាអ្នកដឹកវ៉ែដែលរកឃើញសរសៃ
លោហៈដ៏មានតម្លៃដែលលាក់នៅក្រោមផ្ទៃផែនដី ដូច្នេះអ្នកដែលស្វែងរកព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះដោយខ្ជាប់ខ្ជួនដូចជាស្វែងរកកំណប់ដែលលាក់ទុក នឹងរកឃើញសេចក្តីពិត
ដែលមានតម្លៃបំផុត ដែលត្រូវបានលាក់បាំងពីទស្សនៈរបស់អ្នកស្វែងរកដែលខ្លីខ្លា។
ពាក្យនៃវិញ្ញាណដែលត្រូវបានសញ្ជឹងគិតនៅក្នុងចិត្ត នឹងប្រៀបដូចជាស្ទឹងដែលហូរ
ចេញពីប្រភពនៃជីវិត»។—ជំហានទៅរកព្រះគ្រីស្ទ, ទំព័រ ៨៩-៩១។

៥. ការសិក្សាដោយប្រាជ្ញា ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ទី២ ខែមេសា

ក. តើអាកប្បកិរិយា និងជម្រើសរបស់យើងមានឥទ្ធិពលយ៉ាងណាលើសមត្ថភាពរបស់
យើងក្នុងការយល់ដឹងអំពីអត្ថន័យនៃទំនាយ? ដានីយ៉ែល ១២:១០; ២ ជីម្ព័រ ៣:១-៨។

«វិញ្ញាណដែលអ្នកចូលមកក្នុងការស៊ើបអង្កេតបទគម្ពីរ នឹងកំណត់លក្ខណៈនៃ
ជំនួយការនៅក្បែរអ្នក។ ពួកទេវតាចេញពីពិភពនៃពន្លឺនឹងនៅជាមួយអ្នកដែលស្វែងរក
ការណែនាំពីព្រះដោយចិត្តរាបទាប។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើព្រះគម្ពីរត្រូវបានបើកដោយការមិន
គោរព ដោយអារម្មណ៍ដែលខ្លួនឯងមានគ្រប់គ្រាន់ ប្រសិនបើចិត្តពោរពេញដោយការ
រើសអើង នោះសាតាំងនឹងនៅក្បែរអ្នក ហើយវានឹងបកស្រាយសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដ៏
ច្បាស់លាស់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះក្នុងលក្ខណៈខុសឆ្គង»។—សក្ខីភាពសម្រាប់គ្រូ
បង្រៀន, ទំព័រ ១០៨។

«សាតាំងបានដឹកនាំមនុស្សជាច្រើនឱ្យជឿថា ផ្នែកទំនាយនៃសំណេររបស់ដានីយ៉ែល
នឹងយ៉ូហានមិនអាចយល់បានឡើយ។ ប៉ុន្តែសេចក្តីសន្យាគឺច្បាស់ណាស់ថា ពរជ័យ
ពិសេសនឹងមកជាមួយការសិក្សាទំនាយទាំងនេះ»។—ហោរា និងស្តេច, ទំព័រ ៥៤៧។

ខ. ពន្យល់ពីសារៈសំខាន់នៃការអនុវត្តសេចក្តីពិតផ្ទាល់ខ្លួន។ វិវរណៈ ២២:៧; ម៉ាថាយ
៧:២៤-២៧; យ៉ូហាន ៧:១៧។

«អ្នកដែលសូតបូតត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះអម្ចាស់ ព្រោះពួកគេងាយនឹងបង្រៀន និងសុខចិត្តទទួលការណែនាំ។ ពួកគេមានបំណងប្រាថ្នាដ៏ស្មោះត្រង់ដើម្បីដឹង និងធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ សេចក្តីសន្យារបស់ព្រះសង្គ្រោះគឺ 'បើអ្នកណាសុខចិត្តធ្វើតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់ នោះនឹងបានដឹងពីសេចក្តីបង្រៀន'។ យ៉ូហាន ៧:១៧។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតាមរយៈសាវ័កយ៉ាកុបថា 'បើអ្នករាល់គ្នាណាម្នាក់ខ្វះប្រាជ្ញា ឱ្យអ្នកនោះសូមព្រះទៅ ដែលទ្រង់ប្រទានដល់មនុស្សទាំងអស់ដោយចិត្តទូលាយ ទាំងមិនបន្ទោសផង នោះទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យ'។ យ៉ាកុប ១:៥។ ប៉ុន្តែសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់គឺសម្រាប់តែអ្នកដែលសុខចិត្តដើរតាមព្រះអម្ចាស់ទាំងស្រុងប៉ុណ្ណោះ»។—អយ្យកោ និងហោរា, ទំព័រ ៣៨២។

«ប្រសិនបើអ្នកចង់ដឹងពីអាថ៌កំបាំងនៃសេចក្តីអាទិទេព អ្នកត្រូវតែដើរតាមព្រះបន្ទូលដ៏ច្បាស់លាស់នៃសេចក្តីពិត ទោះបីមានអារម្មណ៍ឬអត់ មានអារម្មណ៍រំភើបឬអត់ក៏ដោយ។ ការស្តាប់បង្គាប់ត្រូវតែធ្វើឡើងចេញពីការដឹងនូវគោលការណ៍ ហើយសេចក្តីត្រឹមត្រូវត្រូវតែប្រកាន់ខ្ជាប់ក្នុងគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់»។—មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃគ្រិស្តសាសនាអប់រំ, ទំព័រ ១២៥។

សំណួរពិនិត្យឡើងវិញផ្ទាល់ខ្លួន ថ្ងៃសុក្រ ទី៣ ខែមេសា

១. នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃចំណេះដឹង តើព្រះទ្រង់ញែកព្រះអង្គទ្រង់ឱ្យខុសពីសត្វលោកដទៃទៀតយ៉ាងដូចម្តេច?
២. តើព្រះទ្រង់បើកសម្តែងអ្វីខ្លះដល់យើងនៅក្នុងសំណេររបស់ពួកហោរា ហើយហេតុអ្វី?
៣. នៅពេលយើងបើកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ តើយើងគួរអធិស្ឋានសុំជំនួយអ្វីខ្លះ?
៤. តើការខិតខំប្រឹងប្រែងបែបណាដែលខ្ញុំគួរមានចិត្តចង់វិនិយោគក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ?
៥. តើខ្ញុំសុខចិត្តអនុវត្តអ្វីដែលខ្ញុំបានរកឃើញនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែរឬទេ?

រាជទូតរបស់ព្រះចំពោះស្តេចទាំងឡាយ

ខទន្ទេញ៖ «^{១៧} រីឯមនុស្សកំឡោះទាំង៤នាក់នេះ ព្រះទ្រង់ប្រទានឲ្យគេមានជំរះ ហើយ ឲ្យបានធ្វើវត្ថុតក្នុងគ្រប់ទាំងចំណេះនឹងប្រាជ្ញា ឯដានីយ៉ែល លោកក៏មានយោបល់ក្នុង អស់ទាំងការដាក់ស្តែង និងការយល់សប្តិផង» (ដានីយ៉ែល ១:១៧)។

អំណានដែលបានណែនាំ៖ ហោរា និងស្តេច, ទំព័រ ៤៧៩-៤៩០។

«ជីវិតរបស់ដានីយ៉ែល និងមិត្តភក្តិរបស់លោក គឺជាការបង្ហាញឱ្យឃើញនូវអ្វីដែលទ្រង់ នឹងធ្វើសម្រាប់អស់អ្នកដែលថ្វាយខ្លួនចំពោះទ្រង់ ហើយស្វែងរកការសម្រេចតាម គោលបំណងរបស់ទ្រង់ដោយអស់ពីចិត្ត»។—ហោរា និងស្តេច, ទំព័រ ៤៩០។

១. ឈ្មួយសឹកនៅក្នុងបាបីឡូន ថ្ងៃអាទិត្យ ទី៥ ខែមេសា

ក. តើដានីយ៉ែលបានមកដល់ក្នុងបាបីឡូនដោយរបៀបណា? ដានីយ៉ែល ១:១-៧។

ខ. តើមានលទ្ធផលអ្វីខ្លះកើតឡើងពីការសម្រេចចិត្តរបស់ដានីយ៉ែល ចំពោះការបរិភោគ អាហារពីតុរបស់ស្តេច? ដានីយ៉ែល ១:៨-១៦។

«ចំណែក មួយត្រូវបានថ្វាយដល់រូបព្រះ អាហារពីតុរបស់ស្តេចត្រូវបានឧទ្ទិសដល់ការ ថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ហើយអ្នកដែលបរិភោគវានឹងត្រូវចាត់ទុកថាជាការថ្វាយបង្គំដល់ព្រះនៃ ក្រុងបាបីឡូន។ ក្នុងការថ្វាយបង្គំបែបនេះ ភក្តីភាពចំពោះព្រះយេហូវ៉ាបានហាម ឃាត់ដានីយ៉ែល និងមិត្តភក្តិរបស់លោកមិនឱ្យចូលរួមឡើយ...។ ពួកគេក៏មិនហ៊ាន ប្រថុយនឹងឥទ្ធិពលដែលធ្វើឱ្យចុះខ្សោយនៃភាពស៊ីវិល័យ និងការសប្បាយហួសហេតុ ទៅលើការលូតលាស់ផ្នែករូបកាយ ស្មារតី និងវិញ្ញាណផងដែរ»។—ហោរា និងស្តេច, ទំព័រ ៤៨១, ៤៨២។ «នៅពេលដែលដានីយ៉ែល និងមិត្តភក្តិរបស់លោកត្រូវបាននាំមក

ទទួលការល្បងល ពួកគេបានដាក់ខ្លួននៅខាងសេចក្តីសុច្ឆរិត និងសេចក្តីពិតទាំងស្រុង។ ពួកគេមិនបានធ្វើតាមតែចិត្តនឹកឃើញនោះទេ ប៉ុន្តែធ្វើដោយបញ្ញា។ ពួកគេបានសម្រេចចិត្តថា ដោយសារសាច់សត្វមិនមែនជាអាហាររបស់ពួកគេកាលពីមុនមក នោះវាក៏មិនគួរមាននៅក្នុងរបបអាហាររបស់ពួកគេទៅមុខទៀតដែរ។ ហើយដោយសារការប្រើប្រាស់ស្រាត្រូវបានហាមឃាត់ចំពោះអស់អ្នកដែលត្រូវបម្រើព្រះ ពួកគេក៏បានប្តេជ្ញាថានឹងមិនបរិភោគវាឡើយ»។—នៅកន្លែងនៃស្ថានសួគ៌, ទំព័រ ២៦១។

គ. រៀបរាប់អំពីការពិសោធន៍ និងការពិនិត្យរបស់ស្តេច។ ដានីយ៉ែល ១:១៧-២១។

២. ការល្បងលតាមរយៈភ្លើង ថ្ងៃច័ន្ទ ទី៦ ខែមេសា

ក. នៅក្រោមការគំរាមកំហែងដល់ជីវិត តើជនជាតិហេព្រើរត្រូវបានល្បងលយ៉ាងដូចម្តេច ចំពោះភក្តីភាពរបស់ពួកគេចំពោះបញ្ញត្តិទីពីរ? ដានីយ៉ែល ៣:១-១៥។

«មិនមែនមនុស្សទាំងអស់សុទ្ធតែបានលុតជង្គង់ថ្វាយបង្គំរូបតំណាងនៃអំណាចមនុស្សនោះទេ។ នៅកណ្តាលហ្វូងមនុស្សដែលកំពុងថ្វាយបង្គំ មានបុរសបីនាក់ដែលបានប្តេជ្ញាចិត្តយ៉ាងមុតមាំថានឹងមិនបង្គាប់បង្ខំច្រះនៃស្ថានសួគ៌ឡើយ។ ព្រះរបស់ពួកគេគឺជាស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច និងជាព្រះអម្ចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់ ពួកគេមិនក្រាបថ្វាយបង្គំនរណាក្រៅពីទ្រង់ឡើយ»។—ហោរា និងស្តេច, ទំព័រ ៥០៦។

ខ. តើពួកគេអាចរក្សានូវជំនឿ និងការស្តាប់បង្គាប់របស់ពួកគេដោយរបៀបណា? ដានីយ៉ែល ៣:១៦-១៨; អេសាយ ៤៣:១, ២។

«ការគំរាមកំហែងរបស់ស្តេចគឺឥតប្រយោជន៍។ ទ្រង់មិនអាចបង្វែរបុរសទាំងនោះចេញពី ភក្តីភាពរបស់ពួកគេចំពោះអ្នកគ្រប់គ្រងសកលលោកបានឡើយ។ ពីប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ បុព្វបុរស ពួកគេបានរៀនថាការមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះនាំឱ្យមានការអាម៉ាស់ គ្រោះមហន្ត រាយ និងសេចក្តីស្លាប់ ហើយថាការកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់គឺជាដើមចមនៃប្រាជ្ញា ជា គ្រឹះនៃភាពចម្រើនចម្រើនពិតប្រាកដ។ ដោយប្រឈមមុខនឹងឡក្វើងដោយស្ងប់ស្ងាត់ ពួក គេបានទូលថា "បពិត្រស្តេចនេប៊ូក្លេសា យើងខ្ញុំមិនចាំបាច់ឆ្លើយតបទ្រង់ក្នុងរឿងនេះទេ។ ប្រសិនបើដូច្នោះមែន [ប្រសិនបើនេះជាការសម្រេចចិត្តរបស់ទ្រង់] នោះព្រះនៃយើងខ្ញុំ ដែលយើងខ្ញុំបម្រើ ទ្រង់អាចនឹងជួយសង្គ្រោះយើងខ្ញុំឱ្យរួចពីឡក្វើងដែលនេះសន្ទោសនៅ នេះបាន ហើយទ្រង់នឹងជួយសង្គ្រោះយើងខ្ញុំឱ្យរួចពីព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ដែរ បពិត្រព្រះ ករុណា"។ ជំនឿរបស់ពួកគេកាន់តែរឹងមាំឡើងនៅពេលពួកគេប្រកាសថា ព្រះនឹងទទួល បានសិរីល្អតាមរយៈការជួយសង្គ្រោះពួកគេ ហើយដោយភាពច្បាស់លាស់នៃជ័យជំនះ ដែលកើតចេញពីការទុកចិត្តទាំងស្រុងលើព្រះ ពួកគេបានបន្ថែមថា "ប៉ុន្តែបើមិនដូច្នោះ ទេ សូមឱ្យទ្រង់ជ្រាបចុះ បពិត្រព្រះករុណា ថាភក្តីភាពយើងខ្ញុំមិនបម្រើព្រះរបស់ទ្រង់ ឬ ថ្វាយបង្គំរូបមាសដែលទ្រង់បានបញ្ឈប់ឡើងនោះឡើយ"»។—ដដែល, ទំព័រ ៥០៧, ៥០៨។

គ. តើព្រះទទួលបានសិរីល្អយ៉ាងដូចម្តេចក្នុងការជួយសង្គ្រោះពួកគេ? ដានីយ៉ែល ៣:១៩, ២០, ២២-២៨។

«ពីទីអង្គុយរាជ្យ ស្តេចបានសម្លឹងមើលទៅ ដោយរំពឹងថានឹងឃើញបុរសដែលបាន តទល់នឹងទ្រង់ត្រូវវិនាសសាបសូន្យ។ ប៉ុន្តែអារម្មណ៍នៃជ័យជំនះរបស់ទ្រង់បានផ្លាស់ប្តូរ ភ្លាមៗ... ក្នុងរូបរាងនៃអ្នកទីបួននៅកណ្តាលក្វើង ស្តេចបានស្គាល់ថាជាព្រះបុត្រានៃ ព្រះ...។ ហើយឥឡូវនេះ ដោយភ្លេចអស់នូវភាពអស្ចារ្យ និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់ខ្លួន ស្តេចនេប៊ូក្លេសាបានចុះពីបល្ល័ង្ក...។ បន្ទាប់មក សាជ្រាក់ មេសាក់ និងអ៊ីប៊ីឌីនេកូ បាន ចេញមកនៅចំពោះមុខហ្វូងមនុស្សដ៏ច្រើនកុះករ ដោយបង្ហាញថាពួកគេមិនមានរង របួសអ្វីឡើយ... រូបមាសដ៏ធំដែលត្រូវបានបញ្ឈប់ឡើងយ៉ាងអធិកអធមត្រូវបានគេ បំភ្លេចចោល។ នៅចំពោះព្រះជន្មនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ មនុស្សលោកមាន សេចក្តីភ័យខ្លាច និងញាប់ញ័រ»។—ដដែល, ទំព័រ ៥០៩, ៥១០។

ក. តើព្រះមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ស្ដេចនេបូក្ខេសាយ៉ាងដូចម្ដេច? ដានីយ៉ែល ៤:៤-៧។

«វាមិនមែនជារឿងភ្ញាក់ផ្អើលទេដែលមហាក្សត្រដ៏ជោគជ័យ ដែលមានមហិច្ឆតា និងមានមោទនភាពយ៉ាងខ្លាំង គួរតែត្រូវបានល្បងឱ្យងាកចេញពីផ្លូវនៃភាពរាបទាប ដែលជាផ្លូវតែមួយគត់នាំទៅរកភាពអស្ចារ្យពិតប្រាកដ... ដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា ព្រះបានប្រទានឱ្យស្ដេចនូវយល់ស្តីមួយទៀត ដើម្បីព្រមានទ្រង់អំពីគ្រោះថ្នាក់ និងអន្ទាក់ដែលត្រូវបានដាក់សម្រាប់ភាពវិនាសរបស់ទ្រង់»។—ហោរា និងស្ដេច, ទំព័រ ៥១៥។

ខ. នៅពេលដែលដានីយ៉ែលត្រូវបានហៅឱ្យមកបកស្រាយយល់ស្តីនោះ តើលោកមានដំបូន្មានអ្វីខ្លះដល់ស្ដេច? ដានីយ៉ែល ៤:២០-២៧។

«ចំពោះដានីយ៉ែល អត្ថន័យនៃយល់ស្តីគឺច្បាស់ណាស់ ហើយអត្ថន័យរបស់វាបានធ្វើឱ្យលោកតក់ស្លុត... ហោរាបានដឹងថា ព្រះបានដាក់ការកិច្ចដ៏ធ្ងន់ធ្ងរលើលោកក្នុងការបើកបង្ហាញដល់ស្ដេចនេបូក្ខេសាអំពីការជំនុំជម្រះដែលជិតនឹងធ្លាក់មកលើទ្រង់ ដោយសារតែអំនួត និងភាពក្រអឺតក្រទមរបស់ទ្រង់»។—ដដែល, ទំព័រ ៥១៧។ «បន្ទាប់ពីបានបកស្រាយយល់ស្តីយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ដានីយ៉ែលបានដាស់តឿនមហាក្សត្រដ៏មានអំនួតឱ្យប្រចិត្ត ហើយដាក់មករកព្រះ ដើម្បីឱ្យការធ្វើអំពើត្រឹមត្រូវអាចបញ្ចៀសគ្រោះមហន្តរាយដែលបានគំរាមកំហែងនោះ»។—ដដែល, ទំព័រ ៥១៨។

គ. ដោយត្រូវបានបង្ខំឱ្យរៀនតាមរយៈបទពិសោធន៍ដ៏លំបាក និងការដាក់ខ្លួន តើស្ដេចត្រូវបាននាំឱ្យលើកតម្កើងព្រះតាមរយៈការបម្រើរបស់ដានីយ៉ែលយ៉ាងដូចម្ដេច? ដានីយ៉ែល ៤:៣៤-៣៧។

«អស់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ ស្ដេចនេបូក្ខេសាគឺជាការភ្ញាក់ផ្អើលដល់រាស្ត្រទាំងអស់របស់ ទ្រង់ អស់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ ទ្រង់ត្រូវបានដាក់ឱ្យរាបទាបនៅចំពោះមុខពិភពលោក ទាំងមូល។ បន្ទាប់មក បញ្ញារបស់ទ្រង់ត្រូវបានស្ដារឡើងវិញ ហើយដោយសម្លឹងមើល ទៅលើដោយភាពរាបទាបចំពោះព្រះនៃស្ថានសួគ៌ ទ្រង់បានទទួលស្គាល់ព្រះហស្តរបស់ ព្រះនៅក្នុងការដាក់វិន័យដល់ទ្រង់។ នៅក្នុងការប្រកាសជាសាធារណៈ ទ្រង់បានទទួល ស្គាល់កំហុសរបស់ទ្រង់ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណាដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះក្នុងការស្ដារទ្រង់ឡើង វិញ...។ មហាក្សត្រដែលធ្លាប់តែមានអំនួតបានក្លាយជាកូនដ៏រាបទាបរបស់ព្រះ អ្នកគ្រប់ គ្រងដែលធ្លាប់តែសង្កត់សង្កិន និងក្រអឺតក្រទម បានក្លាយជាស្ដេចដែលមានប្រាជ្ញា និង មានចិត្តមេត្តា។ អ្នកដែលធ្លាប់បានតទល់ និងប្រមាថដល់ព្រះនៃស្ថានសួគ៌ ឥឡូវនេះបាន ទទួលស្គាល់អំណាចនៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយបានស្វែងរកយ៉ាងស្មោះស្ម័គ្រដើម្បីលើក កម្ពស់ការកោតខ្លាចដល់ព្រះយេហូវ៉ា និងសុភមង្គលរបស់រាស្ត្រទ្រង់...។ គោលបំណង របស់ព្រះដែលចង់ឱ្យអាណាចក្រដ៏ធំបំផុតក្នុងលោកបង្ហាញសេចក្ដីសរសើរដល់ទ្រង់ ឥឡូវនេះត្រូវបានសម្រេចហើយ។ ការប្រកាសជាសាធារណៈនេះ ដែលស្ដេចនេបូក្ខេ សាបានទទួលស្គាល់សេចក្ដីមេត្តាករុណា គុណធម៌ និងសិទ្ធិអំណាចរបស់ព្រះ គឺជា សកម្មភាពចុងក្រោយនៃជីវិតរបស់ទ្រង់ដែលត្រូវបានកត់ត្រាក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏វិសុទ្ធ»។ —ដដែល, ទំព័រ ៥២០, ៥២១។

ក. តើព្រឹត្តិការណ៍ដ៏រន្ធត់អ្វីខ្លះដែលបានបញ្ឈប់ស្តេចបេលសាសា ដែលជាពូជពង្សរបស់
ស្តេចនេបូក្លេសា ភ្លាមៗនៅក្នុងការតទល់ដ៏ប្រមាថរបស់ទ្រង់ចំពោះព្រះនៃស្ថានសួគ៌?
ជានីយ៉ែល ៥:១-៦។

«ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលរួមក្នុងអំណាចគ្រងរាជ្យតាំងពីក្មេងមក បេលសា
សាបានអួតអាងពីអំណាចរបស់ទ្រង់ ហើយលើកតម្កើងចិត្តខ្លួនឯងតទល់នឹងព្រះនៃ
ស្ថានសួគ៌។ ទ្រង់មានឱកាសជាច្រើនដើម្បីដឹងពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ និងយល់ពីការ
ទទួលខុសត្រូវរបស់ទ្រង់ក្នុងការស្តាប់បង្គាប់តាម។ ទ្រង់បានដឹងអំពីការបណ្តេញចេញ
របស់ជីតាទ្រង់ តាមរយៈរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះ ចេញពីសង្គមមនុស្ស ហើយទ្រង់ក៏បានជ្រាប
ច្បាស់អំពីការប្រែចិត្តជឿ និងការស្តារឡើងវិញដោយអព្វហេតុរបស់ស្តេចនេបូក្លេសា
ដែរ។ ប៉ុន្តែបេលសាសាបានបណ្តោយឱ្យសេចក្តីស្រឡាញ់លើការសប្បាយ និងការលើក
តម្កើងខ្លួនឯង លុបបំបាត់មេរៀនដែលទ្រង់មិនគួរភ្លេចឡើយ»។—ហោរា និងស្តេច, ទំព័រ
៥២២, ៥២៣។

ខ. តើជានីយ៉ែលត្រូវបាននាំមកម្តងទៀត ដើម្បីនាំសាររបស់ព្រះទៅកាន់ស្តេចសាសន៍
ដទៃដោយរបៀបណា? ជានីយ៉ែល ៥:៨-១៦។

«ដំបូងឡើយ ហោរាបានរំលឹកបេលសាសាអំពីបញ្ហាដែលទ្រង់បានជ្រាបរួចហើយ ប៉ុន្តែវា
មិនបានបង្រៀនទ្រង់នូវមេរៀននៃភាពរាបទាបដែលអាចសង្គ្រោះទ្រង់បានឡើយ។
លោកបានមានប្រសាសន៍អំពីអំពើបាប និងការធ្លាក់ចុះរបស់ស្តេចនេបូក្លេសា និងអំពីការ
ប្រព្រឹត្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ចំពោះទ្រង់—គឺអំណាច និងសិរីល្អដែលបានប្រទានដល់ទ្រង់
ការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះចំពោះអំនួតរបស់ទ្រង់ និងការទទួលស្គាល់ជាបន្តបន្ទាប់នូវ
អំណាច និងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះនៃអ៊ីស្រាអែល ហើយបន្ទាប់មកដោយពាក្យ
សម្តីដ៏ក្លាហាន និងច្បាស់ៗ លោកបានស្តីបន្ទោសបេលសាសាចំពោះអំពើអាក្រក់ដ៏ធំ
របស់ទ្រង់»។—ដដែល, ទំព័រ ៥២៤។

គ. តើការបកស្រាយរបស់ដានីយ៉ែលបានសម្រេចនៅយប់នោះដោយរបៀបណា?
ដានីយ៉ែល ៥:១៧, ២៥-៣១។

«ខណៈពេលដែលនៅតែស្ថិតក្នុងសាលាពិធីជប់លៀង ដោយឡែកពីទូរដោយអស់អ្នក
ដែលវាសនាត្រូវបានកំណត់រួចហើយ ស្តេចត្រូវបានជូនដំណឹងដោយអ្នកនាំសារម្នាក់ថា
'ទីក្រុងរបស់ទ្រង់ត្រូវបានដណ្តើមយកបាន' ដោយសត្រូវដែលទ្រង់មានអារម្មណ៍ថាមាន
សុវត្ថិភាពបំផុតក្នុងការតទល់។... សូម្បីតែនៅពេលដែលទ្រង់ និងពួកអភិជនកំពុងផឹក
ស្រាចេញពីកាជីន៍ដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយសរសើរព្រះនៃប្រាក់ និងមាសរបស់
ពួកគេក៏ដោយ ក៏ពួកមេឌី និងពួកពែរដែលបានបង្វែរទន្ទេរអំប្រាណចេញពីផ្លូវទឹករបស់វា
កំពុងតែដើរចូលទៅក្នុងបេះដូងនៃទីក្រុងដែលគ្មានការការពារ។ កងទ័ពរបស់ស៊ីរូសឡូវ
នេះបានឈរនៅក្រោមជញ្ជាំងនៃវាំង ទីក្រុងពោរពេញទៅដោយទាហានសត្រូវ'ដូចជា
ដង្កូវ' (ខ ១២) ហើយសម្រែកនៃជ័យជំនះរបស់ពួកគេអាចត្រូវបានឮលើសពីសម្រែក
អស់សង្ឃឹមរបស់អ្នកចូលរួមពិធីជប់លៀងដែលតក់ស្លុតទាំងនោះ»។—ដដែល, ទំព័រ
៥៣១។

៥. នៅក្នុងរូងតោ

ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ទី៩ ខែមេសា

ក. ហេតុអ្វីបានជាភក្តីភាពរបស់ដានីយ៉ែលចំពោះព្រះនាំឱ្យមានការបៀតបៀន?
ដានីយ៉ែល ៦:១-៥។

«កិត្តិយសដែលបានប្រទានដល់ដានីយ៉ែលបានដាស់ឱ្យមានការច្រណែនពីសំណាក់មេ
ដឹកនាំនៃអាណាចក្រ ហើយពួកគេបានស្វែងរកឱកាសដើម្បីត្អូញត្អែរប្រឆាំងនឹង
លោក...។ ការប្រព្រឹត្តដែលគ្មានកំហុសរបស់ដានីយ៉ែល កាន់តែធ្វើឱ្យសត្រូវរបស់លោក
មានការច្រណែនថែមទៀត...។ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកសេនាបតី និងពួកចៅហ្វាយនាយ
បានប្រឹក្សាគ្នា បង្កើតផែនការដែលពួកគេសង្ឃឹមថានឹងអាចកម្ចាត់ហោរានេះបាន»។—
ហោរា និងស្តេច, ទំព័រ ៥៣៩, ៥៤០។

ខ. តើមានអ្វីកើតឡើងដោយសារតែការបដិសេធមិនរាវករបស់ដានីយ៉ែល? ដានីយ៉ែល ៦:១១-១៧។

«ទោះបីជាលោកបានដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីផលវិបាកនៃកត្តិភាពរបស់លោកចំពោះព្រះ ក៏ដោយ ក៏វិញ្ញាណរបស់លោកមិនរាវកឡើយ។ នៅចំពោះមុខអស់អ្នកដែលកំពុង រៀបចំផែនការកម្ចាត់លោក លោកមិនបានបណ្តោយឱ្យគេឃើញថាទំនាក់ទំនងរបស់ លោកជាមួយស្ថានសួគ៌ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់នោះឡើយ។ ក្នុងគ្រប់ករណីដែលស្តេចមាន សិទ្ធិបង្គាប់ ដានីយ៉ែលនឹងស្តាប់បង្គាប់ ប៉ុន្តែទាំងស្តេច ឬរាជក្រឹត្យរបស់ទ្រង់មិនអាចធ្វើឱ្យ លោកងាកចេញពីកត្តិភាពចំពោះស្តេចលេអស់ទាំងស្តេចបានឡើយ»។—ដដែល, ទំព័រ ៥២២។

គ. តើព្រះទទួលបានសិរីល្អម្តងទៀតតាមរយៈអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់យ៉ាងដូចម្តេច? ដានីយ៉ែល ៦:១៩-២៣, ២៧។

«ព្រះមិនបានរារាំងសត្រូវរបស់ដានីយ៉ែលមិនឱ្យបោះលោកចូលទៅក្នុងរូងគោនោះទេ ទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យពួកទេវតាអាក្រក់ និងមនុស្សអាក្រក់ធ្វើតាមគោលបំណងរបស់ ពួកគេរហូតមកដល់ពេលនេះ ប៉ុន្តែវាគឺដើម្បីឱ្យទ្រង់អាចធ្វើឱ្យការជួយសង្គ្រោះអ្នកបម្រើ របស់ទ្រង់កាន់តែច្បាស់ និងធ្វើឱ្យការបរាជ័យនៃសត្រូវនៃសេចក្តីពិត និងសេចក្តីសុច្ឆរិត កាន់តែពេញលេញ។ ពិតប្រាកដណាស់ កំហឹងរបស់មនុស្សលោកនឹងសរសើរដល់ទ្រង់ (ទំនុកតម្កើង ៧៦:១០) អ្នកនិពន្ធទំនុកតម្កើងបានធ្វើបន្ទាល់។ តាមរយៈភាពក្លាហាន របស់បុរសម្នាក់នេះ ដែលបានជ្រើសរើសធ្វើតាមសេចក្តីត្រឹមត្រូវជាជាងគោល នយោបាយ សាតាំងត្រូវបានបរាជ័យ ហើយព្រះនាមរបស់ព្រះត្រូវបានលើកតម្កើង និង ផ្តល់កិត្តិយស»។—ដដែល, ទំព័រ ៥២៣, ៥២៤។

សំណួរពិនិត្យឡើងវិញផ្ទាល់ខ្លួន

ថ្ងៃសុក្រ ទី១០ ខែមេសា

១. តើយើងអាចធ្វើជាគំរូតាមជម្រើសដ៏ឆ្លាតវៃរបស់យុវជនហេព្រើរទាំងបួននាក់នៅថ្ងៃនេះយ៉ាងដូចម្តេច?

២. តើការធ្វើកាត់ការល្បងលអាចធ្វើឱ្យយើងរឹងមាំ និងបើកទ្វារសម្រាប់ធ្វើបន្ទាល់ដល់ពិភពលោកយ៉ាងដូចម្តេច?

៣. តើមេរៀនអ្វីខ្លះដែលស្តេចនេប៊ូក្លេសាបានរៀន ដែលនាំឱ្យទ្រង់ប្រែចិត្តជឿ?

៤. តើមេដឹកនាំនៅថ្ងៃនេះអាចរៀនអ្វីខ្លះពីយប់ចុងក្រោយរបស់បេលសាសានៅក្នុងបាប៊ីឡូន?

៥. តើរឿងរបស់ដានីយ៉ែលអាចលើកទឹកចិត្តរាស្ត្ររបស់ព្រះដែលកំពុងប្រឈមមុខនឹងការបៀតបៀនយ៉ាងដូចម្តេច?

អាណាចក្រនាពេលអនាគតត្រូវបានលាតត្រដាង

ឧត្តម្ករចង់ចាំ៖ « គឺទ្រង់ដែលបំផ្លាស់ប្តូរប្រពៃណីកំណត់ និងរដូវកាល ទ្រង់ដកស្តេចចេញ ហើយក៏តាំងស្តេចឡើងទ្រង់ប្រទានប្រាជ្ញាដល់ពួកអ្នកប្រាជ្ញ និងចំណេះដល់អស់អ្នក ដែលមានយោបល់» (ដានីយ៉ែល ២:២១)។

ការអានដែលបានណែនាំ៖ ហោរា និងស្តេច ទំព័រ ៤៩១-៥០២។

«កម្លាំងនៃប្រជាជាតិ ក៏ដូចជាបុគ្គលម្នាក់ៗ មិនមែនស្ថិតនៅលើឱកាស ឬមធ្យោបាយ ដែលហាក់ដូចជាធ្វើឱ្យពួកគេមិនអាចយកឈ្នះបាននោះទេ វាក៏មិនមែនស្ថិតនៅលើភាព អស្ចារ្យដែលពួកគេអួតអាងនោះដែរ។ វាត្រូវបានវាស់វែងដោយភាពស្មោះត្រង់ដែល ពួកគេសម្រេចតាមគោលបំណងរបស់ព្រះ»។ — ហោរា និងស្តេច ទំព័រ ៥០២។

១. សុបិនដ៏គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍

ថ្ងៃអាទិត្យ ទី១២ ខែមេសា

ក. តើស្តេចនេបូក្លេសាបានបញ្ជាអ្វីខ្លះ បន្ទាប់ពីភ្ញាក់ពីសុបិនដែលរំខានចិត្ត? ដានីយ៉ែល ២:១, ២។

ខ. តើពួកទីប្រឹក្សារបស់ស្តេចបានឆ្លើយតបយ៉ាងណាចំពោះសំណើដ៏ចម្លែករបស់ទ្រង់? ដានីយ៉ែល ២:៣-៧។

«ស្តេចជ្រាបថា ប្រសិនបើពួកគេអាចប្រាប់ពីអត្ថន័យពិតមែន នោះពួកគេក៏អាចប្រាប់ពី សុបិននោះបានដែរ។ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានសុបិននេះដល់នេបូក្លេសា ហើយបានធ្វើឱ្យ ពិតមានលម្អិតត្រូវបានបំភ្លេចចោល ខណៈពេលដែលការចាប់អារម្មណ៍ដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច ត្រូវបានបន្ទូលទុកក្នុងចិត្តរបស់ទ្រង់ ដើម្បីលាតត្រដាងពីការអួតអាងរបស់ពួកអ្នកប្រាជ្ញ នៅបាប៊ីឡូន»។ — ដ័រិតដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ ទំព័រ ៣៤។

គ. ទោះបីជាមានការអះអាងថាមានទំនាក់ទំនងជាមួយពិភពវិញ្ញាណ និងជីវិត
បន្ទាប់ពីសេចក្តីស្លាប់ក៏ដោយ តើពួកអ្នកប្រាជ្ញបាប៊ីឡូនទាំងនេះបានសារភាពអ្វីខ្លះ?
ដានីយ៉ែល ២:៨-១១។

«ដោយពោរពេញដោយការភ័យខ្លាចចំពោះផលវិបាកនៃបរាជ័យរបស់ពួកគេ ពួកគេធ្លាប់
បានព្យាយាមបង្ហាញស្តេចថា សំណើរបស់ទ្រង់គឺមិនសមហេតុផល ហើយការ
សាកល្បងរបស់ទ្រង់គឺលើសពីអ្វីដែលមិនធ្លាប់មានតម្រូវពីមនុស្សណាម្នាក់ឡើយ»
ហោរា និងស្តេច ទំព័រ ៤៩២។

២. ដានីយ៉ែលចូលមកដោះស្រាយ ថ្ងៃច័ន្ទ ទី១៣ ខែមេសា

ក. តើស្តេចមានប្រតិកម្មយ៉ាងណាចំពោះការបរាជ័យរបស់ពួកអ្នកប្រាជ្ញក្នុងការបើក
សម្តែង និងបកស្រាយសុបិនរបស់ទ្រង់ ហើយតើដានីយ៉ែលបានចូលរួមដោយ
របៀបណា? ដានីយ៉ែល ២:១២-១៦។

«ក្នុងចំណោមអ្នកដែលត្រូវបានស្វែងរកដោយមន្ត្រីដែលរៀបចំនឹងអនុវត្តតាមបទបញ្ជា
របស់ស្តេច គឺមានដានីយ៉ែល និងមិត្តភក្តិរបស់លោក។ នៅពេលត្រូវបានប្រាប់ថា យោង
តាមក្រឹត្យនេះ ពួកគេក៏ត្រូវតែស្លាប់ដែរ ដានីយ៉ែលបានសួរអើយ៉ុកដែលជាមេកង
ការពាររបស់ស្តេចដោយ 'ការប្រឹក្សា និងប្រាជ្ញា' ថា 'ហេតុអ្វីបានជាក្រឹត្យរបស់ស្តេចមាន
ភាពប្រញាប់ប្រញាល់ម្ល៉េះ?' អើយ៉ុកបានប្រាប់លោកអំពីសេចក្តីស្រឡាត់ចិត្តរបស់ស្តេច
ចំពោះសុបិនដ៏អស្ចារ្យ និងការបរាជ័យក្នុងការទទួលបានជំនួយពីអ្នកដែលទ្រង់ធ្លាប់មាន
ទំនុកចិត្តបំផុត។ កាលបានឮដូច្នេះ ដានីយ៉ែលបានយកជីវិតរបស់លោកទៅប្រថុយ
ដោយចូលទៅចំពោះមុខស្តេច ហើយសុំពន្យារពេល ដើម្បីលោកអាចទូលសូមព្រះរបស់
លោកឱ្យបើកសម្តែងសុបិន និងអត្ថន័យរបស់វាដល់លោក។

ស្ដេចក៏បានយល់ព្រមតាមសំណើនេះ។ បន្ទាប់មកដានីយ៉ែលបានទៅផ្ទះរបស់លោក ហើយប្រាប់រឿងនេះដល់ហានានា មីសែល និងអាសារា ជាមិត្តភក្តិរបស់លោក។ ពួកគេ បានរួមគ្នាស្វែងរកប្រាជ្ញាពីប្រភពនៃពន្លឺ និងចំណេះដឹង។ ជំនឿរបស់ពួកគេមានភាព រឹងមាំដោយដឹងថា ព្រះបានដាក់ពួកគេនៅទីនោះ ថាពួកគេកំពុងធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គ និងបំពេញតាមតម្រូវការនៃកាតព្វកិច្ច»។ — ហោរា និងស្ដេច ទំព័រ ៤៩៣។

ខ. តើយើងអាចរៀនអ្វីខ្លះពីរបៀបដែលដានីយ៉ែល និងមិត្តភក្តិបានអធិស្ឋានក្នុងឱកាស នេះ? ដានីយ៉ែល ២:១៧-២៣។

«ក្នុងគ្រាមានការលំបាក និងគ្រោះថ្នាក់ [ដានីយ៉ែល និងមិត្តភក្តិ] តែងតែងាកទៅរក [ព្រះ] សម្រាប់ការណែនាំ និងការការពារ ហើយព្រះអង្គបានបង្ហាញថាជាជំនួយដែល នៅជាប់ជានិច្ច។ ឥឡូវនេះ ដោយចិត្តទន់ទាប ពួកគេបានចុះចូលចំពោះចៅក្រមនៃ ផែនដីជាថ្មីម្តងទៀត ដោយអង្វរឱ្យព្រះអង្គប្រទានការសង្គ្រោះដល់ពួកគេក្នុងគ្រាដែល ត្រូវការជាពិសេសនេះ។ ហើយពួកគេមិនបានអង្វរដោយឥតប្រយោជន៍ឡើយ។ ព្រះ ដែលពួកគេបានផ្តល់កិត្តិយស ឥឡូវនេះបានផ្តល់កិត្តិយសដល់ពួកគេវិញ។ វិញ្ញាណនៃ ព្រះអម្ចាស់បានស្នាក់នៅលើពួកគេ ហើយចំពោះដានីយ៉ែល 'ក្នុងនិមិត្តពេលយប់' សុបិន របស់ស្ដេច និងអត្ថន័យរបស់វាត្រូវបានបើកសម្តែង»។ — ដកស្រង់ដដែល ទំព័រ ៤៩៣, ៤៩៤។

«[ជនជាតិហេព្រើរទាំងបួននាក់] មិនបានស្វែងរកសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះដោយ ឥតប្រយោជន៍ឡើយ។ បន្ទាប់មក ដានីយ៉ែលបានហៅមិត្តភក្តិរបស់លោកមកជុំគ្នា ហើយអរព្រះគុណព្រះដែលទ្រង់បានព្រះសណ្តាប់ និងឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់ ពួកគេ ហើយពួកគេបានថ្វាយសេចក្តីសរសើរ និងការអរព្រះគុណដល់ព្រះ ដែលជាការ ទទួលយកបានទាំងស្រុងពីព្រះដ៏គ្រប់គ្រងចក្រវាឡ។ [ដានីយ៉ែល ២:២០-២២ ត្រូវបាន ដកស្រង់]។ ដានីយ៉ែល និងមិត្តភក្តិបានមានការប្រជុំសរសើរតម្កើង ហើយចក្រវាឡនៃ ស្ថានសួគ៌ទាំងមូលបានរួបរួមជាមួយពួកគេក្នុងការអរព្រះគុណ»។ — ឌី យូធី អ៊ិនស្តាក់ទ័រ, ថ្ងៃទី២២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៨៩៤។

ក. តើជានីយ៉ែលបាននិយាយទៅកាន់នេប៊ូក្លេសាយ៉ាងដូចម្តេច ទាក់ទងនឹងការបើកសម្តែងសុបិនរបស់ទ្រង់? ជានីយ៉ែល ២:២២-៣០។

«សូមមើលឈ្លើយសឹកសាសន៍យូដា ដែលមានភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងម្ចាស់ការលើខ្លួនឯងនៅចំពោះមុខមហាក្សត្រនៃអាណាចក្រដ៏មានអំណាចបំផុតក្នុងលោក។ ក្នុងសម្តែងដំបូងរបស់លោក លោកបានបដិសេធកិត្តិយសសម្រាប់ខ្លួនឯង ហើយបានលើកតម្កើងព្រះជាប្រភពនៃប្រាជ្ញាទាំងអស់។ ចំពោះសំណួរដ៏អន្ទះសាររបស់ស្តេចថា 'តើអ្នកអាចប្រាប់យើងឱ្យដឹងពីសុបិនដែលយើងបានឃើញ និងអត្ថន័យរបស់វាបានទេ?' លោកបានឆ្លើយថា៖ 'អាថ៌កំបាំងដែលស្តេចបានទាមទារ ពួកអ្នកប្រាជ្ញ ពួកហោរា ពួកគ្រូជួប និងពួកគ្រូទាយ មិនអាចបង្ហាញដល់ស្តេចបានទេ ប៉ុន្តែមានព្រះមួយអង្គនៅស្ថានសួគ៌ដែលបើកសម្តែងអាថ៌កំបាំង ហើយធ្វើឱ្យស្តេចនេប៊ូក្លេសាដឹងពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ»។ — ហោរា និងស្តេច ទំព័រ ៤៩៤-៤៩៧។

«អ្នកឈ្លើយសឹកសាសន៍យូដាបានឈរនៅចំពោះមុខមហាក្សត្រនៃអាណាចក្រដ៏មានអំណាចបំផុតដែលព្រះអាទិត្យធ្លាប់រះបំភ្លឺលើ។ ទោះបីជាមានទ្រព្យសម្បត្តិ និងសិរីល្អក៏ដោយ ស្តេចនេប៊ូក្លេសាមានសេចក្តីព្រួយបារម្ភក្នុងព្រះទ័យយ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែយុវជននិរទេសខ្លួននោះមានភាពស្ងប់ស្ងាត់ និងស័ប្បាយរីករាយក្នុងព្រះរបស់លោក។ ពេលនោះជាឱកាសមួយសម្រាប់ជានីយ៉ែលក្នុងការលើកតម្កើងខ្លួនឯង ដើម្បីបង្ហាញពីសេចក្តីល្អ និងប្រាជ្ញាដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់លោក។ ប៉ុន្តែទង្វើដំបូងរបស់លោកគឺការបដិសេធរាល់កិត្តិយសសម្រាប់ខ្លួនលោក ហើយលើកតម្កើងព្រះជាប្រភពនៃប្រាជ្ញា»។ — អ្នកណែនាំយុវជន, ថ្ងៃទី១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩០៣។

ខ. សូមពិពណ៌នាអំពីរូបសំណាកដែលស្ដេចបានឃើញក្នុងសុបិនរបស់ទ្រង់។ ជានីយ៉ែល ២:៣១-៣៣។

«ដោយស្ដាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់បំផុត ខណៈដែលព័ត៌មានលម្អិតនីមួយៗត្រូវបាន រៀបរាប់ឡើងវិញ ស្ដេចបានទទួលស្គាល់ថានេះគឺជាសុបិនដែលទ្រង់មានការព្រួយបារម្ភ យ៉ាងខ្លាំង ហើយទ្រង់បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីទទួលយកការបកស្រាយនោះ»។ — ព្រឹត្តិបត្រយុវជន ថ្ងៃទី១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩០៣។

«ស្ដេចនៃអស់ទាំងស្ដេចហៀបនឹងប្រាប់សេចក្ដីពិតដ៏អស្ចារ្យដល់មហាក្សត្របាប៊ីឡូន។ ព្រះនឹងបើកសម្ដែងថា ព្រះអង្គមានអំណាចលើអាណាចក្រនានានៃពិភពលោក មាន អំណាចក្នុងការលើកស្ដេចឡើង និងដកស្ដេចចេញ។ ចិត្តរបស់នេបូក្ខេសាត្រូវតែ ដាស់តឿន ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន ឱ្យមានស្មារតីទទួលខុសត្រូវចំពោះស្ថានសួគ៌។ ព្រឹត្តិការណ៍នៃអនាគតដែលឈានទៅដល់ទីបញ្ចប់នៃពេលវេលា នឹងត្រូវបើកសម្ដែងនៅ ចំពោះមុខទ្រង់»។ — ហោរា និងស្ដេច ទំព័រ ៤៩៨។

គ. តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះរូបសំណាកនោះ ខណៈពេលដែលស្ដេចកំពុងមើលវា? ជានីយ៉ែល ២:៣៤, ៣៥។

២. ការបកស្រាយសុបិន

ថ្ងៃពុធ ទី១៥ ខែកញ្ញា

ក. តើក្បាលដែលធ្វើពីមាសមានអត្ថន័យដូចម្តេច? ដានីយ៉ែល ២:៣៦-៣៨។

«នៅក្រោមរជ្ជកាលស្តេចនេបូក្ខេសាក បាប៊ីឡូនជានគរដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិ និង
អំណាចបំផុតនៅលើផែនដី។ ទ្រព្យសម្បត្តិ និងភាពរុងរឿងរបស់វាត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាង
ស្រពេចស្រពិលដោយការបណ្តាលពីព្រះ»—អ្នកណែនាំយុវជន, ថ្ងៃទី២៩ ខែកញ្ញា
ឆ្នាំ១៩០៣។

ខ. តើអំណាចក្រណាខ្លះដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយលោហៈធាតុបន្តបន្ទាប់ទាំងនេះ?
ដានីយ៉ែល ២:៣៩, ៤០។

«ទំនាយបានតាមដានការងើបឡើង និងការរីកចម្រើននៃអំណាចក្រុងអស្ចារ្យរបស់
ពិភពលោកគឺ—បាប៊ីឡូន មេដូ-កីស៊ី ក្រិក និងរ៉ូម»—ពួកហោរា និងស្តេច, ទំព័រ ៥៣៥។

«ដានីយ៉ែល... បានប្រកាសប្រាប់នេបូក្ខេសាកថា នគររបស់ទ្រង់នឹងត្រូវបានជំនួស។
ភាពអស្ចារ្យ និងអំណាចរបស់ទ្រង់នៅក្នុងពិភពលោករបស់ព្រះនឹងមានពេលវេលា
កំណត់ ហើយនគរទីពីរនឹងកើតឡើង ដែលនឹងមានរយៈពេលនៃការសាកល្បងរបស់ខ្លួន
ផងដែរថា តើវានឹងលើកតម្កើងអ្នកគ្រប់គ្រងតែមួយអង្គគត់ គឺព្រះដ៏ពិតតែមួយដែរឬទេ។
បើមិនធ្វើដូច្នេះទេ សិរីល្អរបស់វានឹងរលាយបាត់ទៅ ហើយនគរទីបីនឹងចូលមកជំនួស
កន្លែងរបស់វា។ តាមរយៈការសាកល្បងដោយការស្តាប់បង្គាប់ ឬមិនស្តាប់បង្គាប់ នគរ
នេះក៏នឹងកន្លងផុតទៅដែរ ហើយនគរទីបួន ដែលរឹងមាំដូចជាដែក នឹងបង្រួបប្រជាជាតិ
នានាក្នុងលោក។ ការទាយទុកជាមុនទាំងនេះរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្ម ដែលបានកត់ត្រា
នៅក្នុងទំព័រទំនាយ និងបានតាមដាននៅក្នុងទំព័រប្រវត្តិសាស្ត្រ ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដើម្បី
បង្ហាញថា ព្រះគឺជាអំណាចគ្រប់គ្រងលើកិច្ចការនៃពិភពលោកនេះ។ ព្រះអង្គផ្លាស់ប្តូរ

ត្រា និងរដូវ ព្រះអង្គទម្លាក់ស្ដេចចុះ ហើយតាំងស្ដេចឡើង ដើម្បីបំពេញតាម
គោលបំណងរបស់ព្រះអង្គ»—អ្នកណែនាំយុវជន, ថ្ងៃទី២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩០៣។

«បាបីឡូនបានវិនាសទៅ ពីព្រោះនៅក្នុងភាពរុងរឿងរបស់ខ្លួន នាងបានបំភ្លេចព្រះ
ហើយបានចាត់ទុកសិរីល្អនៃភាពរុងរឿងរបស់ខ្លួនថាជាសមទ្ធផលរបស់មនុស្ស។ នគរ
មេដូ-ភីស៊ី ត្រូវបានទស្សនកិច្ចដោយសេចក្ដីក្រោធនៃស្ថានសួគ៌ ពីព្រោះនៅក្នុងនគរនេះ
ច្បាប់របស់ព្រះត្រូវបានជាន់ឈ្នី។ សេចក្ដីកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់មិនមានកន្លែងនៅក្នុង
ចិត្តរបស់ប្រជាជនឡើយ។ ឥទ្ធិពលដែលមានអំណាចនៅក្នុងមេដូ-ភីស៊ី គឺសេចក្ដីអាក្រក់
ការប្រមាថ និងអំពើពុករលួយ។ នគរដែលបន្តបន្ទាប់មកទៀត កាន់តែមានភាពថោក
ទាប និងពុករលួយជាងនេះទៅទៀត។ ពួកគេបានធ្លាក់ចុះដុនដាប ពីព្រោះពួកគេបាន
បោះបង់ចោលភាពស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះ។ កាលណាពួកគេបំភ្លេចព្រះអង្គ ពួកគេក៏
កាន់តែធ្លាក់ចុះទាបទៅៗក្នុងកម្រិតនៃតម្លៃសីលធម៌»—សៀវភៅដដែល, ថ្ងៃទី២២ ខែ
កញ្ញា ឆ្នាំ១៩០៣។

គ. តើនគរដែលតំណាងដោយប្រអប់ជើង និងម្រាមជើងមានលក្ខណៈពិសេសយ៉ាងដូច
ម្ដេច? ដានីយ៉ែល ២:២១-២៣។

«ជំហររបស់យើងនៅក្នុងរូបសំណាករបស់នេប៊ូក្ខេសាក ត្រូវបានតំណាងដោយម្រាម
ជើង ក្នុងស្ថានភាពបែកបាក់គ្នា និងធ្វើពីវត្ថុធាតុដែលផុយស្រួយ ដែលនឹងមិនអាចផ្សា
ភ្ជាប់គ្នាជាប់ឡើយ»—សក្ខីកម្មសម្រាប់ពួកជំនុំ, ភាគ ១, ទំព័រ ៣៦១។

៥. នគររបស់ព្រះនឹងស្ថិតស្ថេរជានិរន្តរ៍ ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ទី១៦ ខែកញ្ញា

ក. តើនគរណានឹងបញ្ចប់ប្រព័ន្ធនៃអំណាចពិភពលោកទាំងមូល? ដានីយ៉ែល ២:២២,
២៥។

«សុបិនអំពីរូបសំណាកដ៏ធំ ដែលបង្ហាញនៅចំពោះមុខនេប៊ូក្ខេសាកនូវព្រឹត្តិការណ៍នានា
រហូតដល់ត្រាចុងក្រោយនៃពេលវេលា ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដើម្បីឱ្យទ្រង់អាចយល់ពីតួនាទី
ដែលទ្រង់ត្រូវធ្វើនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រពិភពលោក និងទំនាក់ទំនងដែលនគររបស់ទ្រង់គួរ
មានចំពោះនគរស្ថានសួគ៌។ ក្នុងការបកស្រាយសុបិន ទ្រង់ត្រូវបានណែនាំយ៉ាងច្បាស់
លាស់អំពីការបង្កើតនគរដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់ព្រះ»—ពួកហោរា និងស្ដេច, ទំព័រ
៥០៣។

ខ. តើរជ្ជកាលនៃនគរព្រះនៅក្នុងសិរីល្អនឹងចាប់ផ្តើមនៅពេលណា? យ៉ូហាន ១៨:៣៦;
ម៉ាថាយ ២៥:៣១-៣២; ២៦:៦៤; វិវរណៈ ៦:១៥-១៧។

«នគររបស់យើងមិនមែនជារបស់ពិភពលោកនេះទេ។ យើងកំពុងរង់ចាំព្រះអម្ចាស់របស់
យើងយាងចុះពីស្ថានសួគ៌មកផែនដី ដើម្បីទម្លាក់រាល់អំណាច និងសិទ្ធិអំណាច ហើយ
បង្កើតនគរដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់ព្រះអង្គ... ទំនាយបង្ហាញយើងថា ថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យរបស់
ព្រះជិតមកដល់យើងហើយ។ វាកំពុងខិតចូលមកដល់យ៉ាងលឿនបំផុត»—សក្ខីកម្ម
សម្រាប់ពួកជំនុំ, ភាគ ១, ទំព័រ ៣៦០, ៣៦១។

គ. តើស្តេចមានប្រតិកម្មយ៉ាងណាចំពោះភាពជោគជ័យរបស់ដានីយ៉ែល ក្នុងការបើក
សម្តែងសុបិនរបស់ទ្រង់? ដានីយ៉ែល ២:២៦-២៩។

«ការបកស្រាយរបស់ដានីយ៉ែលចំពោះសុបិននេះ បានបណ្តាលឱ្យស្តេចប្រទានកិត្តិយស
និងឋានៈដល់លោក និងមិត្តភក្តិរបស់លោក... មិត្តភក្តិទាំងបីនាក់របស់ដានីយ៉ែលត្រូវ
បានតែងតាំងជាទីប្រឹក្សា ចៅក្រម និងអ្នកគ្រប់គ្រងនៅក្នុងដែនដីនោះ។ បុរសទាំងនេះ
មិនមានចិត្តអំនួតឡើយ ប៉ុន្តែពួកគេបានឃើញ និងអរសប្បាយដែលព្រះត្រូវបានទទួល
ស្គាល់ខ្ពស់ជាងពួកអ្នកមានអំណាចទាំងអស់នៅលើផែនដី ហើយនគររបស់ព្រះអង្គត្រូវ
បានលើកតម្កើងខ្ពស់ជាងនគរទាំងអស់នៅលើផែនដី»—អ្នកណែនាំយុវជន, ថ្ងៃទី៨ ខែ
កញ្ញា ឆ្នាំ១៩០៣។

សំណួររំលឹកផ្ទាល់ខ្លួន

ថ្ងៃសុក្រ ទី១៧ ខែកញ្ញា

១. តើស្តេចនេប៊ូក្លេសាកបានរកឃើញអ្វីខ្លះ ទាក់ទងនឹងពួកអ្នកប្រាជ្ញដែលទ្រង់ធ្លាប់ទុកចិត្ត?

២. តើមានចំណុចសំខាន់អ្វីខ្លះ ចំពោះការពិតដែលថាការអធិស្ឋានអរព្រះគុណរបស់ដានីយ៉ែលត្រូវបានកត់ត្រាទុក ប៉ុន្តែការអធិស្ឋានទូលសូមរបស់លោកមិនត្រូវបានកត់ត្រាទុក?

៣. ទោះបីជាមនុស្សដែលមានប្រាជ្ញាបំផុតនៅបាប៊ីឡូនក៏ដោយ តើដានីយ៉ែលមានគុណសម្បត្តិអ្វីខ្លះ?

៤. ចូរពណ៌នាអំពីលក្ខណៈនៃនគរទាំងឡាយ ដែលតំណាងដោយការផ្លាស់ប្តូរនៃលោហៈធាតុ។

៥. តើផ្នែកនៃសុបិនដែលទាក់ទងនឹងដុំថ្មនឹងត្រូវបានសម្រេចនៅពេលណា?

និមិត្ត ដំបូងរបស់ដានីយ៉ែល

ខទន្ទេ ញ៉ុះ «^{២១} ខ្ញុំគន់មើលទៅ ឃើញស្នែងនោះឯង បានច្បាំងនឹងពួកបរិសុទ្ធហើយក៏
ឈ្នះផង ^{២២} ដរាបដល់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មពីបុរាណបានយាងមក នោះការវិនិច្ឆ័យបាន
ប្រគល់ដល់ពួកបរិសុទ្ធរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយកំណត់ក៏មកដល់ ដែលពួកបរិសុទ្ធ
ត្រូវបានរាជ្យជារបស់ផងខ្លួន » (ដានីយ៉ែល ៧:២១, ២២)។

អំណានដែលបានណែនាំ៖ មហាវិវាទ ទំព័រ ៤៧៩-៤៩១; សំណេរដំបូងៗ, ទំព័រ
៥៤-៥៦។

«កាលដែលយើងខិតជិតដល់ទីបញ្ចប់នៃប្រវត្តិ សាស្ត្រ ពិភពលោកនេះ ទំនាយទាំងឡាយ
ដែលបានកត់ត្រាដោយដានីយ៉ែល ទាមទារឱ្យយើងយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេស ព្រោះវា
ទាក់ទងនឹងពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅនេះឯង»—ពួកហោរា និងស្តេច ចុ ទំព័រ
៥៤៧។

១. ខ្យល់ទាំងបួន និងសត្វ សាហាវទាំងបួន ថ្ងៃ អាទិត្យទី១៩ ខែមេសា

ក. តើដានីយ៉ែលបានទទួលនិមិត្ត នៃទំនាយដំបូងរបស់លោកនៅពេលណា ហើយលោក
មានប្រតិកម្ម យ៉ាងណា? ដានីយ៉ែល ៧:១, ១៥, ១៦ (ភាគដំបូង)។

«បន្តិចមុនពេលការដួលរលំនៃបាបី ឡូន នៅពេលដែលដានីយ៉ែលកំពុងសញ្ជឹងគិតអំពី
ទំនាយទាំងនេះ និងស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីយល់អំពីពេលវេលា និមិត្ត ជាបន្តបន្ទាប់ ប៉ុន្តែ
ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យលោកអំពីការងើបឡើង និងការដួលរលំនៃអាណាចក្រទាំងឡាយ។
ជាមួយនឹងនិមិត្ត ដំបូង ដូចដែលបានកត់ត្រាក្នុងជំពូកទីប្រាំពីរនៃសៀវភៅដានីយ៉ែល
ការបកស្រាយមួយត្រូវបានផ្តល់ឱ្យទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មិនមែនគ្រប់យ៉ាង ត្រូវ
បានបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ដល់ហោរានោះទេ»—ពួកហោរា និងស្តេច ចុ ទំព័រ ៥៥៧។

ខ. តើធាតុធម្មជាតិដែលបានឃើញក្នុងនិមិត្តតំណាងឱ្យអ្វី? ដានីយ៉ែល ៧:២; វិវរណៈ ១៧:១៥; យេរេមា ២៥:៣១-៣៣។

គ. តើទេវតាបានពន្យល់យ៉ាងដូចម្តេចអំពីអត្ថន័យនៃសត្វសាហាវដ៏ធំទាំងបួនដែលបានងើបឡើង? ដានីយ៉ែល ៧:៣, ១៦ (ភាគចុងក្រោយ), ១៧។

«អាណាចក្រដ៏អស្ចារ្យដែលបានគ្រប់គ្រងពិភពលោក ត្រូវបានបង្ហាញដល់ហោរាដានីយ៉ែល ជាសត្វសាហាវដែលចាំតែចាប់ចំណី»—មហាវិវាទ ទំព័រ ៤៣៩, ៤៤០។

២. អាណាចក្រដែលបន្តបន្ទាប់ ឆ្នាំ ថ្ងៃ ចន្ទ ទី២០ ខែមេសា

ក. តើសត្វទីមួយក្នុងចំណោមសត្វទាំងបួនគឺជាអ្វី ហើយវាបង្ហាញពីអាណាចក្រណា? ដានីយ៉ែល ៧:២; យេរេមា ៥០:១៧; ហាបាកុក ១:៦-៨។

«បាប៊ីឡូន មិនបានបំពេញតាមគោលបំណងរបស់ព្រះឡើយ ហើយនៅពេលដែលពេលវេលារបស់ព្រះអង្គ បានមកដល់ នគរនៃភាពអន្ទូត និងអំណាចនេះ ដែលគ្រប់គ្រងដោយមនុស្សដែលមានបញ្ញា ខ្ពស់បំផុត ត្រូវបានបំបែក បំផ្លិចបំផ្លាញ និងគ្នា នទីពីង។ ព្រះគ្រីស្ទ បានប្រកាសថា "បើគ្នា នខ្ញុំ ទេអ្នករាល់គ្នា គ្នា នសមត្ថភាពនឹងធ្វើអ្វីបានឡើយ"។ ពួកអ្នកនយោបាយដ៏ល្បីល្បាញនៃបាប៊ីឡូន មិនបានចាត់ទុកខ្លួនឯងថាពឹងផ្អែកលើព្រះឡើយ។ ពួកគេគិតថាពួកគេបានបង្កើតភាពរុងរឿង និងការលើកតម្កើងទាំងអស់នោះដោយខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលព្រះមានព្រះបន្ទូល ពួកគេក៏ប្រៀបដូចជាស្មៅ ដែលក្រៀមស្ងួត និងជាផ្កា ស្មៅ ដែលរោយរុះទៅ។ មានតែព្រះបន្ទូល និងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ ដែលស្ថិតស្ថេរជានិរន្តរ៍ អ្នកណែនាំយុវជន ថ្ងៃ ទី២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០៣១។

ខ. តើសត្វ ទីពឹងត្រូវបានពិពណ៌នាយ៉ាងណា ដូចម្តេច ហើយវាបង្ហាញពីអាក្រក់ណា?
ដានីយ៉ែល ៧:៥។

«គ្រប់ប្រជាជាតិដែលបានឈានចូលក្នុង ឆ្នាំនៃសកម្មភាព ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យកាន់កាប់កន្លែងរបស់ខ្លួននៅលើផែនដី ដើម្បីឱ្យគេឃើញថា តើវាទាំងបំពេញតាមគោលបំណងរបស់ "អ្នកត្រួតពិនិត្យ និងព្រះដ៏វិសុទ្ធ" ដែរឬទេ។ ទំនាយបានតាមដានការងើបឡើង និងការដួលរលំនៃអាក្រក់ដ៏អស្ចារ្យ រូបរបស់ពិភពលោកគឺ បាបី ឡូន មេដូ-ភីស៊ី ក្រិក និងរ៉ូម។ ជាមួយនឹងអាក្រក់នីមួយៗទាំងនេះ រូបទាំងប្រជាជាតិដែលមានអំណាចតិចជាងផងដែរ ប្រវត្តិ សាស្ត្រ តែងតែប្រែប្រួលឡើងវិញ។ អាក្រក់នីមួយៗមានរយៈពេលនៃការសាកល្បងរៀងៗខ្លួន នីមួយៗបានបរាជ័យ សិរីល្អ បានរលាយបាត់ អំណាចបានសាបសូន្យ ហើយកន្លែងរបស់វាត្រូវបានជំនួសដោយអាក្រក់ផ្សេងទៀត។ ខណៈពេលដែលប្រជាជាតិទាំងឡាយបានបដិសេធគោលការណ៍របស់ព្រះ ហើយការបដិសេធនេះបាននាំមកនូវការបំផ្លាញបំផ្លាញ ព្រាងល់ខ្លួនឯង វានៅតែបង្ហាញឱ្យឃើញថា គោលបំណងដ៏ទេវភាពដែលគ្រប់គ្រងលើអ្វីៗទាំងអស់ កំពុងតែដំណើរការតាមរយៈចលនាទាំងអស់របស់ពួកគេ»—ការអប់រំ, ទំព័រ ១៧៦, ១៧៧។

គ. តើធាតុចម្លែក កម្ចី ខ្លះ ដែលកំណត់លក្ខណៈសត្វ ទីបី ដែលតំណាងឱ្យអាក្រក់ណា?
ដានីយ៉ែល ៧:៦។

«ប្រសិនបើអាក្រក់ផ្សេងៗទាំងនេះបានរក្សាសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់នៅចំពោះមុខពួកគេជានិច្ច នោះពួកគេនឹងទទួលបានប្រាជ្ញា និងអំណាច ដែលនឹងចងក្តាបពួកគេជាមួយគ្នា ហើយធ្វើឱ្យពួកគេរឹងមាំ។ ប៉ុន្តែ ពួកអ្នកគ្រប់គ្រងនៃនគរលោកីយ៍បានយកព្រះធ្វើជាកម្លាំងរបស់ពួកគេតែនៅពេលដែលមានការរំខាន និងច្របូកច្របល់ប៉ុណ្ណោះ ... ពួកគេត្រូវបានបង្ខំឱ្យអំពាវនាវដល់អ្នកដែលមានគំនិតភ្លឺស្វា ដោយពន្លឺនៃស្ថានសួគ៌ ដើម្បីស្តុការពន្យល់អំពីអាថ៌កំបាំងដែលពួកគេមិនអាចយល់បានអ្នកណែនាំយុវជន, ថ្ងៃ ទី២៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩០៣។

ក. តើអ្វី ដែលធ្វើ ឱ្យសត្វ ទីបួនពិបាកនឹងពណ៌ នាដោយប្រើពាក្យធម្ម ជាតិ? ដានីយ៉ែល ៧:៧។

«ព្រះវិញ្ញា ណបរិសុទ្ធ តំណាងឱ្យនគរលោកីយ៍នៅក្រោមនិមិត្ត រូបនៃសត្វ សាហាវដ៏ សាហាវឈោរឈៅ ប៉ុន្តែ ព្រះគ្រីស្ទ គឺជា "កូនចៀមនៃព្រះ ដែលដកចោលអំពើបាបរបស់ ពិភពលោក" (យ៉ូហាន ១:២៩)។ នៅក្នុង ផែនការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះអង្គ គ្មានការប្រើ កម្លាំង សាហាវដ៏ម្ស័យបង្ខំ សតិសម្បជញ្ញៈ ឡើយមេរៀនពីជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ទំព័រ ៧៧។

«ឈើឆ្កា ឯត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ បំផ្លាញនឹងអំណាចរបស់រូប"ម។ វាគឺជាឧបករណ៍នៃទម្រង់នៃ សេចក្តី ស្នា ប៉ុន្តែសាហាវ និងគួរឱ្យអាម៉ា សំបំផុត។ ពួកឧក្រិដ្ឋ ជនកម្រិតទាបបំផុតត្រូវ បានតម្រូវឱ្យផ្ទុកឈើឆ្កា ឯទៅកាន់កន្លែងប្រហារជីវិត ហើយជារឿយៗនៅពេលដែលគេ ហៀបនឹងដាក់ឈើឆ្កា ឯលើស្នា របស់ពួកគេ ពួកគេបានប្រឆាំងយ៉ាងខ្លាំង ឯក្លា រហូតដល់ ពួកគេត្រូវបានគេបង្ក្រាប ហើយឧបករណ៍ធ្វើ ទារុណកម្ម នោះត្រូវបានចងជាប់នឹង ពួកគេ»—បំណងប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍ទំព័រ ២១៦, ២១៧។

ខ. តើគេបានឃើញអ្វី ខ្លះ នៅក្នុង ចំណោមស្នេ ឯនៃសត្វ ទីបួន? ដានីយ៉ែល ៧:៨។

«នៅក្នុង សតវត្សទីប្រាំមួយ អំណាចសម្តេចប៉ា បត្រូវបានបង្កើតឡើងយ៉ាងរឹងមាំ។ អាសនៈនៃអំណាចរបស់វាត្រូវបានតាំងនៅក្នុង ទីក្រុងអធិរាជ ហើយបី ស្បពនៃទីក្រុងរូប ត្រូវបានប្រកាសថាជាប្រមុខលើសាសនាចក្រទាំងមូល។ លទ្ធិ សាសនាដទៃបានផ្តល់ កន្លែង ដល់អំណាចសម្តេចប៉ា ប។ នាគបានប្រគល់ដល់សត្វ សាហាវនោះនូវ "អំណាច ទី អង្គ យ និងសិទ្ធិ អំណាចដ៏អស្ចារ្យ រូបរបស់វា" (វិវរណៈ ១៣:២)។ ហើយឥឡូវនេះបានចាប់ ផ្តើមរយៈពេល ១២៦០ ឆ្នាំ នៃការសង្កត់សង្កិនរបស់សម្តេចប៉ា ប ដែលបានទាយទុកជា មុននៅក្នុង ទំនាយរបស់ដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ (ដានីយ៉ែល ៧:២៥; វិវរណៈ ១៣:៥ ៧)។ គ្រីស្ទ បរិស័ទត្រូវបានបង្ខំ ឱ្យជ្រើសរើសរវាងការបោះបង់ចោលភាពស្មោះ ត្រង់របស់

ខ្លួន ហើយទទួលយកពិធីសាសនា និងការថ្វាយបង្គំ របស់សម្តេចប៉ា ប ប្អូក៍ត្រូវចំណាយ ជីវិតក្នុង ឯកុកង់ដីត ឬទទួលមរណភាពដោយការធ្វើទារុណកម្ម ការដុតទាំងរស់ ឬដោយ ពូថៅរបស់អ្នកសម្លាប់មនុស្ស។ ពេលនោះហើយដែលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវត្រូវ បានសម្រេច៖ "អ្នករាល់គ្នា នឹងត្រូវបញ្ចូលដោយឪពុកម្តាយ បងប្អូន ញាតិមិត្ត និងមិត្តភក្តិ ហើយអ្នកខ្លះ នឹងត្រូវគេធ្វើឱ្យស្លាប់។ ហើយមនុស្សទាំងអស់នឹងស្តាប់អ្នករាល់គ្នា ដោយ ព្រោះតែឈ្មោះ យេស៊ូវ" (លូកា ២១:១៦, ១៧)។ ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញបានកើតឡើងលើពួក អ្នកស្មោះ ត្រង់យ៉ាងណា ដែលសាហាវជាងពេលណាៗទាំងអស់ ហើយពិភពលោកបានក្លាយ ជាសមរភូមិដ៏ធំមួយ។ អស់រយៈពេលរាប់រយឆ្នាំ សាសនាចក្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ បានរក ឃើញទីជម្រកនៅក្នុង ភាពងងឹត និងភាពអាចកំបាំង។ ហោរាបានចែងដូច្នេះថា៖ "ស្ត្រី នោះបានរត់ទៅក្នុង ទីរហោស្ថាន ជាកន្លែងដែលព្រះបានរៀបចំទុកឱ្យនាង ដើម្បីឱ្យគេ ចិញ្ចឹមនាងនៅទីនោះអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបប្រាំបី" (វិវរណៈ ១២:៦) — មហាវិវាទ ទំព័រ ៥៤, ៥៥។

គ. តើដានីយ៉ែលចង់ដឹងអ្វីខ្លះ បន្ទាប់ពីបានឃើញនិមិត្តនោះ? ដានីយ៉ែល ៧:១៩, ២០។

ក. តើទេវតាបានពន្យល់យ៉ាងដូចម្តេចទាក់ទងនឹងសត្វ ទីបួនដ៏គួរឱ្យខ្លាច ដែលតំណាងឱ្យអំណាចក្រវ័រម? ដានីយ៉ែល ៧:២៣។

ខ. តើមានអ្វីត្រូវបានបើកសម្តែងដល់ស្នែង ងតូច? ដានីយ៉ែល ៧:២៤។

«អំណាចក្រវ័រមដ៏ធំល្វីងលើយបានរលាយបាត់ទៅ ហើយចេញពីគំនរបាក់បែកនោះបានងើបឡើងនូវអំណាចដ៏ខ្លាំងក្លា មួយ គឺសាសនាចក្រវ័រម។ ដកតូលិក។ សាសនាចក្រនេះអ្នកអាងអំពីភាពមិនចេះខុសរបស់ខ្លួន និងសាសនាដែលតកូនតចោររបស់ខ្លួន។ ប៉ុន្តែសាសនានេះគឺជាភាពគួរឱ្យរន្ធត់ចំពោះអស់អ្នកដែលស្គាល់អាថ៌កំបាំងនៃសេចក្តីទុច្ចរិត។ ពួកសង្ឃនៃសាសនាចក្រនេះរក្សាអំណាចរបស់ពួកគេ ដោយរក្សាប្រជាជនឱ្យស្ងៀមស្ងាត់ ដោយភាពល្ងង់ខ្លៅ ពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ ដូចដែលបានបើកសម្តែងនៅក្នុងបទគម្ពីរអ្នកណែនាំយុវជន, ថ្ងៃ ទី២២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ១៩០៣។

គ. តើកំហឹងនៃអំណាចស្នែង ងតូចនឹងតម្រង់ទៅរកអ្នកណា? ដានីយ៉ែល ៧:២៥, ២៥។

«ការឡើងកាន់អំណាចនៃសាសនាចក្រវ័រម បានកត់សម្គាល់នូវការចាប់ផ្តើមនៃយុគសម័យដ៏ងឹត។ កាលណាអំណាចរបស់នាងកើនឡើង ភាពងងឹតក៏កាន់តែជ្រៅទៅៗ។ ជំនឿត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ពីព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាគ្រឹះដ៏ពិត ទៅកាន់សម្តេចប៉ាបនៃទីក្រុងរ៉ូមវិញ។ ជំនួសឱ្យការទុកចិត្ត លើព្រះរាជបុត្រានៃព្រះសម្រាប់ការអត់ទោសបាប និងសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ ដ៏អស់កល្បជានិច្ច ប្រជាជនបែរជាសម្លឹងមើលទៅសម្តេចប៉ាប និងពួកសង្ឃដែលលោកបានប្រគល់សិទ្ធិអំណាចឱ្យទៅវិញ។ ពួកគេត្រូវបានបង្រៀនថា សម្តេចប៉ាប គឺជាអ្នកកណ្តាលនៅលើផែនដីរបស់ពួកគេ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចចូលទៅជិត

ព្រះបានឡើយ លើកលែងតែតាមរយៈលោក ហើយលើសពីនេះទៀត លោកឈរនៅក្នុង ឆ័ត្តណែនជាព្រះសម្រាប់ពួកគេ ដូច្នេះ ត្រូវតែស្តាប់ បំបង្គំ បំបោកដោយឥតលក្ខខណ្ឌ។ ការងារចេញពីតម្រូវការរបស់លោក គឺជាមូលហេតុគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ទណ្ឌ កម្ម ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ បំផុតដែលត្រូវមកលើរូបកាយ និងព្រលឹងរបស់អ្នកឈ្មោះ ស។ ដូច្នេះ ចិត្ត របស់ប្រជាជនត្រូវបានបង្វែរចេញពីព្រះ ទៅរកមនុស្សដែលចេះខុស និងសាហាវយោរយោ... បាបត្រូវបានបន្ត ក្នុងសម្លៀកបំពាក់នៃភាពបរិសុទ្ធ។ កាលណាបទគម្ពីរត្រូវបានហាមឃាត់ ហើយមនុស្សចាត់ទុកខ្លួនឯងថាខ្ពស់បំផុត នោះយើងឃើញតែការបោកប្រាស់ និងសេចក្តីទុច្ចរិតដ៏ថោកទាបប៉ុណ្ណោះ»។—មហាវិវាទ ទំព័រ ៥៥។

៥. សេចក្តី ជំនុំជម្រះ ថ្ងៃ ព្រហស្បតិ៍ ទី២៣ ខែមេសា

ក. តើមានអ្វី នឹងកើតឡើងដើម្បីបញ្ចប់អំណាចនៃស្នែង ឆ័ត្តច? ដានីយ៉ែល ៧:២៦។

«សែសិបពីរខែ [នៃវិវរណៈ ១៣:៥ គឺដូចគ្នា ទៅនឹង "មួយគ្រា ពីរគ្រា និងកូន គ្រា" គឺបីឆ្នាំ កន្លះ ឬ ១២៦០ ថ្ងៃ ក្នុងដានីយ៉ែល—ពេលវេលាដែលអំណាចសម្តេចប៉ា បត្រូវសង្កត់សង្កិនរាស្ត្រ របស់ព្រះ។ រយៈពេលនេះ... ចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងឧត្តមភាពនៃអំណាចសម្តេចប៉ា ប នៅឆ្នាំ ៥៣៨ នៃគ្រិស្ត សករាជ ហើយបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ១៧៩៨។ នៅពេលនោះ សម្តេចប៉ា បត្រូវបានកងទ័ពបារាំងចាប់ធ្វើជាឈ្មើ យ អំណាចសម្តេចប៉ា បបានទទួលរឿងជាទម្ងន់ ហើយការទាយទុកជាមុនត្រូវបានសម្រេចថា "អ្នកណាដែលនាំគេទៅជាឈ្មើ យ នោះត្រូវទៅជាឈ្មើ យដែរ"»។—មហាវិវាទ ទំព័រ ២៣៩។

ខ. តើការប្រជុំជំនុំជម្រះត្រូវបានពិពណ៌នាយ៉ាងណា ឆ័ត្តចម្តេច? ដានីយ៉ែល ៧:៩, ១០, ១៣។

«ការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលបានពិពណ៌នាទីនេះ មិនមែនជាការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះអង្គ មកផែនដីនោះទេ។ ព្រះអង្គ យាងទៅឯព្រះអង្គ ដ៏មានព្រះជន្មតាំងពីបុរាណនៅស្ថានសួគ៌ ដើម្បីទទួលអំណាច សិរីល្អ និងនគរ ដែលនឹងត្រូវបានប្រទានដល់ព្រះអង្គ នៅពេលបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ព្រះអង្គ ក្នុងនាមជាអ្នកកណ្តា»។—សៀវភៅដដែល, ទំព័រ ២៨០។

គ. តើលទ្ធផលនៃសេចក្តីជំនុំជម្រះនឹងទៅជាយ៉ាងណា? ដានីយ៉ែល ៧:១១, ១២, ១៨, ២២, ២៦, ២៧។

«ផែនការដ៏អស្ចារ្យនៃការលោះបាប នាំមកនូវការនាំពិភពលោកត្រឡប់មកក្នុងព្រះគុណរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ដ៏ពេញលេញ។ អ្វីៗទាំងអស់ដែលបានបាត់បង់ដោយសារបាប ត្រូវបានស្តារឡើងវិញ។ មិនត្រឹមតែមនុស្សប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ ផែនដីក៏ត្រូវបានលោះផងដែរ ដើម្បីធ្វើជាលំនៅដ្ឋាននៃអស់កល្បជានិច្ច សម្រាប់ពួកអ្នកដែលស្តារបំបង្គោល ប៉បង្គោល ប៉បង្គោល អស់រយៈពេលប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ មកហើយ ដែលសាតាំងបានតស៊ូដើម្បីរក្សាការកាន់កាប់ផែនដី។ ឥឡូវនេះគោលបំណងដើមរបស់ព្រះក្នុងការបង្កើតផែនដីត្រូវបានសម្រេច។ "ពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនឹងទទួលយកនគរ ហើយគ្រប់គ្រងនគរនោះជានិរន្តរ៍ តទៅអស់កល្បជានិច្ច"។ ដានីយ៉ែល ៧:១៨។»—ពួកបុព្វបុរស និងពួកហោរា ទំព័រ ៣២២។

សំណួរ ទី ១ លើកផ្ទាល់ ល្ខ ៩ ថ្ងៃ សុក្រ ទី២២ ខែមេសា

១. ចូរពណ៌នាអំពីសត្វសាហាវទាំងបួនដែលដានីយ៉ែលបានឃើញងើបឡើងពីសមុទ្រ។
២. ចូរប្រាប់ឈ្មោះអាណាចក្រដែលសត្វទាំងនោះតំណាង និងរបៀបដែលលក្ខណៈរបស់វាត្រូវបានសម្រេច។

៣. តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអំណាចស្នែងតូចខុសប្លែកពីអំណាចផ្សេងទៀតដែលបានបង្ហាញ?
៤. តើអ្វីទៅជាពាក្យ"ដ៏អស្ចារ្យ" (ឬពាក្យអូតអាង) នៃអំណាចស្នែងតូច?

៥. តើសេចក្តីជំនុំជម្រះនឹងប្រគល់ការត្រួតត្រាផែនដីដល់អ្នកណា ហើយនៅពេលណា?

ការថ្វា យកម្ត លំនៅថ្ងៃ សប្បុរសជន

ថ្ងៃទី២ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០២២

សម្រាប់ការផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ពិភពលោក

នៅក្នុង ឯកសារសន្និ បាតប្រតិភូតំណាងនៃសន្និ សីទចំណុច ចកណ្តា លលើកទី២២ បេសកកម្ម ថ្មីៗជាច្រើនដែលទើបតែបានបើកដំណើរការ ត្រូវបានដាក់បង្ហាញ តំណាងនៅទីនោះ។ យើងខ្ញុំ មានសេចក្តី ត្រេកអរយ៉ាង ខ្លាំង ចំពោះវឌ្ឍនភាពនៃសេចក្តី ពិតប្រាកដ បង្អួច នេះ ហើយ ពិតជាទន្ទឹម ងងឹតការបើកអង្គ ភាពបែបនេះឱ្យកាន់តែច្រើនឡើងៗ ខណៈដែល ពិភពលោកទាំងមូលត្រូវ បំភ្លឺ ដោយសិរី ល្អ របស់ព្រះ។

មានផ្លូវ ច្រើនជាងមួយក្នុង ឯកសារសហការគ្នា ក្នុងកិច្ច ការដ៏អស្ចារ្យ នៃការសង្គ្រោះ ព្រលឹង មនុស្សនៅតាមកន្លែង ជំនួយ គ្នា កណ្តាលដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ នោះនឹងត្រូវ សង្គ្រោះ ។ ចុះតើគេនឹងអំពាវនាវដល់ព្រះអង្គ ដែលគេមិនទាន់ជឿបានដូច ម្តេច? ហើយតើគេនឹងជឿដល់ព្រះអង្គ ដែលគេមិនទាន់ឮបានដូចម្តេច? ហើយតើគេ នឹងឮបានដូចម្តេច បើគ្នា នអ្នកប្រកាសប្រាប់? ហើយតើគេនឹងប្រកាសប្រាប់បានដូចម្តេច បើគ្នា នអ្នកណាបញ្ជូន គេឱ្យទៅរក ១០:១៣-១៥, ភាគដំបូង)។ ទាំងអ្នកធ្វើ ការ និង អ្នកដែលផ្តល់ លំនៅ កាន់កាប់កិច្ច ការនេះ សុទ្ធតែបានលះបង់ខ្លួន ឯងតាមរបៀបផ្សេងៗ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះ ចៀមដែលបាត់បង់។

«ប្រសិនបើបងប្អូន ទាំងអស់គ្នា ដំណើរយើងដឹងថា តើវាមានការលំបាកយ៉ាងណាក្នុង ឆ្នាំ កន្លងទៅ ដើម្បីបង្កើតកិច្ច ការនៅតាមកន្លែង ដែលសព្វ ថ្ងៃ បានក្លាយជាមជ្ឈមណ្ឌល ដ៏ សំខាន់ នោះពួកគេនឹងយល់ថា វាទាមទារសេចក្តី ក្លាហានក្នុង ការប្រឈមមុខនឹង ស្ថានភាពដែលមិនសូវមានសង្ឃឹម និងការប្រកាសដោយលើកដៃឡើងលើមេឃថា៖ "យើងនឹងមិនបរាជ័យ ឬធ្លាក់ ក៏ទឹកចិត្ត ឡើយ"។ អ្នកដែលមិនធ្លា បំបាត់ចាប់ផ្តើមការងារនៅ ក្នុងវាលថ្មី និងលំបាក មិនយល់ពីការលំបាកនៃកិច្ច ការត្រូវ សង្គ្រោះ ឡើយ។ ប្រសិនបើ ពួកគេអាចយល់ពីការធ្វើ ការរបស់ព្រះ ពួកគេមិនត្រឹមតែអរសប្បាយដោយសារអ្វី ដែល បានសម្រេចប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ ពួកគេនឹងឃើញពីហេតុផលដែលត្រូវ អរសប្បាយចំពោះ អនាគតនៃកិច្ច ការនេះ។

បងប្អូន របស់ខ្ញុំ អើយ គ្នា នហេតុផលអ្វី ដែលត្រូវ ធ្វើ ក៏ទឹកចិត្ត ឡើយ។ គ្រាប់ពូជដ៏ល្អ កំពុង ត្រូវបានសាបព្រោះ។ ព្រះអង្គ នឹងឃ្លាំ មើលវា បណ្តា លឱ្យវាដុះឡើង និងផ្តល់ផលយ៉ាង បរិបូរណ៍។ ចូរចងចាំថា សហគ្រាសជាច្រើនសម្រាប់ការសង្គ្រោះ ព្រលឹង នៅពេលចាប់ផ្តើម ដំបូង ត្រូវបានបន្ត ទៅមុខចកណ្តា លការលំបាកយ៉ាង ខ្លាំងក្លា ក្នុង សម្រាប់ពួកជំនុំ ភាគ ៧, ទំព័រ ២២២។

«រាល់ដុល្លារ ដែលយើងមាន គឺជាកម្ម សិទ្ធិ របស់ព្រះអម្ចាស់។ ជំនួសឱ្យការចំណាយលើ របស់ដែលមិនចាំបាច់ យើងគួរតែវិនិយោគវាដើម្បីធ្វើ យតបនឹងការអំពាវនាវនៃកិច្ចការ ផ្សព្វផ្សាយសាសនាវិញ។ កាលណាវាលឺឮ ៗត្រូវបានបើក ការអំពាវនាវរកមធ្យោបាយ ថវិកាក៏កាន់តែមានការកើនឡើងជានិច្ច»—*Historical Sketches*, ទំព័រ ២៩៣។

ដូច្នេះ ការថ្វាយតម្កល់នៅថ្ងៃ សប្ប័ទដំបូងនាថ្ងៃ នេះ នឹងត្រូវប្រមូលទុកសម្រាប់ការ ផ្សព្វផ្សាយសាសនាពិភពលោក ដែលជាមូលនិធិដ៏សំខាន់ និងចាំបាច់បំផុតនាពេល ឥឡូវនេះ។ សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នកដាក់ទានគ្រប់រូបឱ្យដាក់ទានដោយសេចក្តី រីករាយ ជាមួយនឹងការលះបង់ និងជំនឿ ហើយសូមព្រះអង្គ ប្រទានរង្វាន់ដល់ម្ចាស់ ក៏ មកវិញ។

ពីបងប្អូន របស់លោកអ្នកនៃសន្និសីទ ក៏ការកណ្តាល ល

ថ្ងៃ សប្តាហ៍ ទី២ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០២២

មេរៀនទី៥

អាណាចក្រដែលបន្ត បន្ទា ប៉ុន្មាន

ខទន្ទេ ញ្ញ៖ «^{២៦} ឯការដាក់ស្តែង ឯព្រឹកន័យ ឆ្នាំប៉ុន្មាន ន ដែលបានប្រាប់មកនោះជា សេចក្តីពិតហើយ ប៉ុន្តែត្រូវ ឱ្យដឹងបំបិទការដាក់ស្តែង ជនៈទុកនៅ ដ្បិតសំរាប់ពេលទៅ មុខជាយូរលង់ » (ដានីយ៉ែល ៨:២៦) ។

អំណានដែលបានណែនាំ៖ មហាវិវាទ ទំព័រ ៤២៣-៤៣២។

«រាល់ប្រជាជាតិ... សុទ្ធ តែមានរយៈពេលនៃការសាកល្បងរៀងៗខ្លួន។ នីមួយៗបាន បរាជ័យ សិរីល្អ បានរលាយបាត់ ហើយអំណាចក៏បានសាបសូន្យទៅ—ពួកហោរា និង ស្តេច ទំព័រ ៥៣៥។

១. ចៀមឈ្មោ ល្មត់ឡប់ជាជំ

ថ្ងៃ អាទិត្យទី២៦ ខែមេសា

ក. នៅជិតចុងបញ្ចប់នៃឧត្តមភាពរបស់បាប៊ីឡូន តើដានីយ៉ែលបានឃើញអ្វីខ្លះ ?
ដានីយ៉ែល ៨:១, ២។

ខ. ចូរពណ៌នាអំពីចរិតលក្ខណៈនៃសត្វដំបូងដែលបានលេចឡើង ហើយត្រឡប់ជា ជំឡើង។ ដានីយ៉ែល ៨:៣, ៤។

គ. តើទេវតាបានបកស្រាយយ៉ាងដូចម្តេចអំពីចៀមឈ្មោ លដែលដានីយ៉ែលបានឃើញ?
ដានីយ៉ែល ៨:១៩, ២០។

«នៅក្នុង និមិត្ត របស់ហោរាព្រះ ត្រូវបានគេឃើញថាជាអ្នកទម្លាក់ ក៏ដូចជាអ្នកគ្រប់គ្រងមាន អំណាចម្នាក់ ហើយលើកអ្នកគ្រប់គ្រងម្នាក់ទៀតឡើង។ ព្រះអង្គ ត្រូវបានបើកសម្តែងថា ជាមហាក្សត្រនៃសកលលោក ដែលហៀបរឹងបង្កើតនគរដ៏អស់កល្បជានិច្ច របស់ព្រះអង្គ —គឺជាព្រះអង្គ ដ៏មានព្រះជន្មតាំងពីបុរាណ ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្ម រស់ជាប្រតិបត្តិប្រាជ្ញា ទាំងឡាយ ជាអ្នកគ្រប់គ្រងបច្ចុប្បន្ន កាល និងជាអ្នកបើកសម្តែង ដ៏អំពីអនាគតកាល អត្តា ធិប្បាយព្រះគម្ពីរ អេសឌីអេស ៤, ទំព័រ ១១៦៦។

«តាមរយៈការងើបឡើង និងការដួលរលំនៃប្រជាជាតិនានា ដូចដែលបានបញ្ជាក់យ៉ាង ច្បាស់នៅក្នុង សៀវភៅដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ យើងត្រូវរៀនឱ្យដឹងថា សិរីល្អ ខាងក្រៅ និងខាងលោកីយ៍គឺគ្នា នតម្លៃ ទាល់តែសោះ។ បាបី ឡូន ជាមួយនឹងអំណាច និងភាព រុងរឿងទាំងអស់របស់វា ដែលពិភពលោកយើងមិនដែលបានឃើញអ្វី ប្រៀបធៀប មិនបាន ជាអំណាច និងភាពរុងរឿងដែលមនុស្សនៅសម័យនោះយល់ថាមានស្តី រកាត និងស្តី ត ស្តេ — តើវាបានរលាយបាត់ទៅយ៉ាងស្រឡះយ៉ាងដូចម្តេច! វាបានវិនាសដូចជា "ផ្កា ស្លេ" ។ នគរមេដូ-កីស៊ី ក៏បានវិនាសទៅបែបនោះដែរ រួមទាំងនគរក្រិក និងរួមផងដែរ។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលមិនមានព្រះជាត្រីះ ក៏នឹងត្រូវ វិនាសទៅតាមនោះដែរ—ពួក ហោរា និងស្តេ ច ទំព័រ ៥៤៨។

២. ពពែដែល "ជំសម្បើម" ថ្ងៃ ចន្ទ ទី២៧ ខែមេសា

ក. តើអំណាចថ្មី ណាដែលបានមកប្រឈមមុខនឹងមេដូ-កីស៊ី? ដានីយ៉ែល ៨:៥, ២១។

ខ. ចូរពណ៌នាអំពីអំណាចនៃការវាយយកជ័យជម្នះ របស់ស្តេ ចនៃអំណាចក្រថ្មី នេះ។ ដានីយ៉ែល ៨:៦, ៧។

«អំណាចដែលប្រើដោយអ្នកគ្រប់គ្រងគ្រប់រូបនៅលើផែនដី គឺត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយ ស្តា នសួគ៌ ហើយភាពជោគជ័យរបស់គេអាស្រ័យលើការប្រើប្រាស់អំណាចដែលបាន ផ្តល់ឱ្យនោះ។ ចំពោះម្នាក់ៗ ព្រះបន្ទូលរបស់អ្នកត្រូវតែពិនិត្យដ៏ទេវភាពគឺ "យើងបាន ក្រវាត់ចង្កេះ ឯង ទោះបីឯងមិនបានស្តារ លំយើងក៏ដោយ" (អេសាយ ៤៥:៥)។ ហើយ

ចំពោះម្ចាស់ ក៏ព្រះបន្ទូលដែលបានថ្លែងទៅកាន់នេប្ល៊ីក្លេ សាក៍ពីបុរាណ គឺជាមេរៀននៃជីវិត៖ "ចូរលះបង់អំពើបាបរបស់ទ្រង់ ដោយការប្រព្រឹត្តិ សេចក្តី សុចរិតវិញ ហើយលះបង់សេចក្តី ទុច្ចរិតរបស់ទ្រង់ ដោយបង្ហាញសេចក្តី មេត្តា ករុណាដល់ពួកអ្នកក្រីក្រ ដើម្បីឱ្យសេចក្តី សុខសាន្ត របស់ទ្រង់បានអូសបន្លាយទៅទៀត" (ដានីយ៉ែល ៤:២៧)។ ការយល់ដឹងអំពីអ្វីៗទាំងនេះ—ការយល់ថា "សេចក្តី សុចរិតតែងលើកតម្កើងសេចក្តី មួយឱ្យខ្ពស់ឡើង" ថា "រាជបល្ល័ង្ក ត្រូវបានតាំងឡើងដោយសេចក្តី សុចរិត" និង "ទ្រង់ដោយសេចក្តី មេត្តា ករុណា" (សូភាសិត ១៤:៣៤; ១៦:១២; ២០:២៨) ព្រមទាំងការទទួលស្គាល់នូវដំណើរការនៃគោលការណ៍ទាំងនេះក្នុងការបង្ហាញអំណាចរបស់ព្រះអង្គដែល "ទម្លាក់ កំស្លេចចុះ ហើយតាំងស្តេចឡើង" (ដានីយ៉ែល ២:២១) នេះគឺជាការយល់ដឹងអំពីទស្សនវិជ្ជា នៃប្រវត្តិ សាស្ត្រ—ការអប់រំ, ទំព័រ ១៧៤, ១៧៥។

គ. តើមានអ្វី កើតឡើងចំពោះអាណាចក្រក្រិក នៅពេលដែលវាត្រឡប់ជាជំនឿ មបំផុតក្នុងអំឡុងពេលកំពូលនៃអាជីពរបស់អាឡិចសាន់ឌ៍ដ៏អស្ចារ្យ? ដានីយ៉ែល ៨:៨, ២២។

«អ្នកណាដែលបង្កើនសេចក្តី ខឹង" ប្រាជ្ញា ជនបានពោលថា "នោះវិសេសជាងមនុស្សខ្លាំង ពួកកែ ហើយអ្នកណាដែលគ្រប់គ្រងចិត្ត ខ្លួន និង នោះវិសេសជាងអ្នកដែលវាយយកបាន ទីក្រុងមួយទៅទៀត"។ បុរស ឬស្រ្តី ដែលរក្សាតុល្យភាពនៃចិត្ត នៅពេលរងការល្អ និងឱ្យបណ្តោយតាមតណ្ហា គឺមានតម្លៃ ខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងក្រសែភ្នែក របស់ព្រះ និងពួកទេវតាស្តា នសួគ៌ ជាងមេទ័ពដ៏ល្បីល្បាញបំផុតដែលធ្លាប់ដឹកនាំកងទ័ពទៅកាន់សមរភូមិ និងទទួលបានជ័យជម្នះ។ អធិរាជដ៏ល្បីល្បាញម្នាក់បានមានបន្ទូលក្នុងពេលហៀបនឹងសោយទិវង្គតថា "ក្នុងចំណោមការវាយយកបានទាំងអស់របស់ខ្ញុំ មានតែមួយគត់ដែលផ្តល់ការល្អដល់ខ្ញុំ នៅពេលនេះ នោះគឺជ័យជម្នះ ដែលខ្ញុំ ទទួលបានលើការគ្រប់គ្រងកំហឹងរបស់ខ្លួន និង"។ អាឡិចសាន់ឌ៍ និងសេសារ យល់ថាការបង្រៀន បពិត្តលោកគឺជារយស្រួលជាងការបង្រៀន បង្គំ និង។ បន្ទាប់ពីបានវាយយកប្រជាជាតិមួយហើយមួយទៀត ពួកគេបានធ្លាក់ចុះម្នាក់ៗ ក្នុងចំណោមពួកគេគឺជា "ជនរងគ្រោះនៃកាឡិក្លេន ខ្លះ ខ្លះ (ការសេពគ្រឿងស្រវឹង) ហើយម្នាក់ទៀតគឺជាជនរងគ្រោះនៃមហិច្ឆតាដ៏ធ្ងន់ តលលង"។ ការណែនាំកុមារ, ទំព័រ ៩៥, ៩៦។

៣. "ជំនឿមលើសលប់" (ថ្ងៃ អង្គារ រទី២៨ ខែមេសា)

ក. តើអំណាចថ្មី ណាដែលត្រូវបានពិពណ៌នាថាបានចូលមកគ្រប់គ្រងអំណាចក្រក្រិក ដែលបានបែងចែកនោះ? ដានីយ៉ែល ៨:៩, ២៣។

ខ. ចូរពណ៌នាអំពីសកម្មភាពរបស់រូបមាត់រូបមាសនាដទៃ និងរូបមាសម្តេចប៉ាម ដែលដានីយ៉ែលបានឃើញក្នុងនិមិត្តរូប ដានីយ៉ែល ៨:១១២, ២៤។

«អំណាចសម្តេចប៉ាម បបានក្លាយជាអ្នកផ្តាច់ការរបស់ពិភពលោក។ ពួកស្តេច និងពួកអធិរាជបានឱនក្បាលចំពោះបញ្ជា របស់សម្តេចប៉ាម បនៃទីក្រុងរូម។ វាសនារបស់មនុស្សទាំងសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ន និងសម្រាប់ភាពអស់កល្បជានិច្ច ហាក់ដូចជាស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់លោក... ប៉ុន្តែ "ថ្ងៃត្រង់នៃអំណាចសម្តេចប៉ាម គឺជាពាក់កណ្តាល អប្បបរមានៃពិភពលោក..."។ អស់រយៈពេលរាប់សតវត្សមកហើយ អ្វីៗមិនមានការរីកចម្រើនខាងការរៀនសូត្រ សិល្បៈ ឬអារម្ភធម៌ឡើយ។ ភាពស្ងាប់ខាងសីលធម៌ និងបញ្ញា បានធ្លាក់ទៅលើពិភពគ្រីស្ទ សាសនាមហាវិវាទ ទំព័រ ៦០។

«ដូចដែលបានទាយទុកដោយទំនាយ អំណាចសម្តេចប៉ាម បបានបោកបោះសេចក្តីពិតទៅលើដី។ ច្បាប់របស់ព្រះត្រូវបានជាន់ឈ្និះទៅក្នុងផ្ទះលីដី ខណៈពេលដែលប្រពៃណី និងទំនៀមទម្លាប់របស់មនុស្សត្រូវបានលើកតម្កើង។ ពួកជំនុំដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចប៉ាម ត្រូវបានបង្ខំតាំងពីដំបូងឱ្យគោរពថ្ងៃអាទិត្យជាថ្ងៃបរិសុទ្ធ។ ចំណូកលនៃកំហុស និងអំពើអប្បិយជំនឿដែលកំពុងគ្របដណ្តប់ មនុស្សជាច្រើន សូម្បីតែរាស្ត្រដ៏ពិតរបស់ព្រះ ក៏មានការយល់ច្រឡំយ៉ាងខ្លាំង រហូតដល់ខណៈដែលពួកគេរក្សាបុណ្យសប្បុរសភាព ពួកគេក៏ផ្តាច់ការងារនៅថ្ងៃអាទិត្យផងដែរ។ ប៉ុន្តែ ចំណុចនេះមិនបានធ្វើឱ្យពួកមេដឹកនាំសម្តេចប៉ាម បពេញចិត្តឡើយ។ ពួកគេទាមទារមិនត្រឹមតែឱ្យធ្វើថ្ងៃអាទិត្យជាថ្ងៃបរិសុទ្ធ ប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ ថែមទាំងឱ្យបង្ខំថ្ងៃសប្បុរសទៀតផង ហើយពួកគេបានប្តោកលោសដោយប្រើភាសាឆ្លងបំផុតចំពោះអស់អ្នកដែលហ៊ានផ្តល់កិត្តិយសដល់ថ្ងៃសប្បុរស។ មានតែការរត់គេចពីអំណាចរូបមាត់រូបមាស ទើបមនុស្សម្នាក់អាចស្តាប់បង្គាប់បង្គាប់របស់ព្រះដោយសន្តិភាពបាន—សៀវភៅដដែល, ទំព័រ ៦៥។

គ. ទោះបីជាមានវិធីសាស្ត្រ ដ៏ប៉ិនប្រសប់ក៏ដោយ តើអំណាចនេះនឹងត្រូវ វាបានបញ្ចប់យ៉ាង ដូចម្តេច? ដានីយ៉ែល ៨:២៥។

«ចំណែក លកាពង្សីតដែលបានគ្របដណ្តប់លើផែនដីក្នុង អំឡុងពេលដ៏យូរនៃឧត្តម ភាពរបស់សម្តេចប៉ាប ពន្លឺនៃសេចក្តីពិតមិនអាចរលត់ទៅទាំងស្រុងបានឡើយ។ នៅ គ្រប់យុគសម័យ តែងតែមានសាក្សីសម្រាប់ព្រះ—គឺជាមនុស្សដែលរក្សាជំនឿលើ ព្រះគ្រីស្ទ ជាអ្នកកណ្តាល លតែមួយគត់រវាងព្រះ និងមនុស្ស ជាអ្នកដែលប្រកាន់ខ្ជាប់នូវព្រះ គម្ពីរជាច្បាប់តែមួយគត់នៃជីវិត និងជាអ្នកដែលបានធ្វើឱ្យថ្ងៃសប្ប័ទដ៏ពិតត្រឡប់ជា បរិសុទ្ធ។ តើពិភពលោកជំពាក់គុណមនុស្សទាំងនេះកម្រិតណា នោះមនុស្សជំនាន់ ក្រោយនឹងមិនអាចដឹងឡើយ។ ពួកគេត្រូវបានគេចោទប្រកាន់ថាជាពួកខុសឆ្គង គោលបំណងរបស់ពួកគេត្រូវបានគេសង្ស័យ ចរិតលក្ខណៈត្រូវបានគេបង្ខំ ចក្ខុវិស័យ ឈ្មោះ ហើយសំណើរបស់ពួកគេត្រូវបានគេហាមឃាត់ បំភាន់ ឬបំផ្លាញ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេបានឈរយ៉ាងរឹងមាំ ហើយពីយុគសម័យមួយទៅយុគសម័យមួយទៀត ពួកគេបានរក្សាជំនឿរបស់ពួកគេឱ្យនៅបរិសុទ្ធ ជាកេរដំណែលដ៏ពិសិដ្ឋ សម្រាប់មនុស្ស ជំនាន់ក្រោយ»—សៀវភៅដដែល, ទំព័រ ៦១។

២. រយៈពេល ២៣០០ ថ្ងៃ

ថ្ងៃ ពុធ ទី២៩ ខែមេសា

ក. តើជានីយ៉ែលបានលបពួការសន្ទ នាអ្វី ខ្លះ ទាក់ទងនឹងជីវវិទ្យាដែលគ្របដណ្តប់ដោយ ព្រឹត្តិការណ៍នៃនិមិត្ត ហើយតើមានអ្វី នឹងកើតឡើងនៅពេលបញ្ចប់នៃរយៈពេលនោះ? ជានីយ៉ែល ៨:១៣, ១៤។

ខ. តើព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ពិត (តំណាង) អ្វី ខ្លះ ដែលត្រូវបានបង្ហាញជាមុនតាមរយៈការ សម្ភា តទីបរិសុទ្ធ ដូចដែលបានបង្ហាញក្នុង ឯកសារពិធីបុណ្យ និងបានទាយទុកក្នុង និមិត្ត របស់ជានីយ៉ែល? លេវីវិន័យ ២៣:២៧-៣២; ១៦:៣៣, ៣៤។

«នៅក្នុង ឯកសារពិធីបុណ្យ ដែលជាស្រមោលនៃយញ្ញ ឬជា និងមុខងារជាសង្ឃរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ ការសម្ភា តទីបរិសុទ្ធ គឺជាកិច្ចការចុងក្រោយដែលធ្វើឡើងដោយមហាសង្ឃនៅ ក្នុង វង្សនៃការបម្រើប្រចាំឆ្នាំ ។ វាគឺជាកិច្ចការបញ្ចប់នៃដង្វាយ យជួនការដកចេញ ឬ ការលុបបំបាត់អំពើបាបចេញពីអ្វី ស្រាវែង។ វាបានបង្ហាញជាមុននូវកិច្ចការបញ្ចប់នៅ ក្នុង ការបម្រើរបស់មហាសង្ឃរបស់យើងនៅស្ថាន នស្ទី ក្នុង ការដកចេញ ឬការលុបចោល នូវអំពើបាបរបស់រាស្ត្រ ព្រះអង្គ ដែលត្រូវបានកត់ត្រាទុកក្នុង ឯកសារ នៅស្ថាន នស្ទី មហា វិវាទ ទំព័រ ៣៥២។

«ដូចកាលពីបុរាណ អំពើបាបរបស់ប្រជាជនត្រូវបានដាក់នៅលើតួសត្វ សម្រាប់ឬជា ដោយជំនឿ ហើយតាមរយៈឈាមរបស់វា បាបត្រូវបានផ្ទេរទៅក្នុង ឯទីបរិសុទ្ធ នៅលើ ផែនដី ដូច្នេះ នៅក្នុង ឯសញ្ញា ថ្មី អំពើបាបរបស់អ្នកដែលប្រើចិត្ត ត្រូវបានដាក់នៅលើ ព្រះគ្រីស្ទ ដោយជំនឿ ហើយត្រូវបានផ្ទេរទៅក្នុង ឯទីបរិសុទ្ធ នៅស្ថាន នស្ទី វិញ។ ហើយដូច ដែលការសម្ភា តទីបរិសុទ្ធ នៅលើផែនដីត្រូវបានសម្រេចដោយការដកអំពើបាបដែលបាន ធ្វើឱ្យវាកខ្វក់ចេញ នោះការសម្ភា តទីបរិសុទ្ធ នៅស្ថាន នស្ទី ដ៏ពិតប្រាកដ ក៏ត្រូវសម្រេច ដោយការដកចេញ ឬការលុបចោលនូវអំពើបាបដែលបានកត់ត្រានៅទីនោះដែរ។ ប៉ុន្តែ មុននឹងការងារនេះអាចសម្រេចបាន ត្រូវតែមានការពិនិត្យមើលសៀវភៅកំណត់ត្រា ដើម្បីកំណត់ថាតើអ្នកណាខ្លះ ដែលតាមរយៈការប្រើចិត្ត ពិបាក និងមានជំនឿលើ ព្រះគ្រីស្ទ មានសិទ្ធិទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍នៃដង្វាយ យជួនរបស់ព្រះអង្គ។ ដូច្នេះ ការ

សម្ភា តទីបរិសុទ្ធ រួមបញ្ចូលទាំងកិច្ចការស៊ើបអង្កេតជាកិច្ចការជំនុំជម្រះ។ កិច្ចការនេះត្រូវតែធ្វើឡើងមុនការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីលោះរាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ដ្បិតនៅពេលដែលព្រះអង្គយាងមក រង្វាន់របស់ព្រះអង្គនៅជាមួយព្រះអង្គស្រាប់ ដើម្បីប្រទានដល់មនុស្សគ្រប់រូបតាមការដែលគេបានធ្វើ។ វិវរណៈ ២២:១២—សៀវភៅដដែល, ទំព័រ ២២១, ២២២។

គ. តើទេវតាបានពោលយ៉ាងដូចម្តេចទាក់ទងនឹងទំនាយ ២ព្រះ ២៣០០ ថ្ងៃ? ដានីយ៉ែល ៨:២៦ (ប្រៀបធៀបខ ១២)។

៥. និមិត្តដែលយល់បានតែមួយផ្ទៃ ក(ថ្ងៃ ព្រហស្បតិ៍ ទី៣០ ខែមេសា)

ក. តើទេវតាកាត្រីយ៉ែលត្រូវបានចាត់ឱ្យធ្វើអ្វីសម្រាប់ដានីយ៉ែល? ដានីយ៉ែល ៨:១៥ ១៨។

«តើទេវតាកាត្រីយ៉ែលដែលជាទេវតាមានឋានៈបន្ទាប បំពេញព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលបាននាំសារដ៏ទេវតាមកកាន់ដានីយ៉ែល។ គឺកាត្រីយ៉ែល "ជាទេវតារបស់ព្រះអង្គ" ដែលព្រះគ្រីស្ទ បានចាត់ឱ្យទៅបើកបង្ហាញពីអនាគតដល់លោកយ៉ូហានដ៏ជាទីស្រឡាញ់ ហើយសេចក្តីប្រកាសពរត្រូវបានផ្តល់ដល់អស់អ្នកដែលអាន និងឮពាក្យនៃទំនាយ ព្រមទាំងរក្សានូវអ្វីៗដែលបានកត់ត្រានៅទីនោះ។ វិវរណៈ ១:៣—បំណងប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍, ទំព័រ ២៣២។

ខ. ទោះបីជាការពន្យល់យ៉ាងណា ផ្តល់ឱ្យសម្រាប់ព័ត៌មានផ្សេងៗជាច្រើនក៏ដោយ តើដានីយ៉ែលមានប្រតិកម្មយ៉ាងណាបន្ទាប បំពេញអំពីទំនាយនៃពេលវេលា ២ព្រះ ២៣០០ ថ្ងៃ? ដានីយ៉ែល ៨:២៧។

«តាមរយៈនិមិត្ត មួយទៀត ពន្លឺ បន្ថែម មត្រូវបានដោះស្រាយលើព្រឹត្តិការណ៍នាពេលអនាគត ហើយគឺនៅពេលបញ្ចប់នៃនិមិត្ត នេះហើយដែលដានីយ៉ែលបានឮ "ពួកបរិសុទ្ធ ម្នា ក៏មាន ព្រះបន្ទូល ហើយម្នា ក៏ទៀតសួរទៅកាន់ម្នា ក៏នោះថា តើនិមិត្ត នេះនឹងមានរយៈពេលយូរ ប៉ុណ្ណា?" ដានីយ៉ែល ៨:១៣។ ចម្លើយដែលបានផ្តល់ឱ្យគឺ "រហូតដល់ពីរពាន់បីរយថ្ងៃ នោះទីបរិសុទ្ធ នឹងត្រូវសម្អាតឡើងវិញ" (ខ ១៤) បានធ្វើឱ្យលោកមានការជឿជាក់ច្បាស់ យ៉ាងខ្លាំង។ លោកបានខិតខំស្វែងរកអត្ថន័យនៃនិមិត្ត នោះយ៉ាងខ្លាំង។ លោកមិនអាច យល់ពីទំនាក់ទំនងរវាងការជាប់ជាឈ្មោះ យរយៈពេលចិត្តសិបប្រាំ ដូចដែលបានទាយទុក តាមរយៈលោកយេរេមា ទៅនឹងរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ ដែលនៅក្នុងនិមិត្ត លោក បានឮអ្នកមកសួរសុខទុក្ខ ពីស្ថាននសួគ៌ ប្រកាសថា នឹងត្រូវរកនូវផុតទៅមុនពេលការ សម្អាតទីបរិសុទ្ធ របស់ព្រះនោះទេ។ ទេវតាកាត្រីយ៉ែលបានផ្តល់ឱ្យលោកនូវការបក ស្រាយមួយផ្នែក ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលហោរាបានឮពាក្យថា "និមិត្ត ... នឹងមានរយៈពេល យូរថ្ងៃ ទៀត" លោកក៏បានសន្ទូចបាត់ស្មារតីទៅ។ លោកបានកត់ត្រាពីបទពិសោធន៍របស់ លោកថា "ខ្ញុំ ដានីយ៉ែលក៏សន្ទូចបាត់ស្មារតីទៅ ហើយមានជំងឺអស់ជាច្រើនថ្ងៃ ក្រោយមក ខ្ញុំ ក៏ក្រោកឡើង ទៅធ្វើការងាររបស់ស្តេចវិញ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ មានចិត្តជឿជាក់ច្បាស់លំអិតនិមិត្ត នោះ ណាស់ ហើយគ្មានអ្នកណាមួយសោះ"។ ខ ២៦, ២៧—ពួកហោរា និងស្តេច ទំព័រ ៥៥៤។

សំណួរ ទី ១ លើកផ្ទាល់ ល្ខ ន ថ្ងៃ សុក្រ ទី១ ខែឧសភា

១. តើគោលបំណងអ្វី ខ្លះ ដែលជារឿយៗតែងតែជំរុញឱ្យមានការវាយយកជ័យជម្នះ នៃ អំណាចលោកីយ៍?
២. តើចំណុចខ្សោយនៃចរិតលក្ខណៈដែលមិនបានកែប្រែអ្វី ខ្លះ ដែលនាំឱ្យមានការបាក់ បែកនៃស្ម័គ្រចិត្ត ដ៏ដ៏លេចធ្លោ របស់ពិពៃ?
៣. តើដំណាក់កាលនៃរូបសាសនាដទៃ និងរូបសម្តេចប៉ា បមានភាពស្រដៀងគ្នា យ៉ាងដូចម្តេច?
៤. តើមានអ្វី នឹងកើតឡើងនៅពេលបញ្ចប់នៃរយៈពេល ២,៣០០ ថ្ងៃ ?
៥. តើផ្ទៃកំណាត់នៃនិមិត្ត ដែលនៅតែជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់ដានីយ៉ែល នៅពេលដែល លោកបានសន្ទូចបាត់ស្មារតី?

ការបកស្រាយអំពីនិមិត្ត

ខទន្ទេ ញ្ញ៖ «^{២៥} ដូច្នេះត្រូវ ឱ្យដឹង ហើយយល់ថា ចាប់តាំងពីចេញបង្ហា ឲ្យតាំងក្រុង យេរូសាឡឹម ហើយសង់ឡើងវិញ ដរាបដល់គ្រាអ្នក ដែលចាក់ប្រេងតាំងនោះ គឺជាអ្នក ដែលជាកំពូលបណ្តា ចំនោះត្រូវ ដាច់នូវពរអាទិត្យ និង៦២អាទិត្យរួចនៅគ្រាជ្រួលប្រាល នោះទីក្រុងនឹងបានសង់ឡើងវិញ មានទាំងផ្លូវ ផ្លា និងផែនផង» (ដានីយ៉ែល ៩:២៥)។

អំណានដែលបានណែនាំ៖ មហាវិវាទ ទំព័រ ៤០៩-៤២២។

«ទេវតាត្រូវបានចាត់ឱ្យមកឯដានីយ៉ែល ក្នុងគោលបំណងច្បាស់លាស់ ដើម្បីពន្យល់ លោកអំពីចំណុចដែលលោកមិនបានយល់នៅក្នុង និមិត្ត នៃជំពូកទីប្រាំបី គឺសេចក្តី ថ្ងៃ ឯ ការណ៍ដែលទាក់ទងនឹងពេលវេលា»—មហាវិវាទ ទំព័រ ៣២៦។

១. ការអានដើម្បីយល់ដឹង

ថ្ងៃ អាទិត្យទី៣ ខែឧសភា

ក. នៅក្បែរ ពេលនៃការវាយយកទីក្រុងបាប៊ីឡូន ដោយពួកមេដូ និងពួកកីស៊ី តើដានីយ៉ែលកំពុងសិក្សាអំពីអ្វី? ដានីយ៉ែល ៩:១, ២។

«ខណៈពេលដែលអស់អ្នក ដែលរក្សាភាពស្មោះ ត្រង់ចំពោះព្រះនៅកណ្តាល ល ក្រុងបាប៊ីឡូន កំពុងស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ និងសិក្សាទំនាយដែលទាយទុកជាមុនអំពីការ រំដោះពួកគេ នោះព្រះជាម្ចាស់ក៏កំពុងរៀបចំចិត្ត របស់ស្តេចទាំងឡាយឱ្យបង្ហាញសេចក្តី សប្បុរសដល់រាស្ត្រ របស់ព្រះអង្គ ដែលបានប្រែចិត្ត ផ្លា-អត្តា ធិប្បាយព្រះ គម្ពីរ អេសឌីអេ ភាគ ២, ទំព័រ ១១៧២។

ខ. ចូរពន្យល់អំពីសារៈសំខាន់នៃទំនាយដែលដានីយ៉ែលកំពុងអាន។

យេរេមា ២៥:៨-១៤។

គ. តើទំនាយរបស់លោកយេរេមាបានជំរុញឱ្យរាស្ត្រ របស់ព្រះធ្វើអ្វី ខ្លះ ? យេរេមា
២៩:១០-១៤។

«សំណេររបស់លោកយេរេមាគឺស្ថិតនៅក្នុង ផែនការរបស់ពួកយើង ហើយនៅក្នុង ផែនការ
ទាំងនេះត្រូវបានចែងយ៉ាង ច្បាស់អំពីរយៈពេលដែលត្រូវកន្លងផុតទៅ មុនពេលការស្តារ
អីស្រាអែលឡើងវិញពីបាប៊ីឡូន... សេចក្តីសប្បុរសនឹងត្រូវបង្ហាញដល់សំណល់នៃយូដា
ដើម្បីធ្វើយតបនឹងការអធិស្ឋានយ៉ាងអស់ពីពួកហោរា និងស្តេច ទំព័រ ៥៥២។

២. ការអធិស្ឋាន របស់ដានីយ៉ែល ថ្ងៃ ចន្ទ ទី៤ ខែឧសភា

ក. តើដានីយ៉ែលបានធ្វើអ្វី ខ្លះ ដើម្បីធ្វើយតបនឹងអ្វី ដែលលោកបានអាន?

ដានីយ៉ែល ៩:៣។

«ជាមួយនឹងជំនឿដែលផ្អែកលើព្រះបន្ទូលនៃទំនាយដ៏ប្រាកដ ដានីយ៉ែលបានទូលអង្វរ
ដល់ព្រះអម្ចាស់ឱ្យសម្រេចសេចក្តីសន្យាទាំងនេះឱ្យបានឆាប់ៗ លោកបានទូលអង្វរឱ្យ
រក្សានូវកិត្តិយសរបស់ព្រះ។ នៅក្នុងពាក្យទូលអង្វរ របស់លោក លោកបានចាត់ទុក
ខ្លួនឯងថាជាអ្នករួមចំណែកទាំងស្រុងជាមួយអស់អ្នកដែលបានខកខានមិនបានសម្រេច
តាមគោលបំណងដ៏ទេវភាព ដោយសារភាពថាបាបរបស់ពួកគេគឺជាបាបរបស់លោក
ផ្ទាល់—ពួកហោរា និងស្តេច ទំព័រ ៥៥២, ៥៥៥។

ខ. បន្ទា បំពេញការអធិស្ឋាន នរបស់ដានីយ៉ែល តើលោកអ្នកមានការកត់សម្គាល់ លំយ៉ាងណា អំពីរបៀបដែលលោកបន្ទា បង្ខំ និងអង្វរ រជ្ជសុំនៅចំពោះព្រះ? ដានីយ៉ែល ៩:៤-១៩។

«ទោះបីជាដានីយ៉ែលបានបម្រើព្រះអស់រយៈពេលយ៉ាងយូរ ហើយត្រូវបានស្នា នស្នាគឺ ហៅថាជា "អ្នកជាទីស្រឡាញ់បំផុត" ក៏ដោយ ក៏ឥឡូវនេះលោកបានបង្ហាញខ្លួននៅ ចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ក៏ដោយទទួលសុំសេចក្តី ត្រូវការដ៏ធំធេងសម្រាប់ប្រជាជន ដែលលោកស្រឡាញ់»—សៀវភៅដែល, ទំព័រ ៥៥៥។

គ. តើដានីយ៉ែលមានការព្រួយបារម្ភ ជាពិសេសអំពីអ្វី? ដានីយ៉ែល ៩:១៦, ១៧។

«អស់រយៈពេលជិតចិត្តសិបឆ្នាំ អ៊ីស្រាអែលបានជាប់ជាឈ្មួញ យ។ ទឹកដីដែលព្រះបានរើស តាំងទុកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះអង្គ ផ្ទាល់ត្រូវបានប្រគល់ទៅក្នុងដៃរបស់សាសន៍ដទៃ។ ទីក្រុងជាទីស្រឡាញ់ដែលធ្លាប់ជាអ្នកទទួលពន្ធនៃស្នា នស្នាគឺ និងជាសេចក្តីអំណរនៃ ផែនដីទាំងមូល ឥឡូវនេះត្រូវបានគេមើលងាយ និងបន្ទា បបន្ថោក... អ្នកស្មោះត្រង់ដែល បានដឹងពីសិរីល្អ ពីមុនមក មានការឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង ចំពោះភាពស្ងាត់ជ្រងំនៃវិហារដ៏ វិសុទ្ធ... អ្នកដ៏កើងសិរីយ៉ាងដែលមានសក់ស្កូវ បានឡើងទៅឯទីក្រុងយេរូសាឡឹម ដើម្បី អធិស្ឋាននៅកណ្តាល លំដាប់បាក់បែក។ ពួកគេបានបើកថ្ម និងធ្វើឱ្យវាសើមដោយទឹកភ្នែក ក៏ ខណៈដែលពួកគេអង្វរ ព្រះអម្ចាស់ឱ្យមានសេចក្តីមេត្តា ករុណាដល់ស៊ីយ៉ូន... ដានីយ៉ែល ជ្រាបថាពេលវេលាដែលបានកំណត់សម្រាប់ការជាប់ជាឈ្មួញជិតដល់ទីបញ្ចប់ហើយ ប៉ុន្តែ លោកមិនមានអារម្មណ៍ថា ដោយសារព្រះបានសន្យានឹងរំដោះពួកគេ នាំឱ្យពួកគេ មិនចាំបាច់ធ្វើអ្វីនោះឡើយ។ លោកបានស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ដោយការតមអាហារ និងការ ស្តាយក្រោយ ដោយសារភាពបាបផ្ទាល់ខ្លួន និងបាបរបស់ប្រជាជនអត្តា ជិប្បាយព្រះ គម្ពីរ អេសឌីអេ ភាគ ៤, ទំព័រ ១១៧២។

ថ្ងៃ អង្គារ ទី៥ ខែឧសភា

ដានីយ៍ល ៩:២០, ២១។

ខ. តើគោលបំណងនៃដំណើរទស្សនកិច្ច របស់កាត្រីយ៉ែលគឺជាអ្វី ហើយវាទាក់ទងនឹង
និមិត្ត ក្នុងជំពូកទី ៨ យ៉ាងដូចម្តេច? ជានីយ៉ែល ៩:២២, ២៣។

«ព្រះបានបង្ហា បំរុងកន្លែងសាររបស់ព្រះអង្គ ថា៖ "ចូរធ្វើ ឱ្យបុរសនេះយល់នូវនិមិត្ត នោះចុះ"។
 បេសកកម្ម នោះត្រូវតែសម្រេច។ តាមការស្តាប់ បំបង្ហា បំ ទៅតាមក៏បាន
 ត្រឡប់មកដឹងជានិយាយវិញនៅពេលក្រោយមក ដោយពោលថា៖ "ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ ចេញមក
 ដើម្បីផ្តល់ឱ្យឯងនូវជំនាញ និងការយល់ដឹង"... មានចំណុចសំខាន់មួយនៅក្នុង និមិត្ត នៃ
 ជំពូកទី ៨ ដែលត្រូវបានទុកចោលដោយមិនបានពន្យល់ គឺចំណុចដែលទាក់ទងនឹង
 ពេលវេលា—រយៈពេល ២៣០០ ថ្ងៃ ដូច្នេះហើយ ទៅតាមពេលវេលាបន្ត ការពន្យល់របស់
 ខ្ញុំ នក៏បានផ្ដោតជាសំខាន់លើប្រធានបទនៃពេលវេលានេះឯង—មហាវិវាទ ទំព័រ
 ៣២៥។

គ. តើរយៈពេលប៉ុន្មាន នត្រូវបានកំណត់ទុកឡើយសម្រាប់សាសន៍យូដា ហើយតើមានអ្វី
នឹងត្រូវសម្រេចក្នុង អំឡុងពេលនោះ? ដានីយ៉ែល ៩:២៤។

«ខ្លឹមសារសំខាន់នៃការប្រកាសរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺ "ពេលវេលាបានសម្រេចហើយ នគរ
ព្រះនៅជិតបង្កើត យូរព្រៃចិត្ត ហើយជឿលើដំណឹងល្អ ចុះ"។ ដូច្នេះ សារនៃដំណឹងល្អ
ដែលផ្តល់ដោយព្រះអង្គ សង្គ្រោះ ផ្ទាល់ គឺផ្នែកក្រើរទំនាយ។ "ពេលវេលា" ដែលព្រះអង្គ
បានប្រកាសថាបានសម្រេច គឺជាពេលវេលាដែលទេវតាកាត្រីយ៉ែលបានប្រាប់
ដល់ដានីយ៉ែល... មួយថ្ងៃ ក្នុងទំនាយ តំណាងឱ្យមួយឆ្នាំ (សូមមើល ជនគណនា
១២:៣៤; អេសេគីអែល ៤:៦)។ ចិត្តសិបអាទិត្យ ឬបួនរយហុកសិបថ្ងៃ តំណាងឱ្យបួនរយ
ហុកសិបឆ្នាំ»—បំណងប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍ទំព័រ ២៣៣។

៤. ការបើកសម្តែង អំពីចំណុច ចាប់ផ្តើម ម ថ្ងៃ ពុធ ទី៦ ខែឧសភា

ក. តើព្រះរាជបញ្ជា ដ៏សំខាន់អ្វីខ្លះ ដែលត្រូវកំណត់ជាចំណុច ចាប់ផ្តើមនៃចិត្តសិបអា
ទិត្យ? ដានីយ៉ែល ៩:២៥។

«បញ្ញត្តិ ឱ្យសង្កេតយោងយូសាឡើងវិញ ដែលបានសម្រេចសព្វគ្រប់ដោយសាររាជ
ក្រិត្យរបស់ស្តេចអេថាសស៊ីកស៊ីស ឡង់ដីម៉ា នូស (សូមមើល អេសេភី ៦:១៤; ៧:១, ៩)
បានចាប់ផ្តើមមានប្រសិទ្ធភាពនៅក្នុង រដូវវស្សា ក្រោយជ្រុះ ឆ្នាំ ២៥៧ មុនគ្រិស្តសករាជ។
ចាប់ពីពេលនោះមក រយៈពេលបួនរយប្រាំបីចិត្តសិបបីឆ្នាំ នឹងអូសបន្លាយដល់រដូវវស្សា ក្រោយ
ជ្រុះ ឆ្នាំ ២៧ នៃគ្រិស្តសករាជ—បំណងប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍ទំព័រ ២៣៣។

ខ. ចូរពណ៌នាអំពីបទបញ្ញត្តិ ដែលមានចែងក្នុង ក្របខណ្ឌ ដែលបានសម្រេចតាមទំនាយនេះ។ អែសភី ៧:១១១៣, ២១-២៧។

«ព្រះអម្ចាស់... បានប៉ះពាល់ដល់ព្រះហឫទ័យរបស់ស្តេច ដើម្បីឱ្យលោកអែសភី ទទួលបានសេចក្តីសប្បុរសព័ទ្ធជាមួយ។ ស្តេចបានប្រគល់មធ្យោបាយថវិកាយ៉ាងបរិបូរណ៍ ដល់លោកសម្រាប់ការសង់ព្រះវិហារឡើងវិញ និងបានធ្វើឱ្យសាសន៍យូដាអាចត្រឡប់ទៅវិញបាន»—អត្ថាធិប្បាយព្រះគម្ពីរអេសឌីអេភាគ ៣, ទំព័រ ១១៣៤។

គ. តើទំនាយក៏បានទាយទុកជាមុននូវអ្វីខ្លះ អំពីបេសកកម្មរបស់ព្រះមេស៊ី? ដានីយ៉ែល ៩:២៦ (ភាគដំបូង), ២៧ (ភាគដំបូង)។

«យោងតាមទំនាយ រយៈពេលនេះគឺត្រូវទៅដល់ព្រះមេស៊ី ដែលជាព្រះអង្គ ដ៏ត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង។ នៅឆ្នាំ ២៧ នៃគ្រិស្តសករាជ ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ព្រះអង្គ បានទទួលការចាក់ប្រេងតាំងពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបន្តិចក្រោយមកក៏ចាប់ផ្តើមបេសកកម្មរបស់ព្រះអង្គ។ បន្ទាប់មក សារត្រូវបានប្រកាសថា៖ "ពេលវេលាបានសម្រេចហើយ"។

បន្ទាប់មក ទេវតាបានពោលថា "ព្រះអង្គ នឹងបញ្ជាក់សញ្ញា ជាមួយមនុស្សជាច្រើន អស់រយៈពេលមួយអាទិត្យប្រាំពីរឆ្នាំ"។ អស់រយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គសង្គ្រោះ បានចាប់ផ្តើមបេសកកម្មរបស់ព្រះអង្គ ដំណឹងល្អត្រូវប្រកាសជាពិសេសដល់សាសន៍យូដា ពោលគឺប្តីឆ្នាំ កន្លះ ដោយព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់ និងក្រោយមកទៀតដោយពួកសាវ័ក។ "នៅពាក់កណ្តាល អាទិត្យ ព្រះអង្គ នឹងធ្វើឱ្យយញ្ញ ឬជា និងដង្វាយសក្ការៈ ត្រូវឈប់" (ដានីយ៉ែល ៩:២៧)។ នៅក្នុងរដូវផ្កា រីក ឆ្នាំ ៣១ នៃគ្រិស្តសករាជ ព្រះគ្រីស្ទដែលជាយញ្ញ ឬជាដ៏ពិត ត្រូវបានថ្វាយនៅលើភ្នំកាល់វ៉ា រី។ ពេលនោះ រំជននក្ខត្ត ដ៏ព្រះវិហារត្រូវបានរំលោភជាពីរ ដែលបង្ហាញថាភាពវិសុទ្ធ និងអត្ថន័យនៃពិធីថ្វាយយញ្ញ ឬជាបានរលត់បាត់ទៅហើយ។ ពេលវេលាបានមកដល់សម្រាប់ការឈប់សម្រាកនៃយញ្ញ ឬជា និងដង្វាយនៅលើផែនដី។

រយៈពេលមួយអាទិត្យ—ប្រាំពីរឆ្នាំ—បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ៣៤ នៃគ្រិស្តសករាជ។ បន្ទាប់មក តាមរយៈការយកច្នៃចោលសម្លា បំណែកស្នេ ជាន សាសន៍យូដាបានបិទត្រាចុងក្រោយនៃ ការបដិសេធដំណឹងល្អ របស់ពួកគេ ឯពួកស៊ីស្សដែលត្រូវបានកម្ចាត់កម្ចាត់ យដោយសារ ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ក៏បាន "ដើរទៅគ្រប់ទិសទីដើម្បីប្រកាសព្រះបន្ទូល" (កិច្ចការ ៨:៤)»—បំណងប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍ទំព័រ ២៣៣។

៥. ចិត្តសិបអាទិត្យត្រូវបានសម្រេចសព្វគ្រប់ ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ទី៧ ខែឧសភា

ក. តើមានសោកនាដកម្មអ្វីខ្លះ នឹងកើតឡើង បន្ទាប់ពីរយៈពេល ៤៩០ ឆ្នាំ ត្រូវបាន បញ្ចប់? ដានីយ៉ែល ៩:២៦ (ភាគចុងក្រោយ), ២៧ (ភាគចុងក្រោយ); លូកា ២១:២០។

«សេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះចំពោះទីក្រុងយេរូសាឡឹម មានតែបញ្ហា កំឡុងឃើញកាន់តែ ច្បាស់ពីការរីកចម្រើនមិនព្រមប្រែចិត្ត របស់សាសន៍យូដាប៉ុណ្ណោះ [ពួកមេដឹកនាំ] បាន ប្រកាសជាសាធារណៈថា ពួកគេគ្នា នាការក៏យខ្លា ចង់ទីក្រុងយេរូសាឡឹមនឹងត្រូវបំផ្លាញ ឡើយ ព្រោះវាជាទីក្រុងរបស់ព្រះផ្ទាល់។ ដើម្បីពង្រឹងអំណាចរបស់ខ្លួន ពួកគេបានស្លូត ប៉ាំ នំពួកហោរក្លែងក្លាយឱ្យប្រកាសថា រាស្ត្រត្រូវរង់ចាំការជួយសង្គ្រោះ ពីព្រះសូម្បីតែក្នុង ពេលដែលកងទ័ពរ៉ូមកំពុងឡោមព័ទ្ធ ព្រះវិហារក៏ដោយ... ទីក្រុងយេរូសាឡឹមដ៏កំសត់! ត្រូវបានបែកបាក់ដោយសារការឈ្លោះប្រកែកគ្នា ផ្ទៃក្នុង ឈាមរបស់កូនចៅខ្លួនឯងដែល ត្រូវបានសម្លាប់ដោយដៃគ្នា ឯងបានធ្វើឱ្យផ្លូវថ្មី លក្ខណៈព្រហមប្រាណ ខណៈពេលដែលកងទ័ព បរទេសបានវាយកម្ទេចបន្ទាយការពារ និងសម្លាប់ពួកទាហានមហាវិវាទ ទំព័រ ២៨, ២៩។

ខ. ជាមួយនឹងចំណែកដំបូងនៃចំនួនថ្ងៃ ដែលត្រូវបានយល់ច្បាស់ តើឥឡូវនេះយើងអាច កំណត់អត្តសញ្ញាណអ្វីបានខ្លះ? ដានីយ៉ែល ៨:១២; ៩:២២។

«មកដល់ពេលនេះ គ្រប់ចំណុចលម្អិតនៃទំនាយត្រូវបានសម្រេចយ៉ាងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ហើយចំណុចចាប់ផ្តើមនៃចិត្តសិបអាទិត្យត្រូវបានកំណត់យ៉ាងច្បាស់នៅឆ្នាំ ២៥៧ មុន គ្រិស្តសករាជ និងការបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ៣២ នៃគ្រិស្តសករាជ។ តាមរយៈទិន្នន័យនេះ គឺគ្នា ន ការលំបាកក្នុងការស្វែងរកការបញ្ចប់នៃ ២៣០០ ថ្ងៃ នោះឡើយ។ ចិត្តសិបអាទិត្យ២៩០ ថ្ងៃ—ត្រូវបានកាត់ចេញពី ២៣០០ ថ្ងៃ នាំឱ្យនៅសល់ ១៨១០ ថ្ងៃ ទៀត។ បន្ទាប់ពីការ បញ្ចប់នៃ ២៩០ ថ្ងៃ រយៈពេល ១៨១០ ថ្ងៃ ត្រូវតែបន្ត ឱ្យគ្រប់ៗ ចាប់ពីឆ្នាំ ៣២ នៃ គ្រិស្តសករាជ រយៈពេល ១៨១០ ឆ្នាំ នឹងអូសបន្លាយដល់ឆ្នាំ ១៨២២។ ហេតុដូច្នេះ ហើយ រយៈពេល ២៣០០ ថ្ងៃ ក្នុងជានីយ៉ែល ៨:១២ បានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ១៨២២។ នៅពេលបញ្ចប់ នៃរយៈពេលទំនាយដ៏អស្ចារ្យនេះ តាមរយៈសក្ខីកម្មរបស់ទេវតានៃព្រះ"ទីបរិសុទ្ធ នឹងត្រូវ សម្អាតឡើងវិញ"។ ដូច្នេះ ពេលវេលានៃការសម្អាតទីបរិសុទ្ធ... ត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាង ច្បាស់លាស់—សៀវភៅដដែល, ទំព័រ ៣២៨។

សំណួរ រំលឹកផ្ទាល់ខ្លួន ថ្ងៃ សុក្រ ទី៨ ខែឧសភា

១. ទោះបីជាខ្លួនលោកផ្ទាល់ជាហោរក៏ដោយ តើជានីយ៉ែលមានការចង់ដឹងចង់យល់អំពី អ្វីខ្លះ ?
២. ហេតុអ្វីបានជាជានីយ៉ែលបញ្ចូលខ្លួនលោកផ្ទាល់ទៅក្នុងការអធិស្ឋានប្រែចិត្ត ចំពោះ អំពើបាបកាលពីអតីតកាលរបស់អ្វី ស្រាវអែល?
៣. តើយើងដឹងច្បាស់ដោយរបៀបណាថា ជានីយ៉ែល ៩ គឺជាដំណោះស្រាយចំពោះ អាថ៌កំបាំងក្នុងជានីយ៉ែល ៨?
៤. ចូរពន្យល់អំពីព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានកំណត់ជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃទំនាយ ២៩០ ឆ្នាំ ។
៥. ចូរពណ៌នាអំពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃទីក្រុងយេរូសាឡឹម ដូចដែលបានទាយទុក ដោយជានីយ៉ែល និងព្រះយេស៊ូវ។

ថ្ងៃ សប្តាហ៍ ទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០២២

មេរៀនទី៧

សៀវភៅដែលបានបិទត្រាត្រូវ វាបានបើកឡើងវិញ

ខទន្ទេ ញ៉ុះ « ខ្ញុំក៏ទៅឯទេវតានោះ និយាយថា សូមឲ្យក្រាំងតូចនោះមកខ្ញុំ ទេវតាឆ្លើយថា ចូរយកទៅបរិភោគចុះ ក្រាំងនេះនឹងធ្វើឲ្យពោះឯងល្អ ង តែនៅក្នុង ឆ្នាំនេះបានផ្អែម ដូចទឹកឃ្មុំទេ» (វិវរណៈ ១០:៩)។

អំណានដែលបានណែនាំ៖ មហាវិវាទ ទំព័រ ៣៩១-៤០៨។

«ទេវតាដ៏មានអំណាចដែលបានណែនាំលោកយ៉ូហាន មិនមែនជានរណាក្រៅពី ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ឡើយ»—អត្តា ជំហាន២ ព្រះគម្ពីរ អេសឌីអេភាគ ៧, ទំព័រ ៩៧១។

១. មនុស្សដែលមានប្រាជ្ញា រឿង ចិញ្ចា ច ថ្ងៃ អាទិត្យទី១០ ខែឧសភា

ក. ចូរពណ៌នាអំពីការសាកល្បង និងជ័យជម្នះ ដែលបានបើកសម្តែង នៅចុងបញ្ចប់នៃ និមិត្ត ចុងក្រោយរបស់ដានីយ៉ែល។ ដានីយ៉ែល ១២:១, ២។

ខ. តើមនុស្សដែលមានប្រាជ្ញា នឹងត្រូវ វាបានគេឃើញខុសប្លែកពីមនុស្សអាក្រក់យ៉ាងណា ដូចម្តេចនៅថ្ងៃនោះ? ដានីយ៉ែល ១២:៣; ម៉ាថាយ ១៣:៤៧-៤៩។

«ព្រលឹងដែលបានប្រែចិត្ត រស់នៅក្នុង ងព្រះគ្រីស្ទ ។ ភាពងងឹតរបស់គេរលាយបាត់ទៅ ហើយពន្លឺ ថ្មី ពីស្ថា នសួគ៌ ចាំងចូលទៅក្នុង ងព្រលឹងរបស់គេ។" អ្នកណាដែលឈ្នះ បាន ព្រលឹងមនុស្ស នោះមានប្រាជ្ញា "។" ហើយអស់អ្នក ណាដែលមានប្រាជ្ញា នឹងភ័យ ចិត្ត ច ដូចជាពន្លឺ នៃផ្ទៃ មេឃ ហើយអស់អ្នក ណាដែលនាំមនុស្សជាច្រើនឱ្យមានសេចក្តី សុចរិត នឹងភ័យ ដូចជាតារាអស់កល្បជានិច្ច"។ អ្វី ដែលបានធ្វើ ឡើងតាមរយៈការសហការគ្នា របស់ មនុស្សជាមួយនឹងព្រះ គឺជាកិច្ច ការដែលមិនចេះវិនាសឡើយ ប៉ុន្តែ នឹងស្ថិតស្ថេរ រហូត ដល់យុគសម័យអស់កល្បជានិច្ច... វិទ្យាសាស្ត្រ និងអក្សរសាស្ត្រ មិនអាចនាំយកពន្លឺ ដែល ដំណឹងល្អ ដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះអាចនាំមកនោះ ចូលទៅក្នុង ងចិត្ត ងងឹត របស់មនុស្សបានឡើយ»—មូលដ្ឋាន គ្រឹះនៃការអប់រំ គ្រីស្ទ បរិស័ទទំព័រ ១៩៩, ២០០។

២. សៀវភៅដែលបានបិទ ថ្ងៃ ចន្ទ ទី១១ ខែឧសភា

ក. តើឥឡូវនេះដានីយ៉ែលត្រូវបានបង្គោល បំបិទឡើយ ឬ ? ដានីយ៉ែល ១២:៤ (ភាគដំបូង), ៨, ៩ (ភាគដំបូង)។

«ទោះបីជាត្រូវបានមនុស្សផ្តល់កិត្តិយសឱ្យទទួលខុសត្រូវ វាលើកកិច្ច ការរដ្ឋ និងអាថ៌កំបាំង នៃអាណាចក្រដែលគ្រប់គ្រងពិភពលោកក៏ដោយ ក៏ដានីយ៉ែលត្រូវបានព្រះផ្តល់ កិត្តិយសជាឯកអគ្គ រាជទូតរបស់ព្រះអង្គ ហើយត្រូវបានផ្តល់ការបើកសម្តែងជាច្រើនអំពី អាថ៌កំបាំងនៃយុគសម័យដែលត្រូវមកដល់។ ទំនាយដ៏អស្ចារ្យ រឿងរបស់លោក ដូចដែល បានកត់ត្រាក្នុង ងព័ត៌មានទី ៧ ដល់ទី ១២ នៃសៀវភៅដែលមានឈ្មោះ របស់លោក មិនត្រូវ បានយល់សព្វ គ្រប់សូម្បីតែដោយហោរាផ្ទាល់ លក៏ដោយ ប៉ុន្តែ មុនពេលកិច្ច ការក្នុង ងជីវិត របស់លោកត្រូវបញ្ចប់ លោកត្រូវបានផ្តល់ការធានាដ៏មានពរថា "នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃ ទាំង នោះ"—នៅក្នុង ងដំណាក់កាលបញ្ចប់នៃប្រវត្តិ សាស្ត្រ ពិភពលោកនេះលោកនឹងត្រូវបាន អនុញ្ញាតឱ្យឈរក្នុង ងចំណែក និងតំណែងរបស់លោកម្តងទៀត... កាលណាយើងខិតជិត ដល់ទីបញ្ចប់នៃប្រវត្តិ សាស្ត្រ ពិភពលោកនេះ ទំនាយដែលបានកត់ត្រាដោយដានីយ៉ែល ទាមទារឱ្យយើងយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេស ព្រោះវាទាក់ទងនឹងពេលវេលាដែលយើង កំពុងរស់នៅនេះឯង»—ពួកហោរា និងស្តេច ច ទំព័រ ៥៤៧។

ខ. តើអ្វី ដែលបង្ហាញថាពាក្យរបស់ទេវតាសំដៅទៅលើអាថ៌ កំបាំងនៃ ២៣០០ ថ្ងៃ ហើយតើអាថ៌ កំបាំងនោះនឹងត្រូវបានបើកបង្ហាញនៅពេលណា? ដានីយ៉ែល ៨:១៧; ១២:៦, ៩ (ភាគចុងក្រោយ)។

«ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៧៩៨ មក សៀវភៅដានីយ៉ែលត្រូវបានបើកត្រា ចំណេះដឹងអំពីទំនាយ បានកើនឡើង ហើយមនុស្សជាច្រើនបានប្រកាសសារដ៏ឧឡារិកអំពីសេចក្តី ជំនុំជម្រះ ដែលនៅជិតបង្កើត យូរ។ ដូចគ្នា នឹងការកែទម្រង់ដ៏អស្ចារ្យ នៅសតវត្សទីដប់ប្រាំមួយ ចលនា នៃការយោធន៍មក (កំណែទម្រង់នៃការយោធន៍មក) បានលេចឡើងនៅក្នុង ប្រទេសផ្សេងៗគ្នា នៃពិភពគ្រីស្ទ សាសនាក្នុង ពេលតែមួយ។ ទាំងនៅអឺរ៉ុប និងអាមេរិក មនុស្សដែលមាន ជំនឿ និងការអធិស្ឋាន ត្រូវបានដឹកនាំឱ្យសិក្សាទំនាយ ហើយតាមរយៈការតាមដាន កំណត់ត្រាដែលបានមកពីវិញ្ញាណបណ្ណាល័យ ពួកគេបានឃើញភស្តុតាងដ៏គួរឱ្យជឿ ជាក់ថា ទីបញ្ចប់នៃអ្វីៗទាំងអស់នៅជិតបង្កើត យល់ឃើញ—មហាវិវាទ ទី១ ៣៥៦, ៣៥៧។

៣. ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់

ថ្ងៃ អង្គារ ទី១២ ខែឧសភា

ក. ខណៈពេលដែលដានីយ៉ែលកំពុងមើល និងស្តាប់ បំពេញ តួនាទី ដ៏ឧឡារិកអ្វី ខ្លះ ដែលបាន កំណត់រយៈពេលដែលឈានទៅដល់ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់? ដានីយ៉ែល ១២:៥-៧។

ខ. តាមរយៈការយោធន៍ ដទៅកាន់វគ្គ ផ្សេងទៀត ចូរប្រាប់ពីពេលវេលានៃរយៈពេល ទំនាយនេះ។ ដានីយ៉ែល ៧:២៥; វិវរណៈ ១១:២, ៣; ១២:៦, ១២; ១៣:៥។

«សាវ័កប៉ុលបានព្រមានពួកជំនុំកុំឱ្យរង់ចាំការយាងមកនៃព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងសម័យរបស់លោក។ លោកពោលថា "ថ្ងៃ នោះនឹងមិនមកដល់ឡើយ លើកលែងតែមានការធ្លាក់ចុះចេញពីជំនឿជាមុនសិន ហើយមនុស្សនៃបាបនោះត្រូវបានបើកសម្តែង" (២ ថៃស្សាឡូ នីច ២:៣)។ ទាល់តែក្រោយការបោះបង់ជំនឿដ៏ធំ និងរយៈពេលវែងនៃការគ្រប់គ្រងរបស់ "មនុស្សនៃបាប" ទើបយើងអាចរង់ចាំការយាងមកនៃព្រះអម្ចាស់របស់យើងបាន។ "មនុស្សនៃបាប" ដែលត្រូវបានហៅផងដែរថាជា "អាថ៌កំបាំងនៃសេចក្តីទុច្ចរិត" "កូននៃសេចក្តីវិនាស" និង "មនុស្សអាក្រក់នោះ" តំណាងឱ្យអំណាចសម្តេចប៉ាប ដែលដូចបានទាយទុកក្នុងទំនាយ គឺត្រូវរក្សាឱ្យមកាពររបស់ខ្លួនអស់រយៈពេល ១២៦០ ឆ្នាំ ។ រយៈពេលនេះបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ១៧៩៨-មហាវិវាទ ទំព័រ ៣៥៦។

គ. តើរយៈពេល ១២៦០ ឆ្នាំ ត្រូវបានពណ៌នាដោយទេវតាយ៉ា ដូចម្តេច? ដានីយ៉ែល ១២:១០ (ភាគដំបូង)។

«នៅសតវត្សទីដប់បី យន្ត ការដឹកនាំឱ្យរង់ចាំបំផុតនៃអំណាចសម្តេចប៉ាប បត្រ វាបានបង្កើតឡើង គឺតុលាការស៊ើបអង្កេត។ មេនៃភាពងងឹតបានធ្វើការជាមួយពួកមេដឹកនាំនៃឃុំនានុក្រុមសម្តេចប៉ាប។ នៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាសម្ងាត់របស់ពួកគេ សាតាំង និងពួកទេវតារបស់វាបានគ្រប់គ្រងចិត្តរបស់មនុស្សអាក្រក់ ខណៈដែលទេវតារបស់ព្រះបានឈរនៅកណ្តាល លដោយមើលមិនឃើញ ដើម្បីកត់ត្រានូវបញ្ញត្តិដ៏អាក្រក់របស់ពួកគេ... "បាបី ឡូន ដ៏ធំ" បាន "ស្រវឹងដោយឈាមរបស់ពួកបរិសុទ្ធ"។ រូបកាយដែលខ្មៅ ចង្កៀងនៃពួកអ្នកដែលជាសាក្សីនៃជំនឿ រាប់លាននាក់បានស្រែករកព្រះឱ្យសងសឹកលើអំណាចបោះបង់ជំនឿនោះ»—សៀវភៅដដែល, ទំព័រ ៥៩, ៦០។

២. សៀវភៅដែលត្រូវបានបើក

ថ្ងៃ ពុធ ទី១៣ ខែឧសភា

ក. ដោយកត់សម្គាល់ពីភាពស្របគ្នា ជាមួយដានីយ៉ែល ១២:៧ តើហោរាយ៉ូហានបាន ឃើញការបើកនៃនិមិត្ត ដែលត្រូវបានបិទភ្ជាប់ បំបែកដានីយ៉ែលយ៉ា ដូចម្តេច?

វិវរណៈ ១០:១, ២, ៥, ៦។

«ទេវតាដ៏មានមហិទ្ធិ ឬទ្ធិ ដែលបានណែនាំយ៉ូហាន មិនមែនជានរណាក្រៅពី ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះឡើយ។ ការដែលទ្រង់ដាក់ជើងស្តាំ លើសមុទ្រ និងជើងឆ្វេង លើ ដីគោក បង្ហាញពីតួនាទីដែលទ្រង់កំពុងសម្តែងក្នុង ឈុតឆាកបញ្ចប់នៃជម្លោះ ដ៏ធំជាមួយ សាតាំង។ ទីតាំងនេះតំណាងឱ្យអំណាច និងសិទ្ធិ អំណាចដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ សំបុត្ររបស់ទ្រង់លើ ផែនដីទាំងមូល។ . . . «យ៉ូហានបានឃើញសៀវភៅតូចមួយត្រូវបានបើក។ បន្ទាប់មក ទំនាយរបស់ដានីយ៉ែលមានកន្លែងត្រឹមត្រូវ នៅក្នុង សាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី ដែលត្រូវផ្តល់ឱ្យពិភពលោក។ ការបើកសៀវភៅតូចនេះ គឺជាសារពាក់ព័ន្ធ នឹងពេល វេលា។ . . . «ពេលវេលានេះ ដែលទេវតាបានប្រកាសដោយសម្បជ័យ សុទ្ធ មិនមែនជា ការបញ្ចប់នៃប្រវត្តិ សាស្ត្រ លោកីយ៍នេះ ឬជាពេលវេលានៃការសាកល្បងនោះទេ ប៉ុន្តែ គឺជាពេលវេលានៃទំនាយ ដែលត្រូវកើតមានមុនការយាងមកនៃព្រះអម្ចាស់ របស់យើង។ ពោលគឺ មនុស្សនឹងមិនមានសារមួយទៀតអំពីពេលវេលាជាក់លាក់នោះទេ។ បន្ទាប់ ពីរយៈពេលនេះ ដែលឈានទៅដល់ឆ្នាំ ១៨៤៤ វាមិនអាចមានការតាមដានច្បាស់លាស់ នៃពេលវេលាទំនាយទៀតទេ។ ការគណនាដែលវែងបំផុតគឺឈានដល់រដូវស្លឹកឈើជ្រុះ ឆ្នាំ ១៨៤៤។ ទីតាំងរបស់ទេវតា ដែលមានជើងម្ខាង នៅលើសមុទ្រ និងម្ខាងទៀត នៅលើដី បង្ហាញពីទំហំដ៏ធំទូលាយនៃការប្រកាសសារនេះ។ វានឹងឆ្លងកាត់ផ្ទៃ ទឹកដ៏ធំ ល្វី ដ៏ល្វើយ ហើយត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុង ប្រទេសផ្សេងៗ រហូតដល់ទូទាំងពិភពលោក។ — សេចក្តី អធិប្បាយព្រះគម្ពីរ អេស៊ី មេតិយោបល់របស់លោកស្រី អ៊ី. ជី. វ៉ា ប្រភាគ ៧, ទំព័រ ៩៧១។

ខ. ចូរពន្យល់ពីរបៀបដែលបទពិសោធន៍របស់យ៉ូហានក្នុងនិមិត្ត អំពីការស៊ីសៀវកៅតូច គឺជាភាពស្របគ្នា នៃបទពិសោធន៍នៃចលនាអាត់វ៉េនក្នុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៨៤០។ វិវរណៈ ១០:៩-១១។

«ការយល់ដឹងអំពីសេចក្តីពិត ការទទួលយកសារដោយក្តីរីករាយ ត្រូវបានតំណាងដោយ ការស៊ីសៀវកៅតូច។ សេចក្តីពិតទាក់ទងនឹងពេលវេលានៃការយាងមកនៃព្រះអម្ចាស់ របស់យើង គឺជាសារដ៏មានតម្លៃ ដល់ព្រលឹងយើង។» — ប្រភពដដែល។ «ពេលវេលានៃ ការរំពឹងទុកបានកន្លះ ផុតទៅហើយព្រះគ្រីស្ទ មិនបានលេចមកដើម្បីរំដោះរាស្ត្រ របស់ ទ្រង់ឡើយ។ អ្នកដែលបានរង់ចាំព្រះអង្គ សង្គ្រោះ ដោយជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ ស្មោះ ត្រង់ បានជួបប្រទះនឹងការខកចិត្ត យ៉ាងខ្លាំង។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គោលបំណងរបស់ព្រះត្រូវបានសម្រេច ទ្រង់កំពុងល្បងលចិត្ត អស់អ្នកដែលប្រកាសថា ខ្លួនកំពុងរង់ចាំការលេចមករបស់ទ្រង់។ . . «ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវ និងពួកបរិវារស្នាក់ទាំងអស់ បានទតមើលដោយក្តីស្រឡាញ់ និងការអាណិតអាសូរចំពោះអស់អ្នកដែលត្រូវបាន ល្បងល និងមានចិត្តស្មោះ ត្រង់ ប៉ុន្តែ ត្រូវខកចិត្ត។ ប្រសិនបើវាជំនន់ដែលខ្លួន ចែក ពិភពលោកដែលមើលឃើញ និងមើលមិនឃើញត្រូវបានបើកចេញ នោះគេនឹងឃើញ ទេវតានៅក្បែរ ព្រលឹងដ៏រីងមាំទាំងនោះ ហើយការពារពួកគេពីព្រួញរបស់សាតាំង។ — សៀវភៅមហាវិវាទ, ទំព័រ ៣៧៤។

ក. តើជានីយ៉ែលត្រូវបានពណ៌នាដោយអេសេគាល ដែលជាអ្នករួមសម័យជាមួយលោកយ៉ា ងដូចម្តេច? អេសេគាល ១២:១២។

ខ. តើយើងអាចស្ថិតក្នុង ចំណោមអ្នក កម្រាជ្ជ ដូចជានីយ៉ែលយ៉ា ងដូចម្តេច? ជានីយ៉ែល ១២:១០ (វគ្គ ចុងក្រោយ); សុភាសិត ៩:១០; ម៉ា ថាយ ៧:២២, ២៥។

«ត្រានៃសេចក្តី វេទនា ដែលមិនធ្លា ប៉េម» ជិតនឹងបើកមកលើពួកយើងហើយ ហើយ យើងនឹងត្រូវការបទពិសោធន៍មួយដែលយើងមិនទាន់មាននៅឡើយ ហើយដែលមនុស្ស ជាច្រើនខ្ជិលច្រអូសមិនព្រមស្វែងរក។ ជារឿយៗវាហាក់ដូចជាថា ទុក្ខ លំបាកមានទំហំធំ នៅក្នុង ជីវិតទុកជាមុន ជាងការពិតជាក់ស្តែង ប៉ុន្តែ រឿងនេះមិនពិតសម្រាប់វិបត្តិ ដែល នៅខាងមុខយើងឡើយ។ ការបង្ហាញ ញាដែលរស់រវើកបំផុត ក៏មិនអាចទៅដល់ទំហំនៃទុក្ខ វេទនាពិតប្រាកដនោះដែរ។ នៅក្នុង ជីវិតនៃការល្អឯងនោះ គ្រប់ព្រលឹងទាំងអស់ ត្រូវតែឈរសម្រាប់ខ្លួនឯងនៅចំពោះព្រះ។ ទោះបីមានលោកណា អេ លោកជានីយ៉ែល នឹងលោកយ៉ូប នៅក្នុង ស្រុកនោះក៏ដោយ ព្រះអម្ចាស់ ដ៏ជាព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា យើងរស់នៅពិតប្រាកដយ៉ាងណា គេនឹងមិនអាចជួយសង្គ្រោះ កូនប្រុស ឬកូនស្រីបាន ឡើយ គឺគេនឹងជួយសង្គ្រោះ បានតែព្រលឹងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេប៉ុណ្ណោះ ដោយសារ សេចក្តី សុចរិតរបស់គេ អេសេគាល ១២:២០។ «តឡូវនេះ ខណៈពេលដែលមហាបូជា រឿងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ របស់បុរសយើងកំពុងធ្វើ ការជួនបុណ្យឱ្យយើង យើងគួរតែស្វែងរកការ ត្រឡប់ជាគ្រប់លក្ខណ៍នៅក្នុង ព្រះគ្រីស្ទ។ សូម្បីតែតាមរយៈគំនិតមួយ ក៏ព្រះអង្គ សង្គ្រោះ របស់យើងមិនអាចត្រូវបានគេនាំឱ្យចុះចាញ់នឹងអំណាចនៃការល្អ ឯងបានដែរ។ សាតាំងរកឃើញចំណុចខ្លះ នៅក្នុង វិបត្តិ មនុស្ស ដែលវាអាចឈរជើងបាន គឺចំណង់តណ្ហា ខ្លះ ដែលត្រូវបានគេចិញ្ចឹមទុក ដែលតាមរយៈនោះ ការល្អ របស់វាបញ្ចេញអំណាច។ ប៉ុន្តែ ព្រះគ្រីស្ទ បានប្រកាសអំពីព្រះអង្គ ទ្រង់ថាឥតហ្ន៎ យនៃលោកយីនេះវាមកហើយ តែវាមកគ្នា នឹងអំណាចអ្វី លើខ្ញុំ ឡើយយ៉ូហាន ១២:៣០។ សាតាំងមិនអាចរកឃើញអ្វី នៅ ក្នុង ព្រះបុត្រានៃព្រះ ដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យវាទទួលបានជ័យជំនះឡើយ។ ទ្រង់បានកាន់

តាមបទបញ្ញត្តិ របស់ព្រះវរបិតាទ្រង់ ហើយមិនមានបាបនៅក្នុង ឯទ្រង់ ដែលសាតាំងអាច ប្រើជាប្រយោជន៍បានឡើយ។ នេះគឺជាលក្ខខណ្ឌ ដែលអ្នកដែលត្រូវឈរនៅក្នុង ឯគ្រានៃ សេចក្តី វេទនាត្រូវតែមាន៖ — សៀវភៅមហាវិវាទ, ទំព័រ ៦២២, ៦២៣។

គ. តើចុងក្រោយទេវតាបានលាដានីយ៉ែលយ៉ា ឯដូចម្តេច? ដានីយ៉ែល ១២:១៣។

សំណួរ រំលឹកផ្ទាល់ខ្លួន (ថ្ងៃ សុក្រ ទី១៥ ខែឧសភា)

១. តើការរស់ឡើងវិញនៅក្នុង ឯដានីយ៉ែល ១២:២ នឹងកើតឡើងនៅពេលណា?
២. តើមានអ្វី កើតឡើងដែលធ្វើឱ្យទំនាយរបស់ដានីយ៉ែលត្រូវបានបើក?
៣. តើព្រឹត្តិការណ៍អ្វីដែលសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃគ្រាចុងក្រោយ?
៤. តើទំនាយអ្វីដែលបានបង្ហាញពីការបើកសៀវភៅដានីយ៉ែល?
៥. តើខ្ញុំ អាចប្រាកដថានឹងស្ថិតក្នុង ឯចំណោមអ្នកប្រាជ្ញ ដោយរបៀបណា?

ថ្ងៃ សៅរ៍ ទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០២៦

មេរៀនទី៨

ហោរានៃកោះប៉ា តំម៉ូស

ខគម្ពីរ រំ លីកៈ «^{២៣} មានសិស្សម្នាក់ ក៏ដល់ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់ គាត់អង្គ យនៅតុ ផ្ទៃ កលើ ព្រះឧរាទ្រង់» (យ៉ូហាន ១៣:២៣)។

អំណានដែលបានណែនាំ៖ កិច្ច ការរបស់ពួកសាវ័ក, ទំព័រ ៥៣៩-៥៥៦។

«បន្ទា បំពេញការយាងឡើងទៅស្ថាន នសួគ៌ របស់ព្រះគ្រីស្ទ យ៉ូហានបានបង្ហាញខ្លួនជាអ្នកធ្វើ ការដ៏ស្មោះ ត្រង់ និងខិតខំប្រឹងប្រែងសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ — កិច្ច ការរបស់ពួកសាវ័ក, ទំព័រ ៥៥៦។

១. សិស្សដែលព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់ ថ្ងៃ អាទិត្យទី១៧ ឧសភា

ក. តើមានឧទាហរណ៍អ្វី ខ្លះ ដែលបង្ហាញពីភាពស្និទ្ធស្នាល លរបស់សិស្សយ៉ូហានជាមួយ ព្រះយេស៊ូវ? ម៉ា ថាយ ១៧:១; ម៉ា កុស ១២:៣៣; លូកា ៨:៥១។

«[យ៉ូហាន] ហាក់ដូចជាបានទទួលនូវមិត្តភាពពីព្រះគ្រីស្ទ ក្នុង កម្រិតដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយលោកបានទទួលនូវសញ្ញា ជាច្រើននៃទំនុកចិត្ត និងសេចក្តី ស្រឡាញ់ពីព្រះអង្គ សង្គ្រោះ ។ លោកគឺជាម្នាក់ ក៏ដូចជា ចំណោមមនុស្សបីនាក់ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើ ជា សាក្សីនៃសិរីល្អ របស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅលើភ្នំ នៃការប្រែរូប និងការឈឺចាប់របស់ទ្រង់នៅ ក្នុង សួនច្បារកេតសេម៉ា និ ហើយគឺនៅលើការមើលថែរបស់លោកនេះហើយ ដែល ព្រះអម្ចាស់របស់យើងបានផ្ញើ មាតារបស់ទ្រង់ នៅក្នុង ដំបៅ ដំបូងក្រោយនៃសេចក្តី ទុក្ខ វេទនានៅលើឈើឆ្កាវ ផងដែរ — កិច្ច ការរបស់ពួកសាវ័ក, ទំព័រ ៥៣៩។

ខ. តើយ៉ូហានមានលក្ខណៈប្លែកពីសិស្សដទៃទៀតយ៉ាងដូចម្តេច? យ៉ូហាន ១៣:២៣; ២១:២០ (វគ្គ ដំបូង), ២៤។

«យ៉ូហាន និងយ៉ា កុប អនទ្រេ និងពេត្រុស ព្រមទាំងកីលីព ណាថានីអែល និងម៉ា ថាយ បានមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធ ជាមួយទ្រង់ជាងអ្នកដទៃ ហើយបានឃើញការអស្ចារ្យរបស់ ទ្រង់ច្រើនជាង។ ពេត្រុស យ៉ា កុប និងយ៉ូហាន រីតែមានទំនាក់ទំនងជិតស្និទ្ធ ជាមួយ ទ្រង់ថែមទៀត។ ពួកគេស្នើរតែនៅជាមួយទ្រង់ជានិច្ច ដោយបានឃើញការអស្ចារ្យ រូប និង បានឮព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ យ៉ូហានបានខិតខំចូលទៅក្នុងភាពស្និទ្ធស្នាល លើតែខ្លាំង ជាមួយព្រះយេស៊ូវ រហូតដល់លោកត្រូវបានគេសម្ពាធពីការជាអ្នកដែលព្រះយេស៊ូវ ស្រឡាញ់។ ព្រះអង្គ សង្គ្រោះ ស្រឡាញ់ពួកគេទាំងអស់គ្នា ប៉ុន្តែ យ៉ូហានគឺជាអ្នកដែល មានវិញ្ញាណទទួលយកបានច្រើនបំផុត។ លោកមានអាយុតិចជាងអ្នកដទៃ ហើយដោយ មានចិត្ត ទុកចិត្ត ដូចកូនក្មេង លោកបានបើកចិត្ត ចំហចំពោះព្រះយេស៊ូវ។ ដូច្នេះ លោកក៏ មានចិត្ត អាណិតអាសូរជាមួយព្រះគ្រីស្ទ កាន់តែខ្លាំង ហើយតាមរយៈលោក ការបង្រៀន ខាងវិញ្ញាណដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុតរបស់ព្រះអង្គ សង្គ្រោះ ត្រូវបានបញ្ជូនទៅកាន់ពិស្តារ របស់ ទ្រង់»។ — បំណងប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍, ទំព័រ ២៩២។

២. ចរិតលក្ខណៈដែលត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់ រ ថ្ងៃ ច័ន្ទ ទី១៨ ឧសភា

ក. តើឈ្មោះ ដែលព្រះយេស៊ូវបានប្រទានដល់យ៉ូហាន និងយ៉ា កុបជាបងប្រុសរបស់ លោក មានអត្ថន័យយ៉ាងដូចម្តេច? ម៉ា កុស ៣:១៧។

«តាមធម្មជាតិ យ៉ូហានមិនបានមានចរិតលក្ខណៈដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់ ដូចដែលបទពិសោធន៍ក្រោយរបស់លោកបានបង្ហាញនោះទេ។ តាមធម្មជាតិ លោកមានចំណុចខ្លះ ខាតយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ លោកមិនត្រឹមតែមានអំនួតប្រកាន់ខ្លួន និងចង់បានកិត្តិយសប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ ថែមទាំងឆេវឆាវ និងគុំកូននៅពេលរងការឈឺចាប់ទៀតផង។ លោកនិងបងប្រុសរបស់លោកត្រូវបានគេហៅថា “កូនផ្ក រលាន”។ ចិត្ត អាក្រក់ ការចង់សងសឹកស្នា រតីនៃការរិះគន់ សុទ្ធតែមាននៅក្នុង ផ្ទៃសិស្សដ៏ជាទីស្រឡាញ់រូបនេះ។ ប៉ុន្តែ នៅក្រោមអ្វីៗទាំងអស់នេះ គ្រូ ដ៏ទេវភាពបានឈ្នះ ដ៏យល់ពីចិត្ត ដ៏ខ្លះ ខ្លះ ឆ្មោះ ត្រង់ និងពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។ ព្រះយេស៊ូវបានបន្ទោសការស្វែងរកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់លោក ធ្វើឱ្យមហិច្ឆតារបស់លោកខកចិត្ត និងល្បងលង្វើរបស់លោក។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានបើកសម្តែងឱ្យលោកឃើញនូវអ្វីដែលព្រលឹងលោកប្រាថ្នា ចង់បាន គឺភាពស្រស់ស្អាតនៃភាពបរិសុទ្ធ និងអំណាចផ្ទាល់ របស់ យេស៊ូវ ដែលបានបង្ហាញ កិច្ចការរបស់ពួកសាវ័ក, ទំព័រ ៥២០។

ខ. តើយ៉ូហានបានរៀនពីវិធីថ្មី ក្នុងការទាក់ទងជាមួយអ្នកដទៃយ៉ាងដូចម្តេច? យ៉ូហាន ១ព្យៈ៣២; ១ យ៉ូហាន ២:៧, ៨។

«មេរៀនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលលើកយកភាពស្អាត តម្លៃ ភាពដាក់ខ្លួន និងសេចក្តីស្រឡាញ់ជាចំណុចសំខាន់សម្រាប់ការរីកចម្រើនក្នុងព្រះគុណ និងភាពស័ក្តិសមសម្រាប់កិច្ចការរបស់ទ្រង់ គឺជាតម្លៃ ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ សំបុត្រសម្រាប់យ៉ូហាន។ លោកបានរក្សាទុកគ្រប់មេរៀនហើយស្វែងរកជានិច្ច ដើម្បីនាំដំរីតរបស់លោកឱ្យស្របតាមគំរូដ៏ទេវភាព។ យ៉ូហានបានចាប់ផ្តើមយល់ដឹងពីសិរីល្អ របស់ព្រះគ្រីស្ទ មិនមែនជាភាពអស្ចារ្យ រឿង និងអំណាចនៃលោកយ៍ ដែលលោកត្រូវបានគេបង្រៀនឱ្យសង្ឃឹមនោះទេ ប៉ុន្តែ ជាសិរីល្អ ដូចជាសិរីល្អនៃព្រះបុត្រាតែមួយនៃព្រះវរបិតា ដែលពោរពេញដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីពិត។ យ៉ូហាន ១:១២»។ — កិច្ចការរបស់ពួកសាវ័ក, ទំព័រ ៥២២។

គ. ចូរពណ៌នាអំពីលទ្ធផលនៃចិត្ត ដែលពោរពេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះមិត្ត
មនុស្សជាតិរបស់យើង។ ១ យ៉ូហាន ៣:១០, ១១; យ៉ូហាន ១៣:៣៥។

«ជម្រៅ និងភាពខ្លះ ខ្លះ នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់យ៉ូហានចំពោះព្រះអម្ចាស់ មិនមែនជា
មូលហេតុនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទ ចំពោះលោកឡើយ ប៉ុន្តែ វាគឺជាផលនៃ
សេចក្តីស្រឡាញ់នោះវិញ។ យ៉ូហានបានប្រាថ្នា ចង់ត្រឡប់ជាដូចព្រះយេស៊ូវ ហើយនៅ
ក្រោមឥទ្ធិពលនៃការផ្លាស់ប្តូរ នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទ លោកក៏បានត្រឡប់ជា
មនុស្ស តូចតាច និងដាក់ខ្លួន។ ខ្លួនឯងត្រូវបានលាក់ទុកក្នុងព្រះយេស៊ូវ។ លើសពីមិត្ត ភក្តិ
ទាំងអស់ យ៉ូហានបានប្រគល់ខ្លួនលោកទៅក្នុងដំណាចនៃជីវិតដ៏អស្ចារ្យនោះ។...
យ៉ូហានបានស្គាល់ព្រះអង្គ សង្គ្រោះ តាមរយៈបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួន។ មេរៀនរបស់
ព្រះអម្ចាស់ត្រូវបានចារឹកទុកក្នុងព្រលឹងលោក។ នៅពេលលោកធ្វើបន្ទា លំអិតព្រះគុណ
របស់ព្រះអង្គ សង្គ្រោះ ភាសាសាមញ្ញ របស់លោកមានភាពរស់រវើកជាមួយនឹងសេចក្តី
ស្រឡាញ់ដែលជ្រាបចូលពេញក្នុងខ្លួន លោក — កិច្ចការរបស់ពួកសាវ័ក, ទំព័រ ៥៤៤,
៥៤៥។

៣. ត្រូវបាននិរទេសទៅកោះប៉ា 'ស៊ីស ថ្ងៃ អង្គារ ទី១៩ ឧសភា

ក. បន្ទា បំពេញការព្យាយាមយកជីវិតរបស់យ៉ូហានមិនបានសម្រេច តើចុងក្រោយលោកត្រូវ
បានគេបញ្ជូនទៅទីណា? វិវរណៈ ១:៩។

«យ៉ូហានត្រូវបាន... កោះហៅទៅកាន់ទីក្រុងរ៉ូម ដើម្បីកាត់ទោសចំពោះជំនឿរបស់
លោក។ នៅទីនេះ ចំពោះមុខអាជ្ញា ធរ គោលលទ្ធិ របស់សាវ័ករូបនេះត្រូវបានគេបក
ស្រាយខុសៗ សាក្សីភ្នែក ឯក្នុង យបានចោទប្រកាន់លោកថាបានបង្រៀនសេចក្តី ខុសគ្នា ធំ
ដែលបង្ក ឱ្យមានការបះបោរ។ តាមរយៈការចោទប្រកាន់ទាំងនេះ សត្រូវ របស់លោក
សង្ឃឹមថានឹងនាំមកនូវសេចក្តី ស្នា បំផ្លាញសិស្សរូបនេះ។

យ៉ូហានបានធ្វើ យតបសម្រាប់ខ្លួន លោកតាមរបៀបច្បាស់លាស់ និងគួរឱ្យជឿជាក់ ហើយ
ដោយភាពសាមញ្ញ និងភាពស្មោះ ត្រង់ រហូតដល់ពាក្យសម្តី របស់លោកមានឥទ្ធិ ពល
យ៉ាងខ្លាំង។ អ្នកស្តាប់ មានការភ្ញាក់ ក៏ដើរចំពោះប្រាជ្ញា និងវោហារស័ព្ទ របស់លោក។ ប៉ុន្តែ
កាលណាការធ្វើបន្ទា ល់របស់លោកកាន់តែគួរឱ្យជឿជាក់ សេចក្តី ស្តាប់ខ្លួន របស់អ្នក
ប្រឆាំងក៏កាន់តែជ្រៅទៅៗដែរ។...

យ៉ូហានត្រូវបានគេបោះចូលទៅក្នុង ឯងខ្លះ ប្រេងដែលកំពុងពុះ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់បានរក្សា
ជីវិតរបស់អ្នកបម្រើដ៏ស្មោះ ត្រង់របស់ទ្រង់ ដូចដែលទ្រង់បានរក្សាយុវជនហេព្រើរទាំងបី
នាក់នៅក្នុង ឯឡភ្លើងដែរ។ នៅពេលពាក្យសម្តី ត្រូវបានពោលឡើង ឱ្យអស់អ្នក
ដែលជឿលើអ្នកបោកប្រាស់ យេស៊ូវគ្រីស្ទ នៃកូមណាសារ៉ែតនេះ វិវាសសាបសូន្យទៅដូច
នេះចុះ» យ៉ូហានបានប្រកាសថា “ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ បានយល់ព្រមដោយឥតលក្ខណៈ តំបន់
អ្វីៗទាំងអស់ដែលសាតាំង និងពួកទេវតារបស់វាបានរៀបចំឡើងដើម្បីធ្វើ ឱ្យទ្រង់អាម៉ាស់
និងធ្វើ ទារុណកម្មទ្រង់។ ទ្រង់បានបូជាជីវិតដើម្បីសង្គ្រោះ ពិភពលោក។ ខ្ញុំ មានកិត្តិយស
ណាស់ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យរងទុក្ខ សម្រាប់ទ្រង់...”

ពាក្យសម្តី ទាំងនេះមានឥទ្ធិ ពល ហើយយ៉ូហានត្រូវបានលើកចេញពីខ្លះ ប្រេង ដោយ
បុរសដែលបានបោះលោកចូលទៅក្នុង ឯនោះតែម្តង។...

តាមរាជក្រឹត្យរបស់អធិរាជ យ៉ូហានត្រូវបាននិរទេសទៅកាន់កោះប៉ាត់ម៉ូស។... នៅ
ទីនេះ សត្រូវ របស់លោកគិតថា ឥទ្ធិ ពលរបស់លោកនឹងលែងមានទៀតហើយ ហើយចុង
ក្រោយលោកនឹងត្រូវស្លាប់ ដោយសារភាពលំបាក និងសេចក្តី ទុក្ខ វេទនា — កិច្ចការ
របស់ពួកសាវ័ក, ទំព័រ ៥៦៩, ៥៧០។

ខ. តើការនិរទេសរបស់លោកបានផ្តល់នូវឯកសិទ្ធិ ដ៏មានតម្លៃ អ្វី ខ្លះ ?

វិវរណៈ ១:១-៣, ១០, ១១។

«ប៉ា តម្លៃស ដែលជាកោះថ្ម ដ៏រហោរានក្នុង សមុទ្រអឺរ៉ាស៊ី ត្រូវបានរដ្ឋាភិបាលរ៉ូមជ្រើសរើស ជាកន្លែងនិរទេសសម្រាប់ឧក្រិដ្ឋ ជន ប៉ុន្តែ សម្រាប់អ្នកបម្រើរបស់ព្រះ លំនៅដ្ឋានដ៏ក្រៀម ក្រំនេះបានក្លាយជាទ្វារនៃស្ថានសួគ៌។ នៅទីនេះ ដោយនៅដាច់ដោយឡែកពីឆាកជីវិតដ៏ មមាញឹក និងពិកិច្ច ការងារដ៏សកម្មក្នុង ផ្ទះ មុនៗ លោកបានមានការប្រកបគ្នា ជាមួយព្រះ និងព្រះគ្រីស្ទ ព្រមទាំងពួកទេវតាសួគ៌ ហើយពិព្វកគេ លោកបានទទួលការណែនាំ សម្រាប់សាសនាចក្រសម្រាប់គ្រប់ពេលវេលានាពេលអនាគត។ ព្រឹត្តិការណ៍ដែលនឹង កើតឡើងនៅក្នុង ឈ្មួតឆាកបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រ ផែនដីនេះ ត្រូវបានគូសបញ្ជាក់នៅ ចំពោះមុខលោក ហើយនៅទីនោះ លោកបានសរសេរនូវនិមិត្ត ដែលលោកបានទទួលពី ព្រះ»។ — កិច្ចការរបស់ពួកសាវ័ក, ទំព័រ ៥៧០, ៥៧១។

២. ការជួបជាមួយព្រះគ្រីស្ទ

ថ្ងៃ ពុធ ទី២០ ឧសភា

ក. តើព្រះគ្រីស្ទ បានលេចមកឱ្យយ៉ូហានឃើញក្នុង ផែនដី ទីណា នៅលើកោះប៉ា តំម៉ូសយ៉ា ដងដូច ម្តេច? វិវរណៈ ១:១២១៦។

«សិស្សដ៏ជាទីស្រឡាញ់ បានឃើញព្រះអម្ចាស់របស់លោកនៅក្នុង ជំនួញក្នុង សេម៉ា នី ដែលមានព្រះភ័ក្ត្រ ពោរពេញដោយដំណាក់ឈាមនៃសេចក្តី ទុក្ខ វេទនា ហើយ "រូបរាងទ្រង់... ខូចខាតជាងមនុស្សលោកដទៃទៀត ហើយរូបរាងកាយទ្រង់ក៏ខូចជាងពួក កូនមនុស្សដែរ"។ អេសាយ ៥២:១៤។ លោកបានឃើញទ្រង់នៅក្នុង ជំនួញ ប៉ុន្តែរបស់ ទាហានរ៉ូម ដែលស្លៀកពាក់អាវពណ៌ ស្វាយចាស់ និងពាក់មកុដបន្ទា ។ លោកបានឃើញ ទ្រង់ព្យួរនៅលើឈើឆ្កា ដ៏នៅក្នុង កាលវេលា រ៉ូម ជាទីដៅនៃការសើចចំអក និងការធ្វើបាបយ៉ា ដ៏ យោរយោ។ ឥឡូវនេះ យ៉ូហានត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមើលឃើញព្រះអម្ចាស់របស់លោក ម្តងទៀត។ ប៉ុន្តែរូបរាងរបស់ទ្រង់បានផ្លាស់ប្តូរ យ៉ា ដ៏ខ្លាំង ទ្រង់លែងជាមនុស្សដែលពោរ ពេញដោយសេចក្តី ទុក្ខ ព្រួយ ដែលត្រូវបានមនុស្សមើលងាយ និងធ្វើឱ្យអាម៉ាស់ទៀត ហើយ។ ទ្រង់ស្លៀកពាក់អាវដែលមានពន្លឺ ចែងចាំងនៃស្ថាន វិស្វគតិ... កោះប៉ា តំម៉ូសត្រូវ បានធ្វើឱ្យមានពន្លឺ រុងរឿងដោយសារសិរីល្អ នៃព្រះអម្ចាស់ដែលបានរស់ឡើងវិញ— កិច្ចការរបស់ពួកសាវ័ក, ទំព័រ ៥៨២។

ខ. តើយ៉ូហានមានប្រតិកម្ម យ៉ា ណា ហើយតើព្រះយេស៊ូវមានបេសកកម្ម អ្វី សម្រាប់ លោក? វិវរណៈ ១:១៧-១៩។

«យ៉ូហានត្រូវបានពង្រឹងឱ្យមានជីវិតនៅចំពោះមុខព្រះអម្ចាស់ដ៏មានសិរីល្អ របស់លោក។ បន្ទា បំប៉ន នៅចំពោះមុខនិមិត្ត ដ៏អស្ចារ្យ របស់លោក សិរីល្អ នៃស្ថានសួគ៌ ត្រូវបានបើកឡើង។ លោកត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យឃើញបង្អស់ របស់ព្រះ ហើយដោយសម្លឹងមើលទៅហួសពីជម្លោះ នៃផែនដី លោកបានឃើញហ្នឹងមនុស្សដែលបានសង្គ្រោះ ស្លៀកពាក់អាវស។ លោកបានឮតន្ត្រី របស់ពួកទេវតាសួគ៌ និងចម្រៀងជ័យជំនះរបស់អ្នកដែលបានឈ្នះ ដោយសារលោហិតនៃកូនចៀម និងដោយសារពាក្យបន្ទា លំរបស់ពួកគេ។ នៅក្នុងវិវរណៈដែលបានប្រទានដល់លោក មានឈុតឆាកបន្ត បន្ទា បំប៉ន ដែលគួរឱ្យរំភើបក្នុងបទពិសោធន៍របស់រាស្ត្រ ព្រះ ហើយប្រវត្តិ សាស្ត្រ នៃសាសនាចក្រត្រូវបានទាយទុកជាមុនរហូតដល់គ្រាចុងបំផុតនៃពេលវេលា។ តាមរយៈតួរលេខ និងនិមិត្តរូប ប្រធានបទដែលមានសារៈសំខាន់ដ៏ធំធេងត្រូវបានបង្ហាញដល់យ៉ូហាន ដែលលោកត្រូវរកតម្រាងទុកដើម្បីឱ្យរាស្ត្រ របស់ព្រះដែលរស់នៅក្នុងសម័យរបស់លោក និងក្នុងសម័យអនាគត អាចមានការយល់ដឹងដ៏ធំធេង ត្រូវអំពីគ្រោះថ្នាក់ និងជម្លោះ នៅខាងមុខពួកគេ— ប្រភពដដែល, ទំព័រ ៥៨២, ៥៨៣។

គ. តើសៀវភៅវិវរណៈគឺជាសារសម្រាប់ពួកយើងផ្ទាល់ ឬយ៉ាងដូចម្តេច?

វិវរណៈ ១:២-៦; ៣:២២។

«វិវរណៈនេះត្រូវបានប្រទានឱ្យសម្រាប់ការណែនាំ និងការសម្រាលទុក្ខ ដល់សាសនាចក្រពេញមួយសម័យកាលគ្រីស្ទ បរិស័ទ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ គ្រូបង្រៀនសាសនាបានប្រកាសថា វាគឺជាសៀវភៅដែលត្រូវបានបិទភ្ជាប់ ប៉ុន្តែហើយអាចកំបាំងរបស់វាមិនអាចពន្យល់បានទេ។ ហេតុដូច្នេះ ហើយ មនុស្សជាច្រើនបានបោះបង់ចោលកំណត់ត្រាទំនាយនេះ ដោយបដិសេធមិនចំណាយពេលសិក្សាអំពីអាថ៌កំបាំងរបស់វាឡើយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះមិនចង់ឱ្យរាស្ត្រ របស់ទ្រង់ចាត់ទុកសៀវភៅនេះតាមរបៀបនោះឡើយ — ប្រភពដដែល, ទំព័រ ៥៨៣។

៥. វត្ត មានរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវ វេទនាធានា

ថ្ងៃ ព្រហស្បតិ៍ ទី២១ ឧសភា

ក. តើនិមិត្ត នៃព្រះគ្រីស្ទ នៅកណ្តាល លជើងចង្កៀង មានទាំងប្រាំពីរមានន័យដូចម្តេច?
វិវរណៈ ១:២០។

«ព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវ វេទនាធានាថា កំពុងយាងនៅកណ្តាល លជើងចង្កៀង មាន។ នេះ
តំណាងឱ្យទំនាក់ទំនងរបស់ទ្រង់ជាមួយសាសនាចក្រ។ ទ្រង់មានទំនាក់ទំនងជានិច្ច ជា
មួយរាស្ត្រ របស់ទ្រង់។ ទ្រង់ជ្រាបពីស្នា នភាពពិតរបស់ពួកគេ។ ទ្រង់សង្កេតមើល
សណ្តាប់ បំផ្លា បំផ្លា ភាពស្មោះ ត្រង់ និងការលះបង់របស់ពួកគេ។ ទោះបីជាទ្រង់ជាមហា
បូជាវិត និងជាអ្នកកណ្តាល លនៅក្នុង ជីវិតក្តី រៈនៅស្នា នស្នូត ក៏ដោយ ក៏ទ្រង់ត្រូវ វេទនា
បង្ហា ញថា កំពុងយាងចុះឡើងនៅកណ្តាល លសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់នៅលើផែនដី។
ដោយការក្លា ក់រលឹកមិនចេះហត់នឿយ និងការប្រុងប្រយ័ត្ន មិនឈប់ឈរ ទ្រង់តាមដាន
មើលថាតើពន្លឺ របស់អ្នកយាមណាម្នាក់ កំរប់ទ្រង់កំពុងស្រអាប់ ឬរលត់ឬយ៉ាងណា។
ប្រសិនបើជើងចង្កៀងត្រូវ វេទនាទុកឱ្យស្ថិត តក្រោមការថែទាំរបស់មនុស្សតែម្នាក់ ក៏ដឹង
នោះអណ្តា តភ្លើង ដែលរង្គោះ រង្គើ និងចុះខ្សោយ ហើយរលត់ទៅជាមិនខាន ប៉ុន្តែ ទ្រង់
គឺជាអ្នកយាមដ៏ពិតប្រាកដនៅក្នុង ផ្ទះ របស់ព្រះអម្ចាស់ ជាអ្នកថែរក្សាដ៏ពិតប្រាកដនៃទីផ្ទះ
ព្រះវិហារ។ ការថែទាំជាបន្ត បន្ទាប់ និងព្រះគុណដែលទ្រង់ផ្គត់ផ្គង់ គឺជាប្រភពនៃជីវិត
និងពន្លឺ»។ — កិច្ចការរបស់ពួកសាវ័ក, ទំព័រ ៥៨៦។

ខ. ចូរពណ៌នាអំពីគោលបំណងនៃសាររបស់ព្រះដល់សាសនាចក្រទាំងមូល ដែល
តំណាងដោយសាសនាចក្រទាំងប្រាំពីរនៅក្នុង វិវរណៈ ជំពូក ២ និង ៣។

«ឈ្មោះ នៃសាសនាចក្រទាំងប្រាំពីរ គឺជានិមិត្តរូបនៃសាសនាចក្រក្នុង ឯសម័យកាលផ្សេងៗ គ្នា នៃយុគសម័យគ្រីស្ទ បរិស័ទ។ លេខ ៧ បង្ហាញពីភាពពេញលេញ និងជានិមិត្តរូបនៃ ការពិតដែលថា សារទាំងនោះលាតសន្ធឹងរហូតដល់គ្រាចុងបំផុតនៃពេលវេលា ខណៈ ពេលដែលនិមិត្តរូបដែលបានប្រើ បង្ហាញពីស្ថានភាពនៃសាសនាចក្រក្នុង ឯសម័យកាល ផ្សេងៗគ្នា នៃប្រវត្តិ សាស្ត្រ ពិភពលោក — ប្រភពដដែល, ទំព័រ ៥៨៥។

«សាសនាចក្រមានចំណុចខ្លះ ខាត និងត្រូវការការស្តីបន្ទោស និងការដាក់វិន័យយ៉ាង តឹងរ៉ឹង ហើយយ៉ូហានត្រូវបានបំផុសគំនិតឱ្យកត់ត្រានូវសារព្រមាន ការស្តីបន្ទោស និង ការអង្វរ ដល់អស់អ្នកដែលបាត់បង់ការមើលឃើញនូវគោលការណ៍គ្រឹះនៃដំណឹងល្អ ដែលនឹងធ្វើឱ្យសេចក្តីសង្ឃឹមនៃការសង្គ្រោះ របស់ពួកគេជួបគ្រោះថ្នាក់។ ប៉ុន្តែ ជានិច្ច កាល ពាក្យស្តីបន្ទោសដែលព្រះយល់ថាចាំបាច់ត្រូវធ្វើមក គឺត្រូវបានពោលឡើងដោយសេចក្តី ស្រឡាញ់ដ៏ទន់ភ្លន់ និងជាមួយនឹងសេចក្តីសន្យានៃសន្តិភាពដល់គ្រប់អ្នកជឿដែលប្រែ ចិត្ត»។ — ប្រភពដដែល, ទំព័រ ៥៨៧។

សំណួរ ទី ១ លីកាផ្លា លេខ ៩ ថ្ងៃ សុក្រ ទី២២ ឧសភា

១. ទោះបីជាព្រះយេស៊ូវមិនមានអ្នកដែលទ្រង់លំអៀងទៅរកក៏ដោយ ហេតុអ្វី បាន ជាយ៉ូហានត្រូវបានគេហៅថាជាសិស្សដ៏ជាទីស្រឡាញ់?

២. តើអ្វីដែលបានបង្កើតឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ នៅក្នុងជីវិត និងចរិតលក្ខណៈ របស់យ៉ូហាន?

៣. តើព្រះបានយកឈ្មោះ លើគោលបំណងរបស់មនុស្សអាក្រក់ដែលព្យាយាម កម្លាត់យ៉ូហានយ៉ាងដូចម្តេច?

៤. ខណៈពេលដែលសៀវភៅវិវរណៈជារឿយៗត្រូវបានគេហៅឧសថាជាសៀវភៅដែល ត្រូវបានបិទភ្ជាប់ តើវាមានន័យយ៉ាងណាចំពោះយើង?

៥. ចូរពណ៌នាអំពីគោលបំណងរបស់ព្រះក្នុងការធ្វើសារស្តីបន្ទោសដល់សាសនាចក្រ របស់ទ្រង់។

ថ្ងៃ សៅរ៍ ទី៣០ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០២២

មេរៀនទី៩

សត្វ នាគ ស្រ្តី និងសេសសល់នៃពូជពង្ស

ខគម្ពីរ វិ លីកៈ «^{១៧} នាគក៏ខឹងនឹងស្រ្តីនោះ ហើយចេញទៅចង្កាំនឹងសំណល់ពូជនាង ទាំងប៉ុន្មាន ន ជញ្ជក់អ្នក ក៏ដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិព្រះ ហើយមានសេចក្តីបន្ទា លធិ ព្រះយេស៊ូវ។» (វិ វរណៈ ១២:១៧)។

អំណានដែលបានណែនាំ៖ មហាវិវាទ, ទំព័រ ៥៨២-៥៩២។

«សេរីភាពខាងសតិសម្បជញ្ញៈ ដែលបានចំណាយអស់នូវការលះបង់យ៉ាងធំធេង នឹង លែងត្រូវបានគេគោរពទៀតហើយ។ នៅក្នុង ជម្លោះ ដែលនឹងមកដល់ក្នុង ពេលឆាប់ៗនេះ យើងនឹងឃើញនូវវត្ថុយ៉ាង នៃពាក្យរបស់ហោរា។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៥៩២។

១. សាសនាចក្រត្រូវបានបើកសម្តែង ថ្ងៃ អាទិត្យទី២២ ឧសភា

ក. តើគេបានឃើញអ្វីខ្លះ នៅដើមដំបូងនៃនិមិត្ត ទីបួនរបស់យ៉ូហាន? វិ វរណៈ ១២:១។

ខ. នៅក្នុង និមិត្តរូបនៃព្រះគម្ពីរ តើស្រ្តីត្រូវបានរចនាឡើងដើម្បីតំណាងឱ្យអ្វី?

២ កូរិនថូស ១១:២; អេសេគាល ២៣:២-៤; វិ វរណៈ ១៧:៣-៦។

«នៅក្នុង វិ វរណៈ ១៧ បាបី ឡូ នត្រូវបានតំណាងដោយស្រ្តី ម្នាក់រូបតំណាងដែលត្រូវ បានប្រើនៅក្នុង ព្រះគម្ពីរជានិមិត្តរូបនៃសាសនាចក្រ ស្រ្តី ដែលមានគុណធម៌ តំណាងឱ្យ សាសនាចក្រដ៏បរិសុទ្ធ ចំណែកស្រ្តី ដ៏ថោកទាបតំណាងឱ្យសាសនាចក្រដែលក្បត់ជំនឿ។

នៅក្នុង ព្រះគម្ពីរ លក្ខណៈពិសិដ្ឋ និងស្ថិតស្ថេរ នៃទំនាក់ទំនងដែលមានរវាងព្រះគ្រីស្ទ និងសាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ ត្រូវបានតំណាងដោយការរួបរួមនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ព្រះអម្ចាស់បានក្លា បំរាស្ត្រ របស់ទ្រង់ទៅនឹងព្រះអង្គ ទ្រង់ដោយសេចក្តី សញ្ញា ដ៏វិសុទ្ធ ទ្រង់

សន្យាថានឹងធ្វើ ជាព្រះរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេសន្យាថានឹងជារបស់ទ្រង់តែមួយគត់។ ទ្រង់ប្រកាសថា៖ "យើងនឹងដណ្តើម ឯនាងទុកសម្រាប់យើងជារៀងរហូត អើ យើង នឹងដណ្តើម ឯនាងទុកសម្រាប់យើង ដោយសេចក្តី សុចរិត សេចក្តី យុត្តិ ធម៌ សេចក្តី សប្បុរស និងសេចក្តី មេត្តា ករុណា ហូសេ ២:១៩។ ហើយម្តងទៀត៖" យើងបានរៀបការជាមួយ អ្នកហើយ។ យេរេមា ៣:១៤។ ហើយលោកប៉ូលប្រើប្រាស់ឯកសារដែលនេះនៅក្នុង សញ្ញា ថ្មី នៅពេលលោកមានប្រសាសន៍ថា៖ ឧំ បានដណ្តើម អ្នករាល់គ្នា ឱ្យប្តូរតែមួយ ដើម្បី នឹងថ្វាយអ្នករាល់គ្នា ទុកជាស្រីក្រមុំដ៏បរិសុទ្ធ ដល់ព្រះគ្រីស្ទ កូរិនថូស ១១:២។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៣៨១។

២. សាសនាចក្រនៅក្នុង ផ្ទះម្នា៖ ថ្ងៃ ច័ន្ទ ទី២៥ ឧសភា

ក. តើសាសនាចក្របានឈឺពោះរង់ចាំបុត្រាមេស៊ីយ៉ា ដូចម្តេច? វិវរណៈ ១២:២; អេសាយ ៩:៦; លូកា ២:២៥-៣២។

«ពាក្យបណ្តាំ ចុងក្រោយរបស់លោកយ៉ា កុបបានបំពេញចិត្ត កស្មោះ ត្រង់ក្នុង ដំណើរមាសសន្និយូដា ដោយសេចក្តី សង្ឃឹមថា "ដំបងរាជ្យមិនដែលបាត់បង់ពីពួកយូដាឡើយ ហើយអ្នកចេញច្បាប់ក៏មិនដែលបាត់ពីចន្លោះ ជើងរបស់លោកដែរ ដរាបដល់ ស៊ីឡូ យាងមក។ លោកប្បត្តិ ២៩:១០ អំណាចដែលចុះខ្សោយនៃអ៊ីស្រាអែលបានធ្វើ បន្ទាល់ថា ការយាងមករបស់មេស៊ីយ៉ា ជិតបង្កើតហើយ។ ទំនាយរបស់ដានីយ៉ែលបាន ពណ៌នាពីសិរីល្អ នៃរដ្ឋ កាលរបស់ទ្រង់លើអំណាចក្រមួយដែលត្រូវបន្ត វេនពី គ្រប់នគរលើផែនដី ហើយហោរាមានប្រសាសន៍ថា "វានឹងស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត។ ដានីយ៉ែល ២:២២។ ខណៈដែលមានមនុស្សតិចតួចយល់ពីលក្ខណៈនៃបេសកកម្ម របស់ ព្រះគ្រីស្ទ មានការរំពឹងទុកយ៉ាងទូលំទូលាយអំពីម្ចាស់ក្សត្រីដ៏មានអំណាច ដែលនឹង បង្កើតនគររបស់ទ្រង់នៅក្នុង អ៊ីស្រាអែល ហើយដែលនឹងយាងមកជាអ្នករំដោះដល់ប្រជា ជាតិទាំងឡាយ។

ពេលវេលាដ៏ពេញលេញបានមកដល់ហើយ។ មនុស្សជាតិដែលកាន់តែថោកទាបទៅៗ តាមរយៈយុគសម័យនៃការរំលងច្បាប់ បានអំពាវនាវឱ្យមានការយាងមកនៃព្រះអង្គ សង្គ្រោះ»។ — បំណងប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍, ទំព័រ ៣៤។

ខ. តើអំណាចស៊ីវិលអ្វី ដែលត្រូវ វេទនាបង្ហាញ ញាដោយសត្វ នាគក្រហមដ៏ធំ?

វិវរណៈ ១២:៣១

«ក្រោមនិមិត្តរូបនៃសត្វ នាគក្រហមដ៏ធំ សត្វ ដែលមានរូបរាងដូចខ្លា រង និងសត្វ ដែលមានស្នែងដូចកូនចៀម រដ្ឋា ក៏បាលលោកយ៉ាងដែលនឹងចូលរួមជាពិសេសក្នុងការជាន់ឈ្នួចប្រាប់របស់ព្រះ និងបៀតបៀនរាស្ត្រ របស់ទ្រង់ ត្រូវវេទនាបង្ហាញ ញាដល់យ៉ូហាន — សេចក្តីអធិប្បាយព្រះគម្ពីរ អេស៊ី អេ, ភាគ ៧, ទំព័រ ៩៧២។

គ. ដោយសារតែអំណាចដូចសត្វ នាគនេះ តើគ្រោះថ្នាក់អ្វីខ្លះ ដែលសាសនាចក្រ និងមេស៊ីបានប្រឈមមុខ? វិវរណៈ ១២:៤។

«សាតាំងបានខិតខំធ្វើឱ្យជ្រោះរវាងផែនដី និងស្ថាន នសួគ៌ កាន់តែជ្រៅ និងមិនអាចឆ្លងកាត់បាន។ តាមរយៈការរក្សាតករបស់វា វាបានធ្វើឱ្យមនុស្សមានចិត្ត ក្លាហានក្នុងការធ្វើបាប។ វាគឺជាគោលបំណងរបស់វា ដើម្បីបំបាត់ការអត់ធ្មត់របស់ព្រះ និងរំលត់សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះមនុស្ស ដើម្បីឱ្យទ្រង់បោះបង់ពិភពលោកនេះទៅឱ្យស្អិតក្រោមអំណាចរបស់សាតាំង»។ — បំណងប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍, ទំព័រ ៣២, ៣៥។

«សាតាំងនៅស្ថាន នសួគ៌ បានស្តាប់ព្រះគ្រីស្ទ ចំពោះទីតាំងរបស់ទ្រង់នៅក្នុងលានព្រះដំណាក់របស់ព្រះ។ វាកាន់តែស្តាប់ទ្រង់ថែមទៀតនៅពេលដែលវាត្រូវវេទនាទម្លាក់ពីតំណែង។ វាស្តាប់ទ្រង់ដែលបានសន្យាថានឹងលោះពូជមនុស្សដែលមានបាប។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងពិភពលោកដែលសាតាំងអះអាងថាជាកម្មសិទ្ធិរបស់វា ព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យព្រះបុត្រារបស់ទ្រង់យាងមក ជាទារកដែលជួយខ្លួនឯងមិនបាន និងស្ថិតនៅក្រោមភាពទន់ខ្សោយនៃមនុស្សជាតិ។ ទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ប្រឈមមុខនឹងគ្រោះថ្នាក់នៃជីវិតរួមជាមួយគ្រប់ព្រលឹងមនុស្សជាតិ ដើម្បីតស៊ូក្នុងសង្គ្រាមដូចដែលកូនមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវតស៊ូ ដោយប្រឈមនឹងហានិភ័យនៃបរាជ័យ និងការបាត់បង់អស់កល្បជានិច្ច»។ — បំណងប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍, ទំព័រ ២៩។

ក. តើការយល់ដឹងអំពីអតីតកាលអ្វី ខ្លះ ដែលត្រូវ បានបើកសម្តែង ដល់យុវហាន ហើយវា មានន័យដូចម្តេច? វិវរណៈ ១២:៧៩។

«ការប្រឆាំងនឹងច្បាប់របស់ព្រះបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុង ឯលានស្តា នស្នូត ជាមួយលូស៊ីហ្វើរ ដែលជាចេរូបី នបិទបាំង។ សាតាំងបានប្តេជ្ញា ថានឹងក្លាយជាអ្នកទីមួយនៅក្នុង ក្រុមប្រឹក្សា នៃស្តា នស្នូត និងស្មើនឹងព្រះ។ វាបានចាប់ផ្តើមការងារបះបោររបស់វាជាមួយពួកទេវតា ដែលស្ថិតក្រោមការបញ្ជា របស់វា ដោយស្វែងរកការសាបព្រះ សន្ធុស្វា រត់មិនពេញចិត្ត ក្នុង ចំណោមពួកគេ។ ហើយវាបានធ្វើ ការតាមរបៀបបោកបញ្ឆោតយ៉ាងខ្លាំង រហូតដល់ពួក ទេវតាជាច្រើនត្រូវបានវាបញ្ចុះ បញ្ចូលឱ្យស្មោះ ត្រង់នឹងវា មុនពេលគោលបំណងរបស់វា ត្រូវបានគេដឹងពេញលេញ។ សូម្បីតែពួកទេវតាដែលស្មោះ ត្រង់ក៏មិនអាចយល់ច្បាស់ពី ចរិតរបស់វា ឬមើលឃើញថាការងាររបស់វានឹងនាំទៅដល់អ្វី នោះដែរ។ នៅពេលសាតាំង បានជោគជ័យក្នុង ការបញ្ចុះ បញ្ចូលទេវតាជាច្រើនមកខាងវា វាបាននាំរឿងរបស់វាទៅ ថ្វាយព្រះ ដោយតំណាងថាវាគឺជាបំណងប្រាថ្នា របស់ពួកទេវតា ដែលចង់ឱ្យវាកាន់ តំណែងដែលព្រះគ្រីស្ទ កំពុងកាន់។

សេចក្តី អាក្រក់បានបន្ត ដំណើរការ រហូតដល់ស្វា រតីនៃការមិនចុះសម្រុងគ្នា បានទុំដោម ក្លាយជាការបះបោរយ៉ាងសកម្ម។ បន្ទាប់មក ក៏មានសង្គ្រាម មនោស្តា នស្នូត ហើយសាតាំង រួមជាមួយអ្នកដែលយល់ស្របនឹងវាទាំងអស់ ត្រូវបានបណ្តេញចេញ។ — សេចក្តី អធិប្បាយព្រះគម្ពីរ អេស៊ី អេ, ភាគ ៧, ទំព័រ ៩៧២, ៩៧៣។

ខ. តើការប្រកាសនៅក្នុង វិវរណៈ ១២:១០, ១១ បង្ហាញពីការបញ្ចប់នៃការបណ្តេញ សាតាំងចេញ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបម្រើរបស់ព្រះយេស៊ូវយ៉ាងដូចម្តេច?

«ដោយភ្នែកហោរា ព្រះគ្រីស្ទ បានតាមដានឈុតឆាកដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុង ជំងឺម្នាះ ដ៏ ធំបំផុតក្រោយរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ជ្រាបថា នៅពេលទ្រង់មានបន្ទូលថា "សម្រេចហើយ" ស្ថានសួគ៌ ទាំងមូលនឹងមានជ័យជំនះ។ ត្រចៀករបស់ទ្រង់បានឮនូវតន្ត្រី ពីចម្ងាយ និង សំឡេងជ័យជំនះនៅក្នុង វាលស្ថានសួគ៌។ ទ្រង់ជ្រាបថាសញ្ញា នៃការរលំរលាយនៃ អាណាចក្រសាតាំងនឹងបន្តិ ឡើងនៅពេលនោះ ហើយព្រះនាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នឹងត្រូវ បានគេប្រកាសពីពិភពលោកមួយទៅពិភពលោកមួយទៀតនៅទូទាំងសកលលោក»។
— បំណងប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍, ទំព័រ ៦៧៩។

«ផែនការនៃការលោះមានគោលបំណងទូលំទូលាយ និងជ្រាលជ្រៅជាងការសង្គ្រោះ មនុស្សលោកទៅទៀត។ មិនមែនសម្រាប់តែរឿងនេះតែមួយមុខដែលព្រះគ្រីស្ទ បានយាងមកកាន់ផែនដីនោះទេ មិនមែនគ្រាន់តែដើម្បីឱ្យអ្នករស់នៅលើពិភពលោកតូច នេះអាចគោរពច្បាប់របស់ព្រះដូចដែលគួរគោរពនោះដែរ ប៉ុន្តែ គឺដើម្បីការពារព្រះ កិត្តិ នាមរបស់ព្រះនៅចំពោះមុខសកលលោក។ . . . សកម្មភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងការ សោយទិវង្គតដើម្បីសង្គ្រោះ មនុស្ស មិនត្រឹមតែធ្វើឱ្យមនុស្សអាចចូលទៅក្នុង ស្ថានសួគ៌ បានប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែ នៅចំពោះមុខសកលលោកទាំងមូល វានឹងផ្តល់ភាពយុត្តិ ធម៌ ដល់ ព្រះ និងព្រះបុត្ររបស់ទ្រង់ក្នុងការដោះស្រាយជាមួយនឹងការបះបោររបស់សាតាំង។ វា នឹងបញ្ជាក់ កំពស់ភាពស្មើ តស៊ូ រវាងច្បាប់របស់ព្រះ ហើយនឹងបើកសម្តែងនូវលក្ខណៈ និង លទ្ធផលនៃបាប។ — អយ្យកោ និងហោរា, ទំព័រ ៦៨, ៦៩។

ក. តើគ្រោះថ្នាក់ដែលកើនឡើងអ្វី ខ្លះ នឹងត្រូវ របង្ហាញ ញាស់សាសនាចក្រនៅពេលនេះ?
វិវរណៈ ១២:១២, ១៣។

«សាតាំងដោយដឹងថា អាណាចក្រដែលវាបានដណ្តើមយកនោះ នឹងត្រូវ វេចខ្ចីដកហូតពីវា វិញនៅទីបញ្ចប់ ក៏បានប្តេជ្ញា ចិត្ត ថានឹងមិនបញ្ចេញក្នុង ការបំផ្លាញ ញាស់សាសនា លោកទាំងឡាយ ដែលព្រះបានបង្កើតមកតាមរូបអង្គ ទ្រង់ឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ វាស្អប់ មនុស្ស ព្រោះព្រះគ្រីស្ទ បានបង្ហាញ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីមេត្តា ករុណាចំពោះ ពួកគេ ហើយឥឡូវនេះ វាបានរៀបចំអនុវត្ត ការបោកបញ្ឆោត គ្រប់បែបយ៉ាង ដើម្បីឱ្យពួកគេត្រូវ វិនាស។ វាបានបន្ត ដំណើររបស់វាដោយថាមពលកាន់តែខ្លាំង ព្រោះតែស្នា នភាពដែលគ្នា នសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់វាផ្ទុះ។» — សេចក្តីអធិប្បាយព្រះគម្ពីរ អេស៊ី អេមេតិយោបល់របស់លោកស្រី អ៊ី. ជី. វ៉ា ប្រភាគ ៧, ទំព័រ ៩៧៣, ៩៧៤។

«មហាវិវាទរវាងសេចក្តីល្អ និងសេចក្តីអាក្រក់ នឹងកើនឡើងនូវកម្រិតយ៉ាងខ្លាំង ដរហូតដល់ គ្រាចុងបំផុតនៃពេលវេលា។ គ្រប់សម័យកាល កំហឹងរបស់សាតាំងត្រូវបានបង្ហាញ ប្រឆាំងនឹងសាសនាចក្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយព្រះបានប្រទានព្រះគុណ និងព្រះ វិញ្ញាណ ឈររបស់ទ្រង់មកលើរាស្ត្រ ទ្រង់ ដើម្បីពង្រឹងពួកគេឱ្យឈរមាំមួនប្រឆាំងនឹងអំណាច នៃមេកំណាច។ នៅពេលសាសនាចក្រខិតជិតដល់ការរំដោះចុងក្រោយរបស់វា នឹង ជាសាតាំងនឹងធ្វើការដោយអំណាចកាន់តែខ្លាំង។... ហើយគ្រប់ជម្រៅនៃជំនាញ និងភាព ប៉ិនប្រសប់របស់សាតាំងដែលវាទទួលបាន គ្រប់ភាពសាហាវឃោរឃៅដែលវាបានបង្កើត ឡើងក្នុងអំឡុងពេលនៃការតស៊ូជាច្រើនយុគសម័យមកនេះ នឹងត្រូវ វិនាសប្រើប្រាស់ ប្រឆាំងនឹងរាស្ត្ររបស់ព្រះនៅក្នុងជម្លោះ ចុងក្រោយ។ ហើយនៅក្នុងគ្រាដ៏គ្រោះថ្នាក់នេះ អស់អ្នកដែលដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវនាំយកការព្រមានអំពីការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ ព្រះអម្ចាស់ទៅកាន់ពិភពលោក ហើយរាស្ត្រ មួយក្រុមត្រូវតែរៀបចំខ្លួនដើម្បីឈរនៅ ចំពោះមុខទ្រង់នៅពេលទ្រង់យាងមកដោយឥតខ្ចោះ និងឥតមានកន្លែងបន្ទោសបាន ឡើយ។» ២ ពេត្រុស ៣:១២។ នៅពេលនេះ ការប្រទានពិសេសនៃព្រះគុណ និងអំណាច ដ៏ទេវភាព គឺពិតជាចាំបាច់សម្រាប់សាសនាចក្រ មិនចាញ់សម័យពួកសាវ័កនោះ ឡើយ»។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៩, ១០។

ខ. ចូរពណ៌នាអំពីបទពិសោធន៍របស់សាសនាចក្រក្នុង ឯកសារ ១,២៦០ ឆ្នាំ នៃសេចក្តីសង្កេតសង្កេត និងការបៀតបៀន។ វិវរណៈ ១២:៦, ១២។

គ. តើជំនួយអ្វីខ្លះ បានមកដល់ ដើម្បីទប់ទល់នឹងការវាយប្រហាររបស់គ្នា ក៏ដូចជាមនុស្សដែលសត្វ នាគមានបំណងចង់ប្រើប្រាស់ប្រឆាំងនឹងអ្នកស្មោះ ត្រង់?
វិវរណៈ ១២:១៥, ១៦។

«នៅពេលដែលដំណឹងបានសាយភាយពេញបណ្តា ប្រទេសនាគក្នុង ឯកសារ ១,២៦០ អំពីដែនដីមួយដែលមនុស្សគ្រប់រូបអាចរីករាយនឹងផលនៃកម្លាំងពលកម្ម របស់ខ្លួន និងគោរពតាមការជឿជាក់នៃសតិសម្បជញ្ញៈ របស់ខ្លួន មនុស្សរាប់ពាន់នាក់បាននាំគ្នា សម្រុកទៅកាន់ប្រាំងសមុទ្រនៃពិភពថ្មី»។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ២៩៦។

៥. សេសសល់នៃពូជពង្ស ថ្ងៃ ព្រហស្បតិ៍ ទី២៨ ឧសភា

ក. នៅពេលដែលកំហឹងរបស់សត្វ នាគឈានដល់កម្រិតកំពូល តើអ្នកស្មោះ ត្រង់ត្រូវបានពណ៌នាយ៉ាងដូចម្តេច? វិវរណៈ ១២:១៧។

«អ្នកដែលបានទទួលការបើកសម្តែង ដោយសម្លឹងមើលចុះតាមសម័យកាលរហូតដល់ គ្រាចុងបំផុត បានប្រកាសថា “នាគក៏មានចិត្ត ខឹងនឹងស្រ្តី នោះយ៉ាងខ្លាំង ហើយចេញទៅ ធ្វើសង្គ្រាមនឹងសេសសល់នៃពូជពង្សរបស់នាង គឺជាអ្នកដែលកាន់តាមបទបញ្ញត្តិរបស់ ព្រះនិងមានសេចក្តីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ វិវរណៈ ១២:១៧។ អ្នកខ្លះដែលកំពុង រស់នៅលើផែនដីសព្វថ្ងៃនេះ នឹងឃើញពាក្យទាំងនេះត្រូវបានបំពេញ។ វិញ្ញាណដដែល ដែលកាលពីយុគសម័យមុនបានដឹកនាំមនុស្សឱ្យបៀតបៀនសាសនាចក្រពិត នឹងដឹកនាំ ឱ្យមានការអនុវត្តតាមរបៀបស្រដៀងគ្នា នេះនាពេលអនាគត ចំពោះអ្នកដែលរក្សាកាត ស្មោះ ត្រង់ចំពោះព្រះ។ សូម្បីតែឥឡូវនេះ ការត្រៀមលក្ខណៈកំពុងត្រូវបានធ្វើឡើង សម្រាប់មហាវិវាទចុងក្រោយនេះ។ — ហោរា និងស្តេច, ទំព័រ ៦០៥។

ខ. តើលក្ខណៈសម្បត្តិ នៃសេសសល់នៃពូជពង្ស ពណ៌ នាអំពីសាសនាចក្រ គឺគ្រាចុង ក្រោយយ៉ាងដូចម្តេច? វិវរណៈ ១២:១២; ១៩:១០។

«សាសនាចក្រដែលនៅសេសសល់នឹងទទួលស្គាល់ព្រះនៅក្នុង ឯច្បាប់របស់ទ្រង់ ហើយ នឹងមានអំណោយទានខាងទំនាយ។ ការគោរពតាមច្បាប់របស់ព្រះ និងវិញ្ញាណនៃ ទំនាយតែងតែសម្គាល់រាស្ត្រពិតរបស់ព្រះជានិច្ច ហើយការល្បងលជាធម្មតាត្រូវបាន ផ្តល់ឱ្យលើការបង្ហាញឱ្យឃើញនាពេលបច្ចុប្បន្ន។ — សារលូម៉ា លីនដា, ទំព័រ ៣៣។

«សាសនាចក្រដែលនៅសេសសល់នឹងត្រូវនាំឱ្យជួបនឹងការល្បងល និងសេចក្តីទុក្ខវេទនា ជាខ្លាំង។ អស់អ្នកដែលកាន់តាមបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងមានជំនឿលើព្រះយេស៊ូវ នឹង ទទួលរងនូវកំហឹងរបស់សត្វនាគ និងពួកបរិវាររបស់វា។ សាតាំងរាប់ពិភពលោកថាជា ចំណុះរបស់វា វាបានគ្រប់គ្រងលើសាសនាចក្រដែលក្បត់ជំនឿប៉ុន្តែនៅទីនេះមានក្រុម តូចមួយដែលកំពុងតស៊ូប្រឆាំងនឹងអំណាចកំពូលរបស់វា»។ — សេចក្តីបន្ទាល់សម្រាប់ សាសនាចក្រ, ភាគ ៩, ទំព័រ ២៣១។

«ការបដិសេធមិនគោរពតាមបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងការប្តេជ្ញាចិត្តចិញ្ចឹមសេចក្តីស្អប់ ខ្ពើមប្រឆាំងនឹងអស់អ្នកដែលប្រកាសប្រាប់ពីបទបញ្ញត្តិទាំងនេះ នាំទៅរកសង្គ្រាមដ៏ប្តេជ្ញា ចិត្តបំផុតពីសំណាក់សត្វនាគ ដែលថាមពលទាំងអស់របស់វាត្រូវបាននាំមកប្រែប្រួល ប្រឆាំងនឹងរាស្ត្ររបស់ព្រះដែលកាន់តាមបទបញ្ញត្តិ។ — សេចក្តីបន្ទាល់សម្រាប់សាសនា ចក្រ, ភាគ ៨, ទំព័រ ១១៧។

សំណួរ រំលឹកផ្ទាល់ខ្លួន

ថ្ងៃ សុក្រ ទី២៩ ឧសភា

១. ហេតុអ្វី បានជាសាសនាចក្រត្រូវ វាបានតំណាងនៅក្នុង ងព្រះគម្ពីរ ដោយស្រ្តី ?
២. ចូរពន្យល់អំពីហានិភ័យដែលព្រះបុត្រានៃព្រះបានទទួលយក ដើម្បីយាងមកកាន់ ផែនដីជាមនុស្ស។
៣. តើនៅពេលណាដែលការបណ្តោញសាតាំងចេញពីស្ថានសួគ៌ ត្រូវបានសម្រេច ពេញលេញ?
៤. ចូរពណ៌នាអំពីមូលហេតុនៃកំហឹងរបស់សត្វ នាគប្រឆាំងនឹងសាសនាចក្រ។
៥. តើលក្ខណៈសម្បត្តិ អ្វី ខ្លះ ដែលយើងស្វែងរក នៅពេលកំណត់អត្តសញ្ញាណ នៃសេសសល់នៃពូជពង្ស?

តង្វា យសប្បទីមួយ

ថ្ងៃទី២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០២២

ព្រះវិហារសម្រាប់អធិស្ឋាន ទីក្រុងប្រាក់ សាធារណរដ្ឋ ឆក

សាធារណរដ្ឋ ឆក គឺជាប្រទេសមួយដែលស្ថិតនៅចំកណ្តាល លនៃទ្វីបអឺរ៉ុប ដោយមានព្រំប្រទល់ជាប់នឹងប្រទេសអាហ្វីម៉ង់ ប៉ូឡូញ អូទ្រីស និងស្លូវ៉ាគី។ នៅក្នុងប្រទេសនេះមានតំបន់បូហ៊ីមៀ ដែលជាតំបន់ប្រវត្តិសាស្ត្រ ពោរពេញដោយភូមិដ៏ស្រស់ស្អាត ប្រាសាទដ៏ស្តីមស្តែ និងកេរដំណែលវប្បធម៌ និងវិញ្ញាណដ៏សម្បូរបែប ដែលជាកន្លែងលោក ចនហាស់ (១៣៦៩-១៤១៥) បានចាប់ផ្តើមការកែទម្រង់ដ៏អស្ចារ្យរបស់លោក។ សព្វថ្ងៃនេះ វាជារដ្ឋទំនើបមួយដែលមានប្រជាជនប្រហែល ១០,៩ លាននាក់ ដែលក្នុងនោះមានមនុស្សជាតិ ១,៤ លាននាក់រស់នៅក្នុងទីក្រុងប្រាក់ ដែលជារដ្ឋធានី។

ទីក្រុងប្រាក់ មិនត្រឹមតែជាមជ្ឈមណ្ឌលប្រវត្តិសាស្ត្រ និងវប្បធម៌ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ជាកន្លែងដែលមនុស្សរាប់ពាន់នាក់កំពុងខ្វះខាតខាងវិញ្ញាណ ដោយមនុស្សជាច្រើនកំពុងស្វែងរកអត្តន័យនៃជីវិត សេចក្តីសង្ឃឹម និងសន្តិភាពនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ។ ក្នុងចំណោមអ្នករស់នៅទីនោះ ៤៧,៨% ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកមិនកាន់សាសនា ១១,៧% កំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងជាមួយគ្រីស្ទ សាសនា (ដែលក្នុងនោះ ៩,៣% កាន់សាសនាកាតូលិក និង ២,៤% កាន់និកាយគ្រីស្ទ សាសនាផ្សេងទៀត) និង ១០,៨% កាន់សាសនាផ្សេងៗទៀត។

កិច្ចការនៃចលនាកែទម្រង់សាសនាគ្រីស្ទ អាត់វេនថ្ងៃទីប្រាំពីរ នៅក្នុងទីក្រុងនេះបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ ២០១៤ នៅពេលដែលមានមនុស្សតែ ៣ នាក់ប៉ុណ្ណោះបានមកជួបជុំគ្នា សម្រាប់ការប្រជុំលើកដំបូង។ ក្រោយមក នៅក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ ២០២០ គ្រូតង្វា លម្អាត និងក្រុមគ្រូសាររបស់លោកត្រូវបានបញ្ចូលមកទីនេះ ដើម្បីប្រកាសសារសេចក្តីពិតបច្ចុប្បន្ននៃការសង្គ្រោះ ដល់ព្រលឹងដែលវង្វេងបាត់។

សព្វថ្ងៃនេះ ក្រុមជំនុំនៅទីក្រុងប្រាក់មានសមាជិកសាសនាចក្រចំនួន ៣០ នាក់ ហើយរួមជាមួយអស់អ្នកដែលចាប់អារម្មណ៍ និងកំពុងរៀបចំខ្លួនទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក គឺមានមនុស្សប្រហែល ៧០ នាក់។ បច្ចុប្បន្ននេះ ការថ្វាយបង្គំត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្នុងកន្លែងជួល ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំកំពុងអធិស្ឋានយ៉ាងមុតមាំសុំឱកាសដើម្បីទិញឬសាងសង់ព្រះវិហារផ្ទាល់ខ្លួនដែលជាកន្លែងរាស្ត្ររបស់ព្រះអាចជួបជុំគ្នា ពង្រឹងជំនឿដ៏ចែករំលែកពន្លឺនៃសេចក្តីពិតដល់អ្នកដែលនៅជុំវិញពួកគេ។

«ផ្ទះ ដែលជាកន្លែងថ្វាយបង្គំ ព្រះ គួរតែមានលក្ខណៈសមស្របទៅនឹងបុគ្គលិក ណាៈ
និងភាពរុងរឿងរបស់ទ្រង់»។ — សេចក្តី បន្ទា ល់សម្រាប់សាសនាចក្រ, ភាគ ៥, ទំព័រ
២៦៨។

បងប្អូន នប្រសស្រីជាទីស្រឡាញ់ ថ្ងៃ នេះយើងមានឱកាសដ៏មានពរក្នុង ងការចូលរួមក្នុង ង
កិច្ច ការដ៏អស្ចារ្យនេះរបស់ព្រះ។ តង្វា យរបស់បងប្អូន ន គឺជាការវិនិយោគសម្រាប់ជីវិតអស់
កល្បជានិច្ច ក្នុង ងការសង្គ្រោះ ព្រលឹងមនុស្ស និងក្នុង ងការពង្រឹងសាសនាចក្រនៅចំ
កណ្តាល លនៃទ្វីបអឺរ៉ុប។ សូមអធិស្ឋាន នសុំការដឹកនាំពីព្រះ សូមមេត្តា គាំទ្រគម្រោងនេះ និង
ចែករំលែកតម្រូវការនេះទៅកាន់អ្នកដទៃ។ សូមព្រះអម្ចាស់ ប្រទានពរដល់អស់អ្នកដែល
ចូលរួមក្នុង ងកិច្ច ការនេះដោយសេចក្តី ស្រឡាញ់!

«យើងខ្ញុំ តែងតែអរព្រះគុណដល់ព្រះ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា ទាំងអស់គ្នា ទាំងអស់គ្នា ទាំងអស់គ្នា
អ្នករាល់គ្នា ក្នុងសេចក្តី អធិស្ឋាន របស់យើងខ្ញុំ (ផងថេស្យាឡូ និច ១:២)។

ពីបងប្អូន នប្រសស្រីរបស់បងប្អូន ននៅក្នុង ងទីក្រុងប្រាក

សត្វ សាហាវ និងទីសម្គាល់

ខត្តិម្ហី វ៉ូ លីកៈ «^{១៦} វាក៏បង្ខំមនុស្សទាំងអស់ ទាំងធំ ទាំងតូច ទាំងមាន ទាំងក្រ ហើយទាំងអ្នកជា និងបាវគេ ឲ្យទទួលទីសំគាល់នៅដៃស្តាំ ឬនៅថ្ងា សត្វរៀងខ្លួន (វិវរណៈ ១៣:១៦)។

អំណានដែលបានណែនាំ៖ មហាវិវាទ, ទំព័រ ៤៣៩-៤៥០។

«ស្តេចដូចកូនចៀម និងសម្លេងដូចសត្វ នាគនៃនិមិត្តរូបនេះ បង្ហាញពីការផ្ទុយគ្នា យ៉ាងខ្លាំង រវាងការប្រកាសសេចក្តីជំនឿ និងការអនុវត្ត ជាក់ស្តែងនៃប្រជាជាតិដែលត្រូវបានតំណាងនោះ»។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៤៤២។

១. សត្វ សាហាវដែលមានលក្ខណៈចម្រុះ ថ្ងៃ អាទិត្យទី៣១ ឧសភា

ក. តើយ៉ូហានបានឃើញអ្វីខ្លះ នៅក្នុង វិវរណៈ ១៣:១ (ផ្នែកដំបូង) ហើយតើយើងយល់អំពីចំណុចនេះយ៉ាងដូចម្តេចតាមរយៈការសិក្សារបស់យើងអំពីដានីយ៉ែល ៧:៣?

ខ. តើយើងអាចរៀនអ្វីខ្លះ ពីលក្ខណៈរូបរាងកាយមួយចំនួនរបស់សត្វ សាហាវនេះ ដែលមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងសត្វ ទាំងបួនដែលយើងបានសិក្សាមុននេះ? វិវរណៈ ១៣:២; ដានីយ៉ែល ៧:៤-៦។

«នៅក្នុង ជំពូកទី ១៣ (ខ ១-១០) មានពណ៌ នាអំពីសត្វ សាហាវមួយទៀត "ដែលមាន រូបរាងដូចជាខ្លា រខិន" ដែលសត្វ នាគបានប្រទាន "អំណាច បល្ល័ង្ក និងអំណាចយ៉ា ងធំ" ដល់វា។ និមិត្ត រូបនេះ ដូចដែលគ្រីស្ទ បរិសុទ្ធប្រូ ដេស្ត ង់ភាគច្រើនបានជឿ គឺតំណាងឱ្យ អំណាចសម្តេចប៉ា ប ដែលបានបន្ត វេនពីអំណាច បល្ល័ង្ក និងសិទ្ធិអំណាចដែល អាណាចក្ររូមបុរាណធ្លា បកាន់កាប់។ ចំពោះសត្វ ដែលមានរូបរាងដូចខ្លា រខិននោះ វាត្រូវ បានប្រកាសថា៖ "គេបានប្រទានមាត់ឱ្យវា ដើម្បីពោលពាក្យអួតអាង និងពាក្យប្រមាថ... ហើយវាក៏បើកមាត់ពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះ គឺប្រមាថដល់ព្រះនាមទ្រង់ រោង ឧបោសថរបស់ទ្រង់ និងអស់អ្នក ដែលរស់នៅស្ថាន សួគ៌ ផង។ គេក៏អនុញ្ញា តឱ្យវា ធ្វើ សង្គ្រាម នឹងពួកបរិសុទ្ធ ហើយឈ្នះ ពួកគេទៀតផង ព្រមទាំងប្រទានអំណាចឱ្យវាលើ គ្រប់ទាំងពូជអំបូរ ភាសា និងប្រជាជាតិនានា"។ ទំនាយនេះ ដែលស្នើ រតែដូចគ្នា ទៅនឹង ការពណ៌ នាអំពីស្នែង តូចនៅក្នុង ជំពូកនីមួយៗ ៧ គឺចង្អុល លបង្ហាញ ញយ៉ា ងច្បាស់ទៅលើ អំណាចសម្តេចប៉ា ង។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ២៣៩។

«នៅក្នុង ជំពូកនាគនៃទ្វីបអឺរ៉ុប អំណាចដែលគ្រប់គ្រងក្នុង ជំនាន់នាគចក្រ និងរដ្ឋ អស់រយៈពេលជាច្រើនសតវត្សមកហើយ គឺត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយសាតាំងតាមរយៈ អំណាចសម្តេចប៉ា ង។ — ប្រភពដដែល, ទំព័រ ២៦៨, ២៦៩។

២. អំណាចបៀតបៀន ថ្ងៃ ច័ន្ទ ទី១ មិថុនា

ក. តើអត្តសញ្ញាណរបស់សត្វ សាហាវនេះត្រូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងដូចម្តេច ដោយផ្អែកលើ ពេលវេលានៃការគ្រប់គ្រងរបស់វា? វិវរណៈ ១៣:៥; ដានីយ៉ែល ៧:២៥។

«គេបានប្រទានអំណាចឱ្យវា ដើម្បីបន្ត ការងារអស់រយៈពេលសែសិបពីរខែ។ ហើយ ហោរាមានប្រសាសន៍ថា "ខ្ញុំ ឃើញក្បាលមួយរបស់វាហាក់ដូចជាត្រូវ វារបួសជិតស្នា ប៉"។ ហើយម្តងទៀត៖ "អ្នកណាដែលនាំគេទៅជាឈ្មើ យ នោះត្រូវ វាទៅជាឈ្មើ យដែរ អ្នកណា ដែលសម្លាប់ បំបោកដាវ នោះត្រូវ វាស្លាប់ដែរ"។ រយៈពេលសែសិបពីរខែនេះ គឺដូច គ្នា នឹង "មួយខួប ពីរខួប និងកន្លះ ខួប" ឬបីឆ្នាំ កន្លះ ឬ ១២៦០ ថ្ងៃ នៅក្នុង ជំនាន់យ៉ែស ៧ ជាពេលវេលាដែលអំណាចសម្តេចប៉ា បត្រ វាសង្កត់សង្កិន រាស្ត្រ របស់ព្រះ។ រយៈពេល នេះ... បានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងឧត្តមភាពនៃអំណាចសម្តេចប៉ា បនោឆ្នាំ ៥៣៨ នៃគ្រីស្ទ សករាជ ហើយបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ១៧៩៨។ នៅពេលនោះ សម្តេចប៉ា បត្រ វាបានកងទ័ព បារាំងចាប់ធ្វើ ជាឈ្មើ យ អំណាចសម្តេចប៉ា បបានទទួលរឿងជាទម្ងន់ ហើយទំនាយក៏ត្រូវ វា បានបំពេញថា "អ្នកណាដែលនាំគេទៅជាឈ្មើ យ នោះត្រូវ វាទៅជាឈ្មើ យដែរ" — មហា វិវាទ, ទំព័រ ៤៣៩។

ខ. តើឧត្តមភាពនៃសត្វ ដែលមានរូបរាងដូចខ្លា រឺនឹងត្រូវ វាកាត់បន្ថយយ៉ាងដូចម្តេច?
វិវរណៈ ១៣:៣ (ផ្នែកដំបូង), ១០។

គ. តើសកម្មភាពអ្វី ខ្លះ ដែលសត្វ សាហាវនេះនឹងធ្វើ ? វិវរណៈ ១៣:៥។

«ឥទ្ធិពលនៃទីក្រុងរ៉ូមនៅក្នុង ឯបណ្តា ប្រទេសដែលធ្លា បំបែករលាយ លំអំណាចរបស់នាង គឺ នៅឆ្ងាយពីការត្រូវបានបំផ្លាញ ញាចោលនៅឡើយ។ ហើយទំនាយបានទាយទុកជាមុនអំពី ការស្តារ ឡើងវិញនូវអំណាចរបស់នាង។ "ខ្ញុំ ឃើញក្បាលមួយរបស់វាហាក់ដូចជាត្រូវ វា របួសជិតស្នា ប៉ ប៉ុន្តែ របួសជិតស្នា ប៉នោះបានជាវិញ ហើយពិភពលោកទាំងមូលក៏ធ្វើ លំ តាមសត្វ សាហាវនោះ" (ខ ៣)។ ការបង្ក របួសជិតស្នា ប៉នេះ ចង្អុលបង្ហាញពីការដួលរលំ នៃអំណាចសម្តេចប៉ា បនោឆ្នាំ ១៧៩៨។ បន្ទាប់ពីនេះ ហោរាមានប្រសាសន៍ថា "របួសជិត ស្នា ប៉នោះបានជាវិញ ហើយពិភពលោកទាំងមូលក៏ធ្វើ លំតាមសត្វ សាហាវនោះ"។ លោក ប៉ូលបានបញ្ជាក់ យ៉ាងច្បាស់ថា "មនុស្សនៃបាប" នឹងបន្ត មានរហូតដល់ការយាងមកជា លើកទីពីរ (២ ថេស្លាឡូ និច ២:៣៨)។ រហូតដល់ត្រាចុងបំផុតនៃពេលវេលា វានឹងបន្ត ការងារបោកបញ្ឆោត តរបស់វា។ ហើយអ្នកទទួលការបើកសម្តែង ក៏បានប្រកាសផងដែរ

ដោយយោងទៅលើអំណាចសម្តេចប៉ា បថា៖ "អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនឹងថ្វាយ
បង្គំ វា គឺជាអ្នកដែលគ្មានឈ្មោះ កត់ទុកក្នុងសៀវភៅជីវិត" (វិវរណៈ ១៣:៨)។ ទាំងនៅ
ក្នុងពិភពចាស់ និងពិភពថ្មី អំណាចសម្តេចប៉ា បនឹងទទួលបានការគោរពតាមរយៈការ
ផ្តល់កិត្តិយសដល់ស្នា ប៉ុន្តែ អាទិត្យ ដែលផ្អែកលើសិទ្ធិ អំណាចនៃសាសនាចក្រវ័រមតៃ
ប៉ុណ្ណោះ»។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៥៧៩។

៣. សត្វ សាហាវដែលមានស្នែងដូចកូនចៀម ថ្ងៃ អង្គារ ទី២ មិថុនា

ក. តើអំណាចនយោបាយថ្មី អ្វីខ្លះ ត្រូវបានគេឃើញលេចឡើង នៅពេលដែលអំណាចសម្តេចប៉ា បកំពុងទទួលរូបសជ័តស្វា ប៉? វិវរណៈ ១៣:១១។

«សត្វ ដែលមានស្នែងដូចកូនចៀមត្រូវបានគេឃើញ "ឡើងចេញពីដី"។ ជំនួសឱ្យការផ្តល់
រំលឹកអំណាចផ្សេងទៀតដើម្បីបង្កើតខ្លួនឯង ប្រជាជាតិដែលត្រូវបានតំណាងតាមរបៀប
នេះ ត្រូវតែលេចឡើងនៅក្នុងទឹកដីដែលមិនធ្លា ប៉ុន្តែមានអ្នកកាន់កាប់ពីមុន ហើយ
រីកចម្រើនឡើងបន្តិចម្តងៗដោយសន្តិវិធី។ ដូច្នេះ វាមិនអាចលេចឡើងក្នុងចំណោមប្រជា
ជាតិដែលកកកុញ និងប្រដែងគ្នា នៃពិភពចាស់បានឡើយ—ដែលជាសមុទ្រដ៏ច្របូក
ច្របល់នៃ "មនុស្ស ហូ ងមនុស្ស ប្រជាជាតិ និងភាសា"។ វាត្រូវតែស្វែងរកនៅក្នុងទីប
ខាងលិច។

តើប្រជាជាតិនៃពិភពថ្មីមួយណាដែលនៅឆ្នាំ ១៧៩៨ កំពុងមានអំណាចឡើង ដោយ
ផ្តល់នូវសន្យានៃភាពរឹងមាំ និងភាពអស្ចារ្យ រឿ ហើយទាក់ទាញការចាប់អារម្មណ៍ពី
ពិភពលោក? ការអនុវត្តនៃនិមិត្តរូបនេះគឺមិនមានការសង្ស័យឡើយ។ ប្រជាជាតិមួយ
និងមានតែមួយគត់ ដែលបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌនៃទំនាយនេះ គឺវាចង្អុលបង្ហាញយ៉ាង
ច្បាស់ទៅលើសហរដ្ឋអាមេរិក។ ម្តងហើយម្តងទៀត គំនិត និងស្នើរតែគ្រប់ពាក្យពេចន៍
របស់អ្នកនិពន្ធដ៏វិសុទ្ធ ត្រូវបានគេយកមកប្រើប្រាស់ដោយមិនដឹងខ្លួនដោយអ្នកវាហារ
សាស្ត្រ និងអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រ ក្នុងការពណ៌នាអំពីការកើនឡើង និងការរីកចម្រើននៃប្រជា
ជាតិនេះ។ សត្វ សាហាវនេះត្រូវបានគេឃើញ "ឡើងចេញពីដី" ហើយយោងទៅតាម
អ្នកបកប្រែពាក្យថា "ឡើង" នៅទីនេះមានន័យត្រង់ថា "ដុះឡើង ឬលាស់ឡើងដូចជាដាំ
រុក្ខជាតិ"។ ហើយដូចដែលយើងបានឃើញហើយ ប្រជាជាតិនេះត្រូវតែលេចឡើងនៅក្នុង
ទឹកដីដែលមិនធ្លា ប៉ុន្តែមានអ្នកកាន់កាប់ពីមុន...។

"ហើយវាមានស្នែង ៧ដងដូចជាកូនចៀម"។ ស្នែង ៧ដងដូចកូនចៀមបង្ហាញពីភាពក្មេង ៧ខ្លី ភាពគ្នា នកំហុស និងភាពទន់ភ្លន់ ដែលតំណាងយ៉ាងសមស្របនូវលក្ខណៈនៃសហរដ្ឋអាមេរិក នៅពេលដែលត្រូវបានបង្ហាញដល់ហោរាថា "កំពុងឡើង" នៅឆ្នាំ ១៧៩៨។ ក្នុងចំណោមអ្នកដែលត្រូវបានគេនិរទេសខ្លួនដោយសារជំនឿគ្រីស្ទបរិស័ទ ដែលបានភៀសខ្លួនទៅអាមេរិកមុនគេ ដើម្បីស្វែងរកជម្រកពីការសង្កត់សង្កិនរបស់ស្តេច និងការមិនអត់ឱនរបស់ពួកបូជាចារ្យ មានមនុស្សជាច្រើនដែលបានប្តេជ្ញា ចិត្ត បង្កើតរដ្ឋាភិបាលមួយនៅលើគ្រឹះដ៏ទូលំទូលាយនៃសេរីភាពស៊ីវិល និងសាសនា។ ទស្សនៈរបស់ពួកគេបានរកឃើញកន្លែងនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យ ដែលចែងពីសេចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យ រឿងថា "មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវបានបង្កើតមកស្មើគ្នា" និងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវសិទ្ធិដែលមិនអាចរំលោភបានចំពោះ "ជីវិត សេរីភាព និងការស្វែងរកសេចក្តីសុខ"។ ហើយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ធានាដល់ប្រជាជននូវសិទ្ធិក្នុងការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង ដោយផ្តល់ឱ្យតំណាងរាស្ត្រដែលជាប់ឆ្នោតតាមរយៈសន្និកឆ្នោតពេញនិយម ជាអ្នកចេញច្បាប់ និងគ្រប់គ្រងច្បាប់។ សេរីភាពខាងជំនឿសាសនាក៏ត្រូវបានប្រទានឱ្យផងដែរ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបថ្វាយបង្គំព្រះតាមសតិសម្បជញ្ញៈរបស់ពួកគេ។ របបសាធារណរដ្ឋ និងប្រដេស្តង់និយម បានក្លាយជាគោលការណ៍គ្រឹះនៃប្រជាជាតិនេះ។ គោលការណ៍ទាំងនេះគឺជាអាថ៌កំបាំងនៃអំណាច និងភាពរុងរឿងរបស់វា។ អ្នកដែលត្រូវបានគេសង្កត់សង្កិន និងជាន់ឈ្នីនៅទូទាំងពិភពគ្រីស្ទបរិស័ទ បានដាក់មកកាន់ដែនដីនេះដោយការចាប់អារម្មណ៍ និងសេចក្តីសង្ឃឹម។ មនុស្សរាប់លាននាក់បានស្វែងរកប្រាំសមុទ្ររបស់វា ហើយសហរដ្ឋអាមេរិកបានឡើងទៅកាន់កន្លែងមួយក្នុងចំណោមប្រជាជាតិដែលមានអំណាចបំផុតនៅលើផែនដី។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៤៤០, ៤៤១។

២. ការនិយាយដូចជាសត្វ នាគ

ថ្ងៃ ពុធ ទី៣ មិថុនា

ក. តើការវិវត្ត នឹងគួរឱ្យរន្ធត់អ្វី ខ្លះ នឹងត្រូវ កើតឡើង ដែលបង្ខំ ដោយសត្វ ដែលមានស្នែង ដូចកូនចៀម? វិវរណៈ ១៣:១២, ១៦។

«ស្នែងដូចកូនចៀម និងសម្លេងដូចសត្វ នាគនៃនិមិត្តរូបនេះ បង្ហាញពីការផ្ទុយគ្នា យ៉ាងខ្លាំង រវាងការប្រកាសសេចក្តីជំនឿ និងការអនុវត្ត ជាក់ស្តែងនៃប្រជាជាតិដែលត្រូវបានតំណាងនោះ។ ការ"និយាយ" របស់ប្រជាជាតិមួយ គឺជាសកម្មភាពនៃអាជ្ញាធរនីតិប្បញ្ញត្តិ និងតុលាការរបស់ខ្លួន។ តាមរយៈសកម្មភាពបែបនេះ វានឹងបង្ហាញពីភាពមិនពិតចំពោះគោលការណ៍សេរី និងសន្តិភាពទាំងឡាយ ដែលខ្លួនបានដាក់ចេញជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃគោលនយោបាយរបស់ខ្លួន។ ទំនាយដែលថាវានឹងនិយាយ"ដូចជាសត្វ នាគ" និងប្រើ"អំណាចទាំងអស់នៃសត្វ សាហាវទីមួយ" គឺបានទាយទុកជាមុនយ៉ាងច្បាស់អំពីការរីកដុះដាលនៃស្នា រតីមិនអត់ឱន និងការបៀតបៀន ដែលត្រូវបានបង្ហាញដោយប្រជាជាតិទាំងឡាយដែលតំណាងដោយសត្វ នាគ និងសត្វ ដែលមានរូបរាងដូចខ្លា រឺខ័ន។ ហើយសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដែលថា សត្វ ដែលមានស្នែងព័រ"បង្ខំ ផែនដី និងអស់អ្នកដែលរស់នៅទីនោះ ឱ្យថ្វាយបង្គំ សត្វ សាហាវទីមួយ" បង្ហាញថា សិទ្ធិអំណាចនៃប្រជាជាតិនេះនឹងត្រូវប្រើប្រាស់ក្នុងការបង្ខំ ឱ្យមានការអនុវត្ត ពិធីខ្លះ ដែលនឹងក្លាយជាទង្វើនៃកក្តិភាពចំពោះអំណាចសម្តេចប៉ា ប។

សកម្មភាពបែបនេះ នឹងផ្ទុយស្រឡះពីគោលការណ៍នៃរដ្ឋាភិបាលនេះ ផ្ទុយពីស្នា រតីនៃស្នា ប័នសេរីរបស់ខ្លួន ផ្ទុយពីការអះអាងដោយផ្ទាល់ និងឱ្យរីកនៃសេចក្តីប្រកាសឯករាជ្យ និងផ្ទុយពីរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។ ស្នា បន្តិកនៃប្រជាជាតិនេះ បានស្វែងរកដោយប្រាជ្ញាដើម្បីការពារប្រឆាំងនឹងការប្រើប្រាស់អំណាចលោកីយ៍ពីសំណាក់សាសនាចក្រ ដែលផ្តល់លទ្ធផលដែលមិនអាចជឿស្រួច គឺការមិនអត់ឱន និងការបៀតបៀន។ រដ្ឋធម្មនុញ្ញចែងថា"សភាមិនត្រូវបង្កើតច្បាប់ណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធ នឹងការបង្កើតសាសនា ឬហាមឃាត់ការអនុវត្ត សាសនាដោយសេរីឡើយ" ហើយថា"មិនត្រូវតម្រូវឱ្យមានការល្បងលខាងសាសនាណាមួយ ដើម្បីធ្វើជាលក្ខណៈសម្បត្តិ សម្រាប់តំណែងសាធារណៈណាមួយនៅក្រោមសហរដ្ឋអាមេរិកឡើយ"។ មានតែការរំលោភបំពានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ រលើការការពារសេរីភាពរបស់ប្រជាជាតិទាំងនេះប៉ុណ្ណោះ ទើបការអនុវត្ត ពិធីសាសនាណាមួយ អាចត្រូវបានបង្ខំ ដោយអាជ្ញាធរស៊ីវិល — មហាវិវាទ, ទំព័រ ២២២។

ខ. តើការបង្ខំ ឱ្យមានទីសម្គាល់ លំនៃសត្វ សាហាវនេះ នឹងក្លាយជាការដួលរលំនៃ
សហរដ្ឋ អាមេរិកយ៉ាងដូចម្តេច? សុភមង្គល ១៤:៣៤; ទំនុកតម្កើង ១១៩:១២៦។

«រាល់សត្វវត្សនៃការប្រព្រឹត្តិ អំពើពាល បានសន្សំទុកនូវសេចក្តី ក្រោធសម្រាប់ថ្ងៃ នៃ
សេចក្តី ក្រោធហើយនៅពេលដែលពេលវេលាមកដល់ ហើយអំពើទុច្ចរិតបានពេញបន្ទុក
នោះព្រះនឹងធ្វើ ការដ៏ចម្លែក ករបស់ទ្រង់។ វានឹងត្រូវបានរកឃើញថាជាការដ៏គួរឱ្យរន្ធត់
ណាស់ ដែលបានធ្វើ ឱ្យអស់នូវការអត់ធ្មត់ដ៏ទៀតភាព ព្រោះសេចក្តី ក្រោធរបស់ព្រះនឹង
ធ្លាក់ចុះមកយ៉ាងច្បាស់ និងខ្លាំងក្លា រហូតដល់វាត្រូវបានតំណាងថាជាសេចក្តី ក្រោធដែល
មិនលាយឡំដោយសេចក្តី មេត្តា ករុណាឡើយ ហើយផែនដីនេះនឹងត្រូវបង្ខំ ចខាតបង្គំ។ វា
គឺជាពេលនៃការក្បត់ជំនឿថ្នាំ កំជាតិ នៅពេលដែលអ្នកគ្រប់គ្រងផែនដីនឹងដើរ
តាមគោលនយោបាយរបស់សាតាំង ដោយចាត់ថ្នាំ កំខ្លួន ទៅខាងមនុស្សនៃបាប
គឺជាពេលនោះហើយដែលរង្វាស់នៃទោសកំហុសបានពេញបន្ទុក ការក្បត់ជំនឿថ្នាំ កំ
ជាតិ គឺជាសញ្ញា នៃការវិនាសអន្តរាយនៃជាតិ — សារដែលបានជ្រើសរើស ក្បាល ២,
ទំព័រ ៣៧៣។

៥. ទីសម្គាល់ លំនៃសត្វ សាហាវ ថ្ងៃ ព្រហស្បតិ៍ ទី២ មិថុនា

ក. តើអ្វីទៅជាទីសម្គាល់ លំនៃសិទ្ធិ អំណាចនៃទីក្រុងរ៉ូម? ដានីយ៉ែល ៣:២៥។

«ក្នុងនាមជាសញ្ញា នៃសិទ្ធិ អំណាចនៃសាសនាចក្រកាតូលិក អ្នកនិពន្ធ ខាងសម្តេចប៉ា ប
បានលើកឡើងថា "សកម្មភាពនៃការផ្លាស់ប្តូរ រថ្ងៃ សប្តិហ៍ទៅជាថ្ងៃ អាទិត្យ ដែលពួកប្រូ ដេ
ស្ត ងាយលំព្រមតាម... ព្រោះដោយការរក្សាថ្ងៃ អាទិត្យ ពួកគេទទួលស្គាល់អំណាចរបស់
សាសនាចក្រក្តី ដ៏ការកំណត់ថ្ងៃ បុណ្យ និងបង្គំ បំឱ្យគោរពតាម បើមិនដូច្នោះ ទេ នឹងចាត់
ទុកថាជាបាប"។ — ហេនរី ធូប៊ី វីល, សេចក្តី សង្ខេបនៃគោលលទ្ធិ គ្រីស្ទ បរិស័ទ ៥៨។
ចុះតើការផ្លាស់ប្តូរ រថ្ងៃ សប្តិហ៍ទៅជាអ្វី បើមិនមែនជាសញ្ញា ឬជាទីសម្គាល់ លំនៃសិទ្ធិ អំណាចនៃ
សាសនាចក្រក្តី"ម—"ទីសម្គាល់ លំនៃសត្វ សាហាវ" នោះ? ...

នៅពេលដែលការរក្សាថ្ងៃ អាទិត្យ នឹងត្រូវ របង្ខំ ដោយច្បាប់ ហើយពិភពលោកនឹងត្រូវបាន
បំភ្លឺ អំពីកាតព្វកិច្ច នៃថ្ងៃ សប្ប័ទពិត នោះអ្នកណាដែលរំលងបទបញ្ជា របស់ព្រះ ដើម្បី
គោរពតាមច្បាប់ដែលគ្នា នសិទ្ធិ អំណាចខ្ពស់ជាងទីក្រុងរ៉ូម នោះនឹងលើកតម្កើងអំណាច
សម្តេចប៉ា បឌីឌី ខ្ពស់ជាងគ្រប់គ្រង — មហាវិវាទ, ទំព័រ ២២៨, ២២៩។

ខ. ចូរពណ៌នាអំពីចំណុចកំពូលនៃចលនាដែលផ្ទុក យុទ្ធសាស្ត្រដើម្បីបំភ្លឺ ព្រលឹងអំពី
សេចក្តីពិត និងមួយទៀតដើម្បីបង្ខំ ឱ្យមានទិសម្តាំ លំនៃសត្វសាហាវ។ វិវរណៈ ១៣:១៣
១៥; ១៦:១៣, ១៤; ម៉ា ថាយ ២២:១២, ២២។

«សាសនាចក្រអំពីវេនាវង់ដៃដំខ្មៅ ឯក្នុង នៃអំណាចសុរិល ហើយនៅក្នុង ឯកិច្ច ការនេះ ពួក
កាតូលិក និងប្រូ ដេស្ត ង់នឹងរួបរួមគ្នា ។ នៅពេលដែលចលនាសម្រាប់ការពង្រឹងថ្ងៃ អាទិត្យ
កាន់តែមានកាតព្វកិច្ច ហាន និងដាច់ខាត ច្បាប់នឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ប្រឆាំងនឹងអ្នកដែល
កាន់តាមបទបញ្ញត្តិ ។ ពួកគេនឹងត្រូវគំរាមកំហែងដោយការផាកពិន័យ និងការដាក់
ពន្ធ នាគារ ហើយអ្នកខ្លះ នឹងត្រូវបានផ្តល់តំណែងដែលមានឥទ្ធិពល និងរង្វាន់ ឬអត្ថ
ប្រយោជន៍ផ្សេងទៀត ជាការល្បួងឱ្យបោះបង់ជំនឿរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែ ចម្លើយដ៏មុតមាំ
របស់ពួកគេគឺ៖ "ចូរបង្ហាញឱ្យយើងឃើញនូវកំហុសរបស់យើងតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះ"—ដែលជាការអង្វរ រដូចគ្នា ដែលលោក លូធើរបានធ្វើនៅក្រោមស្ថានភាពដៀងគ្នា
នេះ។ អ្នកដែលត្រូវបាននាំទៅចំពោះមុខតុលាការ នឹងធ្វើការការពារសេចក្តីពិតយ៉ាង
ខ្លាំងក្លា ហើយអ្នកខ្លះ ដែលបានឮក៏ត្រូវបានដឹកនាំឱ្យសម្រេចចិត្ត កាន់តាមបទបញ្ញត្តិ ទាំង
អស់របស់ព្រះ។ ដូច្នេះ ពន្លឺនឹងត្រូវបាននាំទៅចំពោះមុខមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ ដែលបើមិន
ដូច្នោះ ទេ ពួកគេនឹងមិនដឹងអ្វីសោះអំពីសេចក្តីពិតទាំងនេះ — មហាវិវាទ, ទំព័រ
៦០៧។

សំណួរ រំលឹកផ្ទាល់ខ្លួន

ថ្ងៃ សុក្រ ទី៥ មិថុនា

១. តើលក្ខណៈសម្បត្តិ មួយចំនួននៃសត្វ សាហាវក្នុង ជំពូកទី៧ បានបន្ត មកដល់ ទីក្រុងរ៉ូមយ៉ា ដូចម្តេច?

២. ចូររំលឹកឡើងវិញនូវរបៀបផ្សេងៗគ្នា ដែលរយៈពេល ១២៦០ ឆ្នាំ នៃឧត្តមភាពរបស់ សម្តេចប៉ា បត្រ បានគេកប់។

៣. ហេតុអ្វីបានជាប្អូនសិរីសោភ័ណ បំប៉ននាំឱ្យសត្វ សាហាវនោះស្លាប់ បំបាត់បង្គំជីវិត?

៤. តើលក្ខណៈពិសេសអ្វីខ្លះ នៃសហរដ្ឋអាមេរិក ដែលត្រូវបានបង្ហាញតាមរយៈស្នែង របស់កូនចៀម?

៥. តើមនុស្សដែលថ្វាយបង្គំ នៅថ្ងៃអាទិត្យសព្វថ្ងៃ នេះ មានទីសម្គាល់នៃសត្វ សាហាវរួច ហើយឬនៅ?

ទេវតាទាំងបីអង្គ

ខត្តិម្ហី វិ លីកៈ «^{១២} នេះហើយជាសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធ ដែលតាន់តាមបញ្ញា ត្តិរបស់ព្រះ ហើយមានសេចក្តីជំនឿដល់ព្រះយេស៊ូវ។» (វិ វណៈ ១៤:១២)។

អំណានដែលបានណែនាំ៖ ស្នា ដៃសរសេរដំបូងៗ, ទំព័រ ២៣២៦១។

«ខ្ញុំ ត្រូវបានគេបង្ហាញឱ្យឃើញនូវជំហានរឿងសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី។ ទេវតាដែលមកជាមួយខ្ញុំ បានពោលថា "វេទនាដល់អ្នកណាដែលរំកិលដុំថ្ម ឬកម្រើកម្ពុ លនៃសារទាំងនេះ។ ការយល់ដឹងដ៏ពិតប្រាកដអំពីសារទាំងនេះ គឺមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់"។ — ស្នា ដៃសរសេរដំបូងៗ, ទំព័រ ២៥៨។

១. ទេវតានៅក្នុង ត្រីម្ហី វិ វណៈ

ថ្ងៃ អាទិត្យទី៧ មិថុនា

ក. ចូរប្រៀបធៀប និងបង្ហាញពីភាពខុសគ្នា នៃប្រភេទអ្នកនាំសារផ្សេងៗគ្នា ដែលតំណាងដោយទេវតា។ វិ វណៈ ១:២០; ១០:១, ៥; ១១:១; ២២:៨។

ខ. តើព្រះអង្គ បញ្ជូនសារទៅកាន់មនុស្សគ្រប់គ្នា នៅលើផែនដីយ៉ាងដូចម្តេច?

រូម ១០:១៣-១៥។

«ក្នុងនាមជាតំណាងរបស់ទ្រង់ក្នុង ចំណោមមនុស្សលោក ព្រះមិនជ្រើសរើសតាមដែលមិនធ្លា បំផ្លា ក៏ក្នុង អំពើបាបនោះទេ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ជ្រើសរើសមនុស្សជាតិ គឺជាមនុស្សដែលមានតណ្ហា ដូចគ្នា ទៅនឹងអ្នកដែលពួកគេស្វែងរកការសង្គ្រោះ ...។ ហើយចំពោះបុរស និងស្ត្រី ត្រូវបានគេប្រគល់នូវសេចក្តីទុកចិត្ត ដ៏វិសុទ្ធ ក្នុងការធ្វើឱ្យគេស្គាល់នូវ "សេចក្តីតម្កើងដ៏រកមិនអស់របស់ព្រះគ្រីស្ទ"។ អេភេសូរ ៣:៨។ — កិច្ចការរបស់ពួកសាវ័ក, ទំព័រ ១៣៤។

«យើងត្រូវធ្វើ ជាអ្នករួមការងារជាមួយពួកទេវតានៅស្ថានសួគ៌ ក្នុងការបង្កើតពិភពលោក... ព្រោះមនុស្សត្រូវតែជាបំពង់បង្ហូរ រសម្រាប់ទាក់ទងជាមួយមនុស្ស។ ហើយនៅពេលដែលយើងថ្វាយខ្លួនយើងដល់ព្រះគ្រីស្ទ ដោយការលះបង់អស់ពីចិត្ត នោះពួកទេវតានឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេអាចមានបន្ទូលតាមរយៈសម្លេងរបស់យើង ដើម្បីបើកសម្តែងនូវសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។ — បំណងប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍, ទំព័រ ២៩៧។

គ. តើនរណាត្រូវបានតំណាងដោយទេវតានៃវិវរណៈ ១២:៦១២ និងបេសកកម្មរបស់ពួកគេ? ម៉ា ហ៊ាយ ២៨:១៩, ២០; កិច្ចការ ១:៨។

«ទេវតាត្រូវបានតំណាងថាហោះហើរនៅកណ្តាលមេឃ ដោយប្រកាសប្រាប់ពិភពលោកនូវសារនៃការពមាន...។ គ្នា នរណាម្នាក់ក៏សម្លេងរបស់ទេវតាទាំងនេះទេ ព្រោះពួកគេជានិមិត្តរូបតំណាងឱ្យរាស្ត្រ របស់ព្រះដែលកំពុងធ្វើការដោយចុះសម្រុងគ្នា ជាមួយនឹងសកលលោកនៃស្ថានសួគ៌។ — សារដែលបានជ្រើសរើស, ក្បាល ២, ទំព័រ ៣៨៧។

២. ទេវតាទីមួយ ថ្ងៃ ច័ន្ទ ទី៨ មិថុនា

ក. តើទេវតាទីមួយនាំសាររបស់គាត់ទៅកាន់អ្នកណា? វិវរណៈ ១២:៦។

«ការក្លា កំរលឹកខាងសាសនាដ៏អស្ចារ្យ រួមមួយ នៅក្រោមការប្រកាសអំពីការយាងមកដល់ ក្នុងពេលឆាប់ៗរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបានទាយទុកជាមុននៅក្នុងទំនាយនៃសាររបស់ទេវតាទីមួយក្នុងវិវរណៈ ១២...។ ការហោះហើររបស់ទេវតា "នៅកណ្តាលមេឃ" "សម្លេងខ្លាំង" ដែលការព្រមានត្រូវបានបន្តឡើង និងការផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់មនុស្សទាំងអស់"ដែលរស់នៅលើផែនដី"—ដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ គ្រប់ពូជអំបូរ គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ប្រជាជន—ផ្តល់ភស្តុតាងអំពីភាពរហ័ស និងទំហំនៃចលនាដែលរីកសាយឆាយពេញពិភពលោក»។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៣៥៥។

ខ. តើទេវតាទីមួយបានហៅការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះក្នុង ឯនាមជាព្រះអាទិករយ៉ា ឯដូចម្តេច? វិវរណៈ ១៤:៧; លោកុប្បត្តិ ១:១; អេភេសូរ ៣:៩។

គ. ចូររំពឹងគិតអំពីរបៀបដែលចលនាអាត់វេនបានយកសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងការជំនុំជម្រះ មកបញ្ចូលក្នុង ឯការអធិប្បាយរបស់ពួកគេអំពីការយាងមកវិញក្នុង ឯពេលឆាប់ៗរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដានីយ៉ែល ៧:២៦, ២៧; ៨:១៤; កិច្ចការ ១៧:៣០, ៣១។

«លោក វីល្លៀម មីល័រ និងសហការីរបស់លោក ត្រូវបានប្រគល់ឱ្យនូវការអធិប្បាយការព្រមាននៅអាមេរិក។ ប្រទេសនេះបានក្លាយជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃចលនាអាត់វេនដ៏អស្ចារ្យ។ គឺនៅទីនេះហើយដែលទំនាយនៃសាររបស់ទេវតាទីមួយមានការបំពេញដោយផ្ទាល់បំផុត។ ស្នា ដែលសរសេររបស់លោក មីល័រ និងសហការី ត្រូវបាននាំយកទៅកាន់ដែនដីឆ្ងាយៗ។ នៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលបេសកជនបានទៅដល់ក្នុង ឯពិភពលោក ដំណឹងដ៏រីករាយអំពីការត្រឡប់មកវិញយ៉ា ឯឆាប់រហ័សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ត្រូវបានបញ្ជូនទៅដល់។ សារនៃដំណឹងល្អ ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច បានរីករាលដាលយ៉ាងទូលំទូលាយថា៖ "ចូរខ្លាចព្រះ ហើយសរសើរតម្កើង ឯទ្រង់ចុះ ព្រោះដល់ម៉ោង ដែលទ្រង់ត្រូវជំនុំជម្រះហើយ"។

សេចក្តី បន្ទា ល់នៃទំនាយដែលហាក់ដូចជាចង្អុល លបផ្លា ញពីការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅឆ្នាំ ១៨៤៤ បានចាក់ឫសយ៉ាងជ្រៅក្នុងចិត្ត មនុស្ស។ នៅពេលដែលសារនេះបានធ្វើ កាត់ពីរដ្ឋ មួយទៅរដ្ឋ មួយ ការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង ត្រូវបានដាស់ឱ្យភ្ញាក់ឡើងនៅ គ្រប់ទីកន្លែង។ មនុស្សជាច្រើនបានជឿជាក់ថាអំណះអំណាងពីកាលកំណត់នៃទំនាយគឺ ត្រឹមត្រូវ ហើយដោយលះបង់មោទនភាពនៃមតិផ្ទាល់ខ្លួន ពួកគេបានទទួលយកសេចក្តី ពិតដោយអំណរ។ គ្រូ គង្វា លខ្លះ បានដាក់ចោលនូវទស្សនៈបក្សពួកនិយម ចាកចេញពី ប្រាក់ខែ និងសាសនាចក្ររបស់ពួកគេ ហើយរួបរួមគ្នា ក្នុងការប្រកាសអំពីការយាងមក របស់ព្រះយេស៊ូវ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មានគ្រូ គង្វា លតិចតួចណាស់ដែល ទទួលយកសារនេះ ដូច្នេះ វាត្រូវបានប្រគល់ភាគច្រើនទៅឱ្យគ្រូហស្ថ ដ៏រាបទាប...។ ស្ថា នភាពនៃសាសនាចក្រដែលមិនគោរពព្រះ និងពិភពលោកដែលស្ថិតក្នុងអំពើអាក្រក់ បានក្លាយជាបន្ទុកដល់ព្រលឹងអ្នកយាមដ៏ពិតប្រាកដ ហើយពួកគេសុខចិត្ត ទ្រាំទ្រនឹង ការនឿយហត់ និងទុក្ខ វេទនា ដើម្បីឱ្យពួកគេអាចហៅមនុស្សឱ្យប្រែចិត្ត ដើម្បីទទួលបាន សេចក្តី សង្គ្រោះ។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៣៦៨។

៣. ទេវតាទីពីរ ថ្ងៃ អង្គារ ទី៩ មិថុនា

ក. តើទេវតាទីពីរមានបន្ទូលអ្វី ខ្លះ អំពីស្ថា នភាពខាងវិញ្ញាណនៃសាសនាចក្រដែល អះអាងថាជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ ? វិវរណៈ ១៤:៨។

«តើស្រាវនោះជាអ្វី?—គឺគោលលទ្ធិ ក្លែង ងក្លា យរបស់នាង។ នាងបានផ្តល់ឱ្យពិភពលោកនូវ ថ្ងៃ សប្ប័ទក្លែង ងក្លា យ ជំនួសឱ្យថ្ងៃ សប្ប័ទនៃបទបញ្ញត្តិ ទីបួន ហើយបាននិយាយពាក្យ កុហកដដែលដែលសាតាំងបានប្រាប់នាង អេវ៉ា ជាលើកដំបូងនៅក្នុងសួនអេដេនគឺ វិញ្ញាណមិនចេះស្លាប់ពីធម្មជាតិ។ នាងបានផ្សព្វផ្សាយកំហុសស្រដៀងគ្នា នេះយ៉ាងទូលំ ទូលាយ ដោយ"បង្រៀននូវវិន័យដែលជាបទបញ្ញត្តិ របស់មនុស្ស ទុកជាគោលលទ្ធិ" (ម៉ា ថាយ ១៥:៩)។ — សារដែលបានជ្រើសរើស, ក្បាល ២, ទំព័រ ១១៨។

«បាបី ឡូ នបានចិញ្ចឹមបីបាច់គោលលទ្ធិ ពុល គឺស្រាវនៃកំហុស។ ស្រាវនៃកំហុសនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយគោលលទ្ធិ ក្លែងក្លាយ ដូចជាវិញ្ញាណមិនចេះស្វា បំពេញជាតិ ការធ្វើទារុណកម្ម អស់កល្បជានិច្ច នៃមនុស្សអាក្រក់ និងការលើកតម្កើងថ្ងៃ ទីមួយនៃសប្តាហ៍ ហ៊ុំឱ្យខ្ពស់ជាងថ្ងៃ ដ៏វិសុទ្ធ របស់ព្រះ។ កំហុសទាំងនេះត្រូវបានបង្ហាញដល់ពិភពលោកដោយសាសនាចក្រផ្សេងៗ ហើយដូច្នេះ បទគម្ពីរ ត្រូវបានបំពេញដែលចែងថា "ដ្បិតគ្រប់ជាតិសាសន៍បានដឹកស្រាវនៃសេចក្តី ក្រោធនៃការសហាយស្ន រំលោភនាង"»។ — សេចក្តី បន្ទា លំដាប់គ្រូ គង្វា ល, ទំព័រ ៦១, ៦២។

ខ. ចូរពណ៌នាអំពីរបៀបដែលអ្នកជឿក្នុង ឯចលនាអាត់វេនបានយល់អំពីការខកចិត្ត លើកដំបូងរបស់ពួកគេ ការរកឃើញនូវការបញ្ចប់ដ៏ពិតប្រាកដនៃរយៈពេល ២៣០០ ថ្ងៃ និងការហៅរបស់ពួកគេឱ្យញែកចេញពីអ្នកដែលបដិសេធសារនេះ។ ហាបាគុក ២:៣; ម៉ា ថាយ ២៥:៦។

«នៅរដូវក្ដៅ ឆ្នាំ ១៨៤៤ ពាក់កណ្តាលរដូវ វេរវ៉ាន់ពេលវេលាដែលគេធ្លាប់គិតថា ២៣០០ ថ្ងៃនឹងត្រូវបញ្ចប់ និងរដូវស្លឹកឈើជ្រុះនៃឆ្នាំ ដដែល ដែលគេបានរកឃើញនៅពេលក្រោយថាវាត្រូវបានបន្ត ទៅដល់ នោះសារត្រូវបានប្រកាសថា៖ "មើលចុះ កូនកំលោះយាងមកហើយ!"

អ្វីដែលនាំឱ្យមានចលនានេះ គឺការរកឃើញថាត្រីត្រូវបានរកឃើញស្មើគ្នា ចង្អុលថាស្មើគ្នាសម្រាប់ការស្តារ រទ្ធិក្រុងយេរូសាឡឹមឡើងវិញ ដែលជាចំណុចចាប់ផ្តើមសម្រាប់រយៈពេល ២៣០០ ថ្ងៃ បានចូលជាធរមាននៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ ៤៥៧ មុនគ្រីស្ទ សករាជ។ ដោយគិតចាប់ពីរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ ៤៥៧ រយៈពេល ២៣០០ ឆ្នាំ ត្រូវបញ្ចប់នៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះឆ្នាំ ១៨៤២។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៣៩៨, ៣៩៩។

«នៅពេលដែលសាសនាចក្រទាំងឡាយបដិសេធមិនទទួលសាររបស់ទេវតាទីមួយ ពួកគេបានបដិសេធពន្ធិ ពីស្តាយ នស្លាប់។ ពួកគេបានទុកចិត្ត លើកម្លាំងផ្ទាល់ខ្លួន ហើយបានដាក់ខ្លួនឯងនៅក្នុងកន្លែងដែលពួកគេមិនអាចមើលឃើញពន្ធិ នៃសាររបស់ទេវតាទីពីរ។ ប៉ុន្តែអ្នកជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានទទួលយកសារថា "បាបី ឡូ នបានរលំហើយ" ហើយបានចាកចេញពីសាសនាចក្រទាំងនោះ»។ — ស្នា ដៃសរសេរដំបូងៗ, ទំព័រ ២៣៧។

ក. តើការព្រមានដ៏គួរឱ្យរន្ធត់អ្វី ខ្លះ ដែលមកពីទេវតាទីបី? វិវរណៈ ១២៖៨១។

«ការគំរាមកំហែងដ៏គួរឱ្យខ្លាចបំផុតដែលមិនធ្លា បំបាត់ចំពោះមនុស្សលោក គឺមាននៅ ក្នុងសាររបស់ទេវតាទីបី។ នោះប្រាកដជាបាបដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ រណាស់ ដែលហៅចុះនូវសេចក្តី ក្រោធរបស់ព្រះដែលមិនលាយឡំដោយសេចក្តី មេត្តា ករុណា។ មនុស្សមិនត្រូវ វេទកឱ្យស្អិត ក្នុងភាពងងឹតចំពោះបញ្ហា ដ៏សំខាន់នេះឡើយ ការព្រមានប្រឆាំងនឹងបាបនេះត្រូវតែ ផ្តល់ឱ្យពិភពលោកមុនពេលការមកដល់នៃសេចក្តី ជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យមនុស្ស ទាំងអស់អាចដឹងថាហេតុអ្វី បានជាពួកគេត្រូវទទួលទោស ហើយមានឱកាសដើម្បីគេច ផុតពីទោសទាំងនោះ។ . . . វាត្រូវបានតំណាងនៅក្នុង ទំនាយថាត្រូវបានប្រកាសដោយ សម្លេងខ្លាំងៗ ដោយទេវតាមួយអង្គ ដែលហោះហើរនៅកណ្តាល លម្អេង ហើយវានឹងបញ្ជា ឱ្យមានការយកចិត្តទុកដាក់ពីពិភពលោក។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ២២៩, ២៣១។

ខ. នៅក្នុង គ្រានៃសាររបស់ទេវតាទីបី តើពួកបរិសុទ្ធ ត្រូវបានសម្គាល់យ៉ាង ដូចម្តេច? វិវរណៈ ១២៖១២។

«អ្នកថ្វា យបង្គំ ព្រះនឹងត្រូវបានសម្គាល់ លំដាប់សេសដោយការយកចិត្តទុកដាក់របស់ពួកគេ ចំពោះបទបញ្ញត្តិ ទីបួន ដោយសារនេះគឺជាសញ្ញា នៃអំណាចបង្កើតរបស់ព្រះ និងជាសក្ខី ភាពចំពោះការទាមទាររបស់ទ្រង់លើការគោរព និងភក្តី ភាពរបស់មនុស្ស។ . . . នៅក្នុង លទ្ធផលនៃជម្លោះ ពិភពគ្រីស្ទ បរិស័ទទាំងអស់នឹងត្រូវបែងចែកជាពីរក្រុមធំៗ គឺអស់អ្នក ដែលកាន់តាមបទបញ្ញត្តិ របស់ព្រះ និងមានសេចក្តីជំនឿលើព្រះយេស៊ូវ និងអស់អ្នក ដែលថ្វា យបង្គំ សត្វ សាហាវ និងរូបសំណាករបស់វា ហើយទទួលទិសម្តង លំរបស់វា។ ទោះបីជាសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ នឹងរួបរួមអំណាចរបស់ពួកគេដើម្បីបង្ខំ មនុស្សទាំងអស់ "ទាំងតូចទាំងធំ ទាំងអ្នកមានអ្នកក្រ ទាំងអ្នកជា និងអ្នកបម្រើ" ឱ្យទទួលទិសម្តង លំនៃសត្វ សាហាវក៏ដោយ ក៏វាស្រ្ត របស់ព្រះនឹងមិនទទួលវាឡើយ។ វិវរណៈ ១៣៖១២ — សេចក្តីបន្ទា លំសម្រាប់សាសនាចក្រ, ភាគ ៩, ទំព័រ ១៦, ១៧។

គ. តើការកើនឡើងនៃសាររបស់ទេវតាទីបីត្រូវបានពណ៌នាយ៉ាងដូចម្តេច?
វិវរណៈ ៧:២, ៣។

«នៅក្នុង កិច្ចប្រជុំមួយដែលបានធ្វើឡើងនៅទីក្រុងដឺឆេស្ទ រដ្ឋម៉ាសាឈូសេត ក្នុងខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៨៤៨ ខ្ញុំត្រូវបានគេបង្ហាញឱ្យឃើញនូវការប្រកាសអំពីសារនៃត្រា និងកាតព្វកិច្ចរបស់បងប្អូនក្នុងការបោះពុម្ពពន្លឺដែលកំពុងចាំងមកលើផ្ទៃរបស់យើង។

បន្ទាប់ពីចេញពីនិមិត្ត ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ស្វាមីរបស់ខ្ញុំថា៖ "ខ្ញុំមានសារសម្រាប់អ្នក។ អ្នកត្រូវតែចាប់ផ្តើមបោះពុម្ពកាសែតតូចមួយ ហើយផ្ញើវាទៅកាន់មនុស្សលោក។ ចូរឱ្យវាមានលក្ខណៈតូចតាចនៅពេលដំបូង ប៉ុន្តែនៅពេលដែលមនុស្សអានពួកគេនឹងផ្ញើថវិកាឱ្យអ្នកសម្រាប់បោះពុម្ព ហើយវានឹងទទួលបានជោគជ័យចាប់ពីពេលដំបូងមក។ ចាប់ពីការចាប់ផ្តើមដ៏តូចនេះ វាត្រូវបានបង្ហាញដល់ខ្ញុំថា វានឹងប្រៀបដូចជាស្រ្តីមនោពន្លឺដែលបានចាំងជុំវិញពិភពលោកយ៉ាងច្បាស់។ — ជីវប្រវត្តិសង្ខេប, ទំព័រ ១២។

៥. ចំណុចចំពោះពួកលោកនៃសារ ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ទី១១ មិថុនា

ក. តើព្រះពរដែលបានប្រកាសនឹងត្រូវសម្រេចយ៉ាងដូចម្តេច ចំពោះអស់អ្នកដែលបានស្វាមីរបស់ខ្ញុំ ដ៏សេចក្តីជំនឿក្នុងអំឡុងពេលនៃការប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីបី?
វិវរណៈ ១២:១៣; ដានីយ៉ែល ១២:២។

«គឺនៅពាក់កណ្តាល លក្ខណៈត្រូវបានប្រើសរសេរដើម្បីដោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ ខណៈពេលដែលមនុស្សអាក្រក់កំពុងសើចចំអកនៅជុំវិញពួកគេ ស្រាប់តែព្រះអាទិត្យបានលេចឡើងចាំងពន្លឺយ៉ាងខ្លាំង ហើយព្រះច័ន្ទបានឈប់ស្ងៀម។ មនុស្សអាក្រក់បានមើលមកទិដ្ឋភាពនោះដោយការភ្ញាក់ផ្អើល ខណៈពេលដែលពួកបរិសុទ្ធបានមើលដោយអំណរយ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះសញ្ញានៃការដោះរស់ពួកគេ។ សញ្ញានិងភាពអស្ចារ្យបានកើតឡើងបន្តបន្ទាប់គ្នា យ៉ាងលឿន។ អ្វីៗហាក់ដូចជាប្រែប្រួលចេញពីដំណើរធម្មជាតិរបស់វា។ ស្រ្តីមនោពន្លឺបានឈប់ហូរ។ ពពកខ្មៅ និងធ្នូនាំឡើងមក ហើយប៉ះទង្គិចគ្នា ទៅវិញទៅមក។ ប៉ុន្តែមានកន្លែងដ៏ច្បាស់មួយនៃសិរីល្អ ដែលបានតាំងនៅជា

កន្លែងដែលសម្លេងរបស់ព្រះបានបន្តឡើងដូចជាសម្លេងទឹកជាច្រើន ដែលធ្វើឱ្យផ្ទៃមេឃ និងផែនដីញាប់ញ័រ។ មានការរញ្ជួយដីយ៉ាងខ្លាំង។ ផ្ទះ រុក្ខ វត្ថុ វាបានបើកហើយអស់អ្នកដែលបានស្នាបក្ខី ដែលសេចក្តីជំនឿនៅក្រោមសាររបស់ទេវតាទីបី ដោយបានកាន់តាមថ្ងៃ សប្ប័ទ បានចេញពីគ្រូជូលីដរបស់ពួកគេ ទាំងមានសិរីល្អ ដើម្បីស្តាប់សេចក្តីសញ្ញា នៃសន្តិភាព ដែលព្រះនឹងធ្វើជាមួយអស់អ្នកដែលបានកាន់តាមច្បាប់របស់ទ្រង់។ — ស្នា ដែលសរសេរ ដំបូងៗ, ទំព័រ ២៨៥។

ខ. តើអ្វីនឹងកើតឡើងនៅពេលបញ្ចប់នៃសាររបស់ទេវតាទាំងបីអង្គ?

វិវរណៈ ១២:១២-១៦; ម៉ា កុស ២:២២២។

«ខ្ញុំ បានឃើញពួកទេវតាប្រញាប់ប្រញាល់ចុះឡើងនៅស្ថានសួគ៌។ ទេវតាមួយអង្គ ដែលមានបំពង់ទឹកខ្មៅ សម្រាប់សរសេរនៅក្បែរខ្លួន បានត្រឡប់មកពីផែនដីវិញ ហើយរាយការណ៍ទៅព្រះយេស៊ូវថា កិច្ចការរបស់គាត់បានរួចរាល់ហើយ ហើយពួកបរិសុទ្ធ ត្រូវបានរាប់ចំនួន និងបោះត្រារួចរាល់ហើយ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំ បានឃើញព្រះយេស៊ូវ ដែលបានកំពុងបម្រើនៅមុខហិបដែលផ្ទះ កបទបញ្ញត្តិ ទាំងដប់ បានគ្រវែងពានដុតគ្រឿងក្រអូបចុះ។ ទ្រង់បានលើកព្រះហស្តឡើង ហើយមានបន្ទូលដោយសម្លេងខ្លាំងៗថា "រួចរាល់ហើយ"»។ — ប្រភពដដែល, ទំព័រ ២៧៩។

សំណួរ រំលឹកផ្ទាល់ខ្លួន (ថ្ងៃ សុក្រ ទី១២ មិថុនា)

១. ហេតុអ្វីបានជាព្រះធ្វើឱ្យការអធិប្បាយដំណឹងល្អ ពីងផ្នែក កលើក្នុង កំឡុងមនុស្ស?
២. តើសាររបស់ទេវតាទីមួយបានទៅដល់ជុំវិញពិភពលោកយ៉ាងដូចម្តេច?
៣. ចូរពណ៌នាអំពីមូលហេតុនៃការផ្តល់សាររបស់ទេវតាទីពីរ។
៤. តើភាពខុសគ្នា អ្វីខ្លះ ដែលសាររបស់ទេវតាទីបីបានលើកឡើងយ៉ាងច្បាស់?
៥. តើព្រឹត្តិការណ៍អ្វីនឹងកើតឡើងបន្ទាប់ពីសាររបស់ទេវតាទាំងបីអង្គ ត្រូវបានបញ្ចប់?

ការហៅចុងក្រោយ

ខត្តម្ពី វំ លីកៈ៖ «^១ ក្រោយនោះមក ខ្ញុំឃើញទេវតា១ទៀតចុះពីស្ថាន សួស្តីក៏ មាន អំណាចយ៉ា ងៗ ហើយសិរី ល្អរបស់ទេវតានោះក៏បំភ្លឺផែនដី» (វិវរណៈ ១៨:១)។

អំណាចដែលបានណែនាំ៖ មហាវិវាទ, ទំព័រ ៦០៣-៦១២។

«កិច្ច ការដ៏អស្ចារ្យ រូបនៃដំណឹងល្អ នឹងមិនត្រូវ បញ្ចប់ដោយមានការបង្ហាញ ញអំណាចរបស់ ព្រះតែជាងកាលពេលចាប់ផ្តើមនោះឡើយ»។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៦១១។

១. បាបី ឡូនដ៏អស្ចារ្យ

ថ្ងៃ អាទិត្យទី១២ មិថុនា

ក. ចូរពណ៌ នាអំពីទិដ្ឋភាពដ៏រន្ធត់ដែលលោកយ៉ូហានបានឃើញអំពីសាសនាចក្រដែល ត្រូវបានគេស្គាល់ថាជា បាបី ឡូនដ៏អស្ចារ្យ រៀងៗវិវរណៈ ១៨:១

«ស្រី (បាបី ឡូន) ក្នុងវិវរណៈ ១៧ ត្រូវបាន... ពណ៌ នាថា "ស្រៀ កសម្លៀកបំពាក់ ពណ៌ ស្វាយ និងពណ៌ ក្រហមទុំ ហើយតុបតែងដោយមាស ត្បូងដ៏មានតម្លៃ និងគុជខ្យង ទាំងមានពែងមាសនៅក្នុងដៃដែលពេញទៅដោយសេចក្តី ខ្ពើមរអើម និងភាពសហាយ ស្មន់... ហើយនៅលើថ្ងា សរបស់នាងមានសរសេរឈ្មោះ ថា ជាការអាច កំបាំង បាបី ឡូនដ៏ អស្ចារ្យ រៀងៗជាមេនៃស្រីពេស្យា...។" អំណាចដែលអស់រយៈពេលជាច្រើនសតវត្សមកហើយ បានរក្សានូវការគ្រប់គ្រងបែបផ្កា ចំការលើមហាក្សត្រនៃពិភពគ្រីស្ទ បរិស័ទ គឺទីក្រុងរ៉ូម។ ពណ៌ ស្វាយ និងពណ៌ ក្រហមទុំ មាស ត្បូងដ៏មានតម្លៃ និងគុជខ្យង បានបង្ហាញយ៉ាងរស់រវើក នូវភាពរុងរឿង និងភាពហ្មឺហាលើសពីស្តេចដែលបង្ហាញដោយអំណាចសម្តេចប៉ាប ដ៏ក្រអឺតក្រទម។ ហើយគ្នា នអំណាចណាផ្សេងទៀតដែលអាចត្រូវបានប្រកាសយ៉ាងពិតប្រាកដថា "ស្រី ដ៏ដោយឈាមរបស់ពួកបរិសុទ្ធ" ដូចជាសាសនាចក្រដែលបាន បៀតបៀនអ្នកដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ យ៉ាងសាហាវយោរយោរនោះឡើយ។

បាបី ឡូ នក៏ត្រូវបានចោទប្រកាន់ពីបាបនៃការផ្សារភ្លា បំដោយខុសច្បាប់ជាមួយ "ស្តេចនៃ ផែនដី" ផងដែរ។ គឺតាមរយៈការចាកចេញពីព្រះអម្ចាស់ និងការចងសម្ព័ន្ធ ភាពជាមួយ ពួកសាសន៍ដទៃ ដែលសាសនាចក្រយូដាបានក្លាយជាស្រីពេស្យា ហើយទីក្រុងរ៉ូមដែល បានធ្វើឱ្យខ្លួនឯងពុករលួយតាមរបៀបដូចគ្នា ដោយការស្វែងរកការគាំទ្រពីអំណាច លោកីយ៍ ក៏ទទួលបានការកាត់ទោសដូចគ្នា ដែរ។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៣៨២។

ខ. តើអំណាចនេះនឹងត្រូវ វង្វេងទីបញ្ចប់យ៉ាងដូចម្តេច? វិវរណៈ ១៧:១៥៨។

២. ទេវតាមួយអង្គ ទៀត

ថ្ងៃ ច័ន្ទ ទី១៥ មិថុនា

ក. ចូរពណ៌នាអំពីការមកដល់នៃទេវតាដែលលេចឡើងក្នុង វិវរណៈ ១៨:១។

«សាររបស់ទេវតាទាំងបីត្រូវតែរួមបញ្ចូលគ្នា ដោយផ្តល់ពន្លឺ បីជាន់ដល់ពិភព។ នៅ ក្នុងគម្ពីរ វិវរណៈ លោកយ៉ូហានមានប្រសាសន៍ថា "ខ្ញុំ ឃើញទេវតាមួយអង្គ ទៀតចុះពី ស្ថានសួគ៌ មក មានអំណាចយ៉ាងធំ ហើយផែនដីក៏ភ័យ ត្រចះត្រចង់ដោយសារ ល្អ របស់ លោក"។ [ដកស្រង់វិវរណៈ ១៨:២-៥]។ នេះតំណាងឱ្យការផ្តល់សារព្រមានចុងក្រោយ និងជាសារបីជាន់ដល់ពិភពលោក»។ សេចក្តី អត្ថាធិប្បាយព្រះគម្ពីរ, ភាគ ៧, ទំព័រ ៩៨៥។

«សាសនាចក្រគឺជាឃ្លាំ ផ្ទៃនៃទ្រព្យសម្បត្តិ មហាសាលនៃព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រូ ហើយ តាមរយៈសាសនាចក្រ នៅទីបំផុតនឹងត្រូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញ សូម្បីតែចំពោះ "ពួក ចៅហ្វាយ និងពួកមានអំណាចនៅស្ថានសួគ៌" នូវការបង្ហាញចុងក្រោយ និងពេញលេញ នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ»។ — កិច្ចការរបស់ពួកសាវ័ក, ទំព័រ ៩។

ខ. តើសិរីល្អ របស់ទេវតាតំណាងឱ្យអ្វី ហើយតើវាត្រូវបានបង្ហាញយ៉ាងដូចម្តេច?
ទំនុកតម្កើង ៨ ២៩:១, ២; យ៉ូហាន ១៧:២២, ២៣។

«គឺនៅពេលដែលការកសាងចរិតលក្ខណៈត្រូវបានគេបោះបង់ចោល នៅពេលដែល
ការតុបតែងព្រលឹងមានការខ្វះខាត នៅពេលដែលភាពសាមញ្ញ នៃសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិ
ព្រះត្រូវបានគេមើលងាយ នោះហើយជាពេលដែលមោទនភាព និងការស្រឡាញ់ការ
បង្ក ត្រូវបានទាមទារឱ្យមានអត្ថាប្រយោជន៍ វិហារដ៏ស្តីមន្ត ការតុបតែងដ៏អស្ចារ្យ រឿងនិងពិធីបុណ្យ
ដ៏ធំៗ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងអំឡុងពេលនេះ ព្រះមិនត្រូវបានផ្តល់កិត្តិយសឡើយ។ ទ្រង់វាយតម្លៃ
សាសនាចក្ររបស់ទ្រង់ មិនមែនដោយសារគុណសម្បត្តិ ខាងក្រៅនោះទេ ប៉ុន្តែ
ដោយសារតែការគោរពប្រតិបត្តិ ដោយស្មោះត្រង់ ដែលញែកវាចេញពីពិភពលោក។
ទ្រង់វាយតម្លៃ វាទៅតាមការរីកចម្រើននៃសមាជិករបស់ខ្លួននៅក្នុងចំណេះដឹងអំពី
ព្រះគ្រីស្ទ និងទៅតាមការរីកចម្រើនរបស់ពួកគេនៅក្នុងបទពិសោធន៍ខាងវិញ្ញាណ—
ហោរា និងស្តេច, ទំព័រ ៥៦៥, ៥៦៦។

គ. តើព្រះបានពណ៌នាអំពីសិរីល្អ របស់ទ្រង់យ៉ាងដូចម្តេច នៅពេលដែលលោកម៉ូសេ
បានសុំមើលសិរីល្អ នោះ? និក្ខមនី ៣៣:១៨, ១៩; ៣៤:៥៧។

«សិរីល្អ នៃគុណសម្បត្តិ របស់ព្រះត្រូវបានសម្តែងនៅក្នុងចរិតលក្ខណៈរបស់គ្រប់
ទំព័រនៃព្រះគម្ពីរដ៏វិសុទ្ធសុទ្ធ តែចាប់ពីព្រំ របស់ទ្រង់។ សេចក្តីសុច្ឆន្ទៈ រិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ប្រៀប
ដូចជាគុជខ្យងដ៏ស្អាតស្អំ គ្នា នវិការ: និងគ្នា នស្នា មប្រឡាក់ឡើយ។ គ្នា នកិច្ចការរបស់
មនុស្សណាអាចកែលម្អអំណោយដ៏អស្ចារ្យ រឿងនិងមានតម្លៃ របស់ព្រះបានឡើយ។ វាគ្នា ន
កំហុសទាល់តែសោះ»។ — មេរៀនពីជីវិតពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ, ទំព័រ ១១៥។

ក. តើទេវតាមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងបាបី ឡូនយ៉ា ដូចម្តេច?
វិវរណៈ ១៨:២។

«អំណាច និងសិរីល្អ យ៉ា ដ៏ធំត្រូវបានផ្តល់ឱ្យទេវតានោះ ហើយនៅពេលដែលពួកគេ
ចុះមក ផែនដីក៏ត្រូវបានត្រួតពិនិត្យដោយសិរីល្អ របស់លោក។ ពន្លឺ ដែលនៅជាមួយទេវតានេះ
បានជ្រាបចូលទៅគ្រប់ទីកន្លែង ដ៏ ខណៈពេលដែលលោកស្រែកយ៉ា ដ៏ខ្លាំង ដោយសម្លេងដ៏
ខ្លាំង... សារអំពីការដួលរលំនៃបាបី ឡូន ដូចដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយទេវតាទីពីរ ត្រូវ
បានបញ្ជាក់ កំឡើងវិញ ជាមួយនឹងការបញ្ជាក់ កំបន្ត មអំពីភាពពុករលួយដែលបានចូលមក
ក្នុង សាសនាចក្រទាំងឡាយចាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៨៤៤ មក — ស្នា ដែលសរសេរដំបូងៗ, ទំព័រ
២៧៧។

ខ. តើមានអ្វីខ្លះ និងផ្ទុយ សំបូរ នៅក្នុង បាបី ឡូន ក្នុង អំឡុងពេលចាប់តាំងពីសាររបស់ទេវតា
ទីមួយត្រូវបានប្រកាសដំបូង? វិវរណៈ ១៨:៣។

«សាររបស់ទេវតាទីពីរក្នុង វិវរណៈ ១៤ ត្រូវបានអធិប្បាយដំបូងនៅរដូវក្តៅ ១៨៤៤
ហើយនៅពេលនោះ វាត្រូវបានអនុវត្ត ដោយផ្ទាល់ លំបំផុតចំពោះសាសនាចក្រនៅក្នុង ដ៏
សហរដ្ឋអាមេរិក ដែលជាកន្លែង ដែលការព្រមានអំពីការជំនុំជម្រះត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ
យ៉ា ដ៏ទូលំទូលាយបំផុត និងត្រូវបានបដិសេធជាទូទៅបំផុត ហើយជាកន្លែង ដែលការ
ធ្លាក់ចុះនៅក្នុង សាសនាចក្រមានភាពរហ័សបំផុត។ ប៉ុន្តែ សាររបស់ទេវតាទីពីរមិនទាន់
បានឈានដល់ការបំពេញពេញលេញនៅឡើយ ១៨៤៤ នោះទេ។ នៅពេលនោះ សាសនា
ចក្រទាំងឡាយបានជួបប្រទះនឹងការធ្លាក់ចុះខាងសីលធម៌ ជាលទ្ធផលនៃការបដិសេធពន្លឺ
នៃសារអត់វេន ប៉ុន្តែ ការធ្លាក់ចុះនោះមិនទាន់ពេញលេញនៅឡើយទេ។ ខណៈពេល
ដែលពួកគេបានបន្ត បដិសេធសេចក្តីពិតពិសេសសម្រាប់គ្រានេះ ពួកគេបានធ្លាក់ចុះ
កាន់តែទាបទៅៗ។ ទោះជាយ៉ា ដណាក៏ដោយ គេមិនទាន់អាចនិយាយបានថាបាបី ឡូន
បានរលំហើយនោះទេ... ព្រោះនាងមិនទាន់បានធ្វើ ឱ្យគ្រប់ជាតិសាសន៍ដឹកស្រានៃសេចក្តី
ក្រោធនៃការសហយស្ម័នរបស់នាងនៅឡើយទេ។ វិញ្ញា ណនៃការសម្របតាមលោកីយ៍

និងភាពព្រងើយកន្តើយចំពោះសេចក្តីពិតនៃការល្បងលសម្រាប់គ្រាយើងនេះ កំពុងតែមាន និងកំពុងទទួលបានប្រៀបនៅក្នុង សាសនាចក្រនៃជំនឿប្រដេស្ត ដ៏នៅក្នុង ដ៏គ្រប់ប្រទេសនៃពិភពគ្រីស្ទ បរិស័ទ ហើយសាសនាចក្រទាំងនេះត្រូវបានរាប់បញ្ចូលក្នុង ការប្រកាសថ្កោលទោសដ៏ឱឡារិក និងគួរឱ្យខ្លាចនៃទេវតាទីពីរ។ ប៉ុន្តែ កិច្ចការនៃការក្បត់ជំនឿមិនទាន់ដល់ចំណុចកំពូលនៅឡើយទេ។

ព្រះគម្ពីរចែងថា មុនពេលការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ សាតាំងនឹងធ្វើការ "ដោយអស់ទាំងអំណាច សញ្ញា សម្ភារៈ និងការអស្ចារ្យរូក្ខ ឯក្លាយ" ហើយអស់អ្នកដែល "មិនបានទទួលសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិត ដើម្បីឱ្យបានសង្គ្រោះ " នឹងត្រូវទុកឱ្យទទួល "សេចក្តីឆបោកយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីឱ្យពួកគេជឿតាមពាក្យកុហក" (២ ថេសាឡូនិក ២:៩-១១)។ លុះត្រាតែស្ថានភាពនេះត្រូវបានឈានដល់ ហើយការរូបរាងនៃសាសនាចក្រជាមួយនឹងពិភពលោកត្រូវបានសម្រេចយ៉ាងពេញលេញនៅទូទាំងពិភពគ្រីស្ទ បរិស័ទ ទើបការដួលរលំនៃបាបីឡូននឹងពេញលេញ។ ការផ្លាស់ប្តូរនេះគឺជាការវិវត្តបន្តិចម្តងៗ ហើយការបំពេញដ៏ល្អឥតខ្ចោះ នៃវិវរណៈ ១២:៨ គឺស្ថិតនៅក្នុងពេលអនាគត— មហាវិវាទ, ទំព័រ ៣៨៩, ៣៩០។

៤. ការហៅចុងក្រោយ

ថ្ងៃ ពុធ ទី១៧ មិថុនា

ក. តើការហៅដំបូង នៃអ្វីខ្លះ ដែលអស់អ្នកដែលនៅសេសសល់ក្នុងបាបីឡូនបានឮ?
វិវរណៈ ១៨:២។

«វិវរណៈ ១៨ ចង្អុលបង្ហាញពីពេលវេលាដែល ជាលទ្ធផលនៃការបដិសេធការព្រមានបី ជាន់នៃវិវរណៈ ១២:៦-១២ សាសនាចក្រនឹងឈានដល់ស្ថានភាពពេញលេញដែល បានទាយទុកជាមុនដោយទេវតាទីពីរ ហើយរាស្ត្រ របស់ព្រះដែលនៅសេសសល់ ក្នុងបាបី ឡូន នឹងត្រូវបានហៅឱ្យញែកខ្លួនចេញពីការរួមគំនិតជាមួយនាង។ សារនេះគឺជា សារចុងក្រោយដែលនឹងត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពិភពលោក ហើយវានឹងសម្រេចកិច្ចការ របស់វា។ នៅពេលដែលអស់អ្នកដែល "មិនជឿសេចក្តីពិត តែមានសេចក្តីត្រេកអរក្នុង សេចក្តីទុច្ចរិតវិញ" (២ ថេស្លូណូន ២:១២) ត្រូវទុកឱ្យទទួលសេចក្តីបោកយ៉ាងខ្លាំង ហើយជឿតាមពាក្យកុហក នោះពន្លឺនៃសេចក្តីពិតនឹងចាំងមកលើអស់អ្នកដែលមាន ចិត្តបើកចំហដើម្បីទទួលយកវា ហើយកូនចៅទាំងអស់របស់ព្រះអម្ចាស់ដែល នៅសេសសល់ក្នុងបាបី ឡូន នឹងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការហៅថា៖ "រាស្ត្រ យើងអើយ ចូរចេញពីនាងមក" (វិវរណៈ ១៨:២)។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៣៩០។

ខ. តើនរណាខ្លះ ជាបុគ្គលដែលត្រូវបានហៅថា "រាស្ត្រ យើង" ហើយត្រូវបានហៅឱ្យចាក ចេញពីបាបី ឡូន? យ៉ូហាន ១០:១៦។

«ទោះបីជាមានភាពងងឹតខាងវិញ្ញាណ និងការឃ្លាតឆ្ងាយពីព្រះដែលកើតនៅក្នុង សាសនាចក្រទាំងឡាយដែលបង្កើតជាបាបី ឡូនក៏ដោយ ក៏អ្នកដើរតាមដំណើរព្រះវិហារ ច្រើនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នៅតែត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងការរួមគំនិតជាមួយពួកគេ នៅឡើយ។ មានមនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមពួកគេ ដែលមិនធ្លាប់បានឃើញសេចក្តីពិត ពិសេសសម្រាប់គ្រានេះ។ មិនតិចនាក់ទេដែលមិនពេញចិត្តនឹងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន របស់ ពួកគេ ហើយកំពុងប្រាថ្នា ចង់បានពន្លឺដែលច្បាស់ជាងនេះ។ ពួកគេស្វែងរកដោយឥត ប្រយោជន៍នូវរូបអង្គនៃព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងសាសនាចក្រដែលពួកគេមានទំនាក់ទំនងជា មួយ។ នៅពេលដែលក្រុមទាំងនេះកាន់តែឃ្លាតឆ្ងាយពីសេចក្តីពិត ហើយចង់សម្លឹង ភាព កាន់តែជិតស្និទ្ធជាមួយពិភពលោក នោះភាពខុសគ្នារវាងក្រុមទាំងពីរនឹងកាន់តែរីក ធំឡើង ហើយនៅទីបំផុតវានឹងនាំឱ្យមានការបែកបាក់គ្នា។ ពេលវេលានឹងមកដល់ នៅពេលដែលអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់បំផុត មិនអាចបន្តនៅជាប់ពាក់ព័ន្ធ ជាមួយអស់អ្នកដែល "ស្រឡាញ់សេចក្តីសប្បាយ ជាងស្រឡាញ់ព្រះ ទាំងមានរូបរាងជា អ្នកគោរពប្រតិបត្តិព្រះ ប៉ុន្តែ បដិសេធអំណាចនៃសេចក្តីនោះ" បានទៀតឡើយ — ប្រភពដដែល, ទំព័រ ៣៩០។

គ. ហេតុអ្វី បានជាការហៅឱ្យរត់ចេញពីបាបី ឡ មានភាពបន្ទាន់យ៉ាងនេះ?
វិវរណៈ ១៨:៥-៨។

«ពន្លឺ ដែលបានចាំងមកលើអស់អ្នក ក៏ដែលកំពុងរង់ចាំ បានជ្រាបចូលទៅគ្រប់ទីកន្លែង ហើយអស់អ្នកនៅក្នុង សាសនាចក្រដែលមានពន្លឺ ខ្លះ ដែលមិនទាន់បានឮ និង បដិសេធសារទាំងបី បានស្តាប់ បំបង្គោល បំបាត់ការហៅ ហើយចាកចេញពីសាសនាចក្រដែល បានដួលរលំទាំងនោះ»។ — ស្នា ដែលសរសេរដំបូងៗ, ទំព័រ ២៧៨។

៥. ត្រៀមខ្លួន ឡូចជាស្រេចដើម្បីផ្តល់ការហៅ ថ្ងៃ ព្រហស្បតិ៍ ទី១៨ មិថុនា

ក. ចូរពណ៌នាអំពីសារៈសំខាន់នៃសារព្រមានដែលច្បាស់លាស់ និងជាក់លាក់។
អេសាយ ៥៨:១; ១ កូរិនថូស ១៤:៧, ៨។

«វិវរណៈជំពូកទីដប់ប្រាំបី បើកសម្តែង ឯនូវសារៈសំខាន់នៃការបង្ហាញសេចក្តីតោងដោយមិន មានការស្នាក់នៅ ក៏ស្ទើរ ប៉ុន្តែ ដោយភាពក្លាហាន និងអំណាច...។ មានការនិយាយរវាងវែច្រើន ពេកហើយ ក្នុងការប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីមី។ — ការផ្សាយដំណឹងល្អ , ទំព័រ ២៣០។

«ព្រះមានព្រះហឫទ័យឱ្យអ្នកយាមក្រោកឡើង ហើយបន្តិ សារដ៏ដាច់ខាតដោយសម្លេង រួមគ្នា ដោយផ្ទុំ ត្រៃឱ្យមានសម្លេងច្បាស់លាស់ ដើម្បីឱ្យប្រជាជនទាំងអស់អាចស្តាប់ ទៅកាន់ តួនាទីរបស់ខ្លួន ហើយបំពេញផ្ទៃកម្របស់ពួកគេក្នុងកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ រូបនេះ។ បន្ទាប់មក ពន្លឺ ដ៏ខ្លាំង និងច្បាស់លាស់នៃទេវតាមួយអង្គ ទៀតដែលចុះពីស្ថានសួគ៌ មកមានអំណាចយ៉ាង ធំ និងបំពេញផែនដីដោយសិរីល្អ របស់លោក។ យើងបានយឺតយ៉ាវ អស់ជាច្រើនឆ្នាំ ហើយ ហើយអស់អ្នកដែលស្ថិតក្នុងភាពងងឹតងងល់ និងបានរារាំងការរីកចម្រើននៃសារដែល ព្រះមានព្រះហឫទ័យឱ្យចេញពីកិច្ចប្រជុំនៅមីនីអាប៉ូលីស (Minneapolis) ប្រៀបដូចជា ចង្កៀងដែលកំពុងឆេះ គឺចាំបាច់ត្រូវបន្ទាន់ បចិត្ត នៅចំពោះព្រះ ហើយមើល និងយល់ ពីរបៀបដែលកិច្ចការត្រូវបានរារាំងដោយភាពងងឹតងងល់នៃចិត្ត និងភាពវិវាទ រវាង របស់ដូងរបស់ពួកគេ»។ — ឯកសារឆ្នាំ ១៨៨៨ របស់លោកស្រី អេឡិន ដឺ វ៉ៃ , ទំព័រ ១០៧០។

ខ. តើការអំពាវនាវដ៏ស្មោះ ត្រង់អ្វី ខ្លះ របស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលយើងម្នា ក៏អាចយកចិត្តទុកដាក់ផ្ទាល់ខ្លួនបាន? យ៉ូហាន ១២:៣៥, ៣៦។

«ទេវតាមួយអង្គ ទៀតបានរួមសម្លេងជាមួយទេវតាទីបី ហើយផែនដីក៏ភ្លឺ ត្រច្ចក់ចង្អោងដោយសិរីល្អ របស់លោក។ ពន្លឺ កើនឡើង ហើយវាចាំងទៅកាន់គ្រប់ប្រជាជាតិនៃផែនដី។ វាត្រូវតែចេញទៅដូចជាចង្កៀងដែលកំពុងឆេះ។ វានឹងត្រូវបានអមដោយអំណាចយ៉ាងធំរហូតដល់ការស្នើពណ៌មាសរបស់វាបានធ្លាក់មកលើគ្រប់ភាសា គ្រប់ប្រជាជន និងគ្រប់ជាតិសាសន៍នៅលើផ្ទៃផែនដីទាំងមូល។ សូមឱ្យខ្ញុំ សួរអ្នកថា តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វី ដើម្បីរៀបចំសម្រាប់កិច្ចការនេះ? តើអ្នកកំពុងកសាងសម្រាប់ភាពអស់កល្បជានិច្ច មែនទេ? អ្នកត្រូវតែចងចាំថា ទេវតានេះតំណាងឱ្យរាស្ត្រ ដែលមានសារនេះដើម្បីផ្តល់ឱ្យពិភពលោក។ តើអ្នកស្និតក្នុងចំណោមរាស្ត្រនោះដែរឬទេ?— ឌីវីន អ៊ែន ហ៊ីរ៉ា លំ, ថ្ងៃទី ១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៨៥។

សំណួរ រ៉ាលីកផ្កា ល្ខូ ន

ថ្ងៃ សុក្រ ទី១៩ មិថុនា

១. ចូរពន្យល់ពីរបៀបដែលទីក្រុងរ៉ូមសមស្របនឹងការពណ៌នាអំពីបាបី ឡូន ជាមេនៃស្រីពេស្យា។

២. តើអ្វីទៅជាសិរីល្អ ដ៏ពិតរបស់ព្រះ ដែលនឹងត្រូវបើកសម្តែងដោយទេវតាមួយអង្គទៀត?

៣. ហេតុអ្វីបានជាសាររបស់ទេវតាទីពីរត្រូវតែប្រកាសឡើងវិញ?

៤. តើអ្នកដើរតាមដ៏ពិតភាគច្រើនរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅឯណា ក្នុងពេលសព្វថ្ងៃនេះ?

៥. តើខ្ញុំ អាចក្លាយជាឥទ្ធិពលវិជ្ជមាន ជាជាងក្លាយជាឧបសគ្គដល់កិច្ចការរបស់ព្រះនៅថ្ងៃនេះយ៉ាងដូចម្តេច?

ទីបញ្ចប់ដែលបានទាយទុកជាមុន

ខត្តិម្ហី វំ លីកៈ៖ «ឯព្រះអង្គ ដែលគង់លើបល្ល័ង្ក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ឈាម មើល អញធ្វើ ទាំងអស់ឡើងជាថ្មី រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ឈាមខ្ញុំថា ចូរសរសេរទុកចុះ ដ្បិតពាក្យទាំងនេះ ពិតប្រាកដ ហើយគួរជឿ» (វិវរណៈ ២១:៥)។

អំណានដែលបានណែនាំ៖ ស្នា ដែលសរសេរដំបូងៗ, ទំព័រ ២៧៩២៩៥។

«ពិភពលោកដ៏តូចរបស់យើងនេះ ដែលស្ថិតនៅក្រោមបណ្តា សានៃអំពើបាប ឬ មនុស្សខ្មៅ តែមួយគត់នៅក្នុង ឯការបង្កើតដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់ នឹងត្រូវ វាបានផ្តល់ កិត្តិយសលើសពីពិភពផ្សេងៗទៀតទាំងអស់នៅក្នុង សកលលោករបស់ព្រះ — បំណង ប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍, ទំព័រ ២៦។

១. ផ្នត់ទោសចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ

ថ្ងៃ អាទិត្យទី២១ មិថុនា

ក. តើមានអ្វី ខ្លះ ត្រូវ វាបានបើកសម្តែង ដល់អំពើសេចក្តី ជំនុំជម្រះរបស់ព្រះដែលត្រូវ វាចាក់មកលើ ផែនដី? វិវរណៈ ១៥:១; ជំពូក ១៦។

«ខ្ញុំ បានឃើញថា ផ្នត់ទោសចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ ជិតនឹងត្រូវ វាចាក់មកលើអស់អ្នកដែល គ្នា នទីជម្រកហើយ ប៉ុន្តែ ពិភពលោកមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះរឿងទាំងនោះ លើសពីតំណក់ទឹកដែលជិតនឹងធ្លាក់ចុះមកនោះឡើយ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំ ត្រូវ វាបានគេធ្វើឱ្យ អាចទ្រាំទ្រនឹងទិដ្ឋភាពដ៏គួរឱ្យរន្ធត់នៃផ្នត់ទោសចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ ដែលជាសេចក្តី ក្រោធរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំ បានឃើញថា សេចក្តី ក្រោធរបស់ទ្រង់គឺគួរឱ្យខ្លាច និងរន្ធត់ណាស់ ហើយប្រសិនបើទ្រង់លាតព្រះហស្ត ឬលើកវាឡើងដោយសេចក្តី ក្រោធ នោះអ្នក រស់នៅលើពិភពលោកនឹងប្រៀបដូចជាមិនធ្លា បំបាត់ទាល់តែសោះ ឬក៏ត្រូវ វាផ្តុះដោយ ដំបៅដែលមិនអាចព្យាបាលបាន និងផ្នត់ទោសដែលធ្វើឱ្យរុះរាយ ដែលនឹងមកលើ ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងរកមិនឃើញការរំដោះឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូវ វិវរណ៍អន្តរាយ ដោយសារវា»។ — ស្នា ដែលសរសេរដំបូងៗ, ទំព័រ ៦២។

ខ. តើទិដ្ឋភាពដដែលនេះត្រូវបានពណ៌នាតាមរបៀបខុសគ្នា យ៉ាងដូចម្តេច? យេរេមា ២៥:៣០-៣៣; វិវរណៈ ១៩:១៧-២១។

«មនុស្សអាក្រក់បានធ្វើឲ្យសង្គ្រាមរវាងប្រជាជននៃគ្រាសាកល្បងរបស់ពួកគេហើយ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះដែលពួកគេបានតស៊ូប្រឆាំងយ៉ាងរឹងមាំ ទប់ទល់នឹងបំផុតត្រូវបានដកចេញ។ ដោយគ្មានការការពារពីព្រះគុណដ៏ទេវភាព ពួកគេគ្មានការការពារពីមេកំណាចឡើយ។ បន្ទាប់មកសាតាំងនឹងធ្វើឱ្យអ្នករស់នៅលើផែនដីធ្លាក់ចូលទៅក្នុងសេចក្តីទុក្ខវេទនាដ៏ធំ និងចុងក្រោយបង្អស់។ នៅពេលដែលពួកគេរត់រេបស់ព្រះឈប់ទប់ទល់នឹងខ្យល់ដ៏សាហាវនៃតណ្ហា របស់មនុស្សនោះជាតុទាំងអស់នៃដំបូងៗ នឹងត្រូវបានដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព។ ពិភពលោកទាំងមូលនឹងត្រូវវិនាសអន្តរាយយ៉ាងគួរឱ្យរន្ធត់ជាងអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះទីក្រុងយេរូសាឡឹមកាលពីសម័យបុរាណទៅទៀត»។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៦១៤។

២. ការយាងមកជាលើកទីពីរ ថ្ងៃ ថ្ងៃ ទី២២ មិថុនា

ក. តើគម្ពីរវិវរណៈពណ៌នាអំពីការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ យ៉ាងដូចម្តេច? វិវរណៈ ១:៧; ៦:១៥-១៧។

«មិនយូរប៉ុន្មាន នៅក្នុងកំឡុងពេលនេះ ព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងត្រូវបានទាញទៅទិសខាងកើត ព្រោះមានពពកខ្មៅ តូចមួយបានលេចឡើង ដែលមានទំហំប៉ុនពាក់កណ្តាលនៃប្រាប់ដៃមនុស្ស ដែលយើងទាំងអស់គ្នា ដឹងថាជាសញ្ញា របស់បុត្រមនុស្ស។ យើងទាំងអស់គ្នា បានសម្លឹងមើលទៅពពកនោះដោយភាពស្ងៀមស្ងា ត់ និងឱឡារីក ខណៈពេលដែលវាខិតមកជិត ហើយកាន់តែភ្លឺឡើង រុងរឿង និងរុងរឿងថែមទៀត រហូតដល់វាភ្លា យជាពពកសង្ឃឹម ផ្ទៃកខាងក្រោមមើលទៅដូចជាភ្លើង មានឥន្ទ ធននៅលើពពក ខណៈពេលដែលនៅជុំវិញវាមានពួកទេវតារាប់ម៉ឺនអង្គ កំពុងច្រៀងចម្រៀងដ៏ពិរោះបំផុត ហើយបុត្រមនុស្សបានគង់នៅលើនោះ។ សក់របស់ទ្រង់មានពណ៌ស និងរួញអង្កា ញ៉ាញ ធ្លាក់ចុះមកលើស្នា របស់ទ្រង់ ហើយនៅលើព្រះសិររបស់ទ្រង់មានមកុដជាច្រើន។ ព្រះបាទរបស់ទ្រង់មានរូបរាងដូចជាភ្លើង ដែលនៅក្នុងព្រះហស្តស្តាំ មានកណ្តៀវដ៏មុតស្រួច ហើយនៅក្នុងព្រះហស្តឆ្វេង មានត្រៃប្រាក។ ព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់ប្រៀបដូចជាអណ្តា តភ្លើង ដែលជ្រាបចូលទៅក្នុងចិត្ត កូនចៅរបស់

ទ្រង់យ៉ា ងសព្វគ្រប់។ បន្ទា បមក មុខមាត់ទាំងអស់ប្រែជាស្នេ កស្នាំ ង ហើយអស់អ្នកដែល ព្រះបានបដិសេធ ប្រែជាខ្មៅ ងងឹត។ បន្ទា បមក យើងទាំងអស់គ្នា បានស្រែកឡើងថា "តើ នរណានឹងអាចឈរនៅបាន? តើសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំ គ្នា នស្នា មអុជមែនទេ?"

បន្ទា បមក ពួកទេវតាក៏ឈប់ច្រៀង ហើយមានភាពស្ងៀមស្ងា ត់ដ៏គួរឱ្យរន្ធត់មួយរយៈ ពេលនោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា៖ "អស់អ្នកដែលមានដៃស្អា តស្អំ និងចិត្ត បរិសុទ្ធ នឹង អាចឈរនៅបាន ព្រះគុណរបស់យើងគឺគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់អ្នកហើយ"។ ពេលនោះ មុខ មាត់របស់យើងក៏ភ្លឺឡើង ហើយសេចក្តី អំណរបានពេញក្នុង ចិត្ត ម្នា កៗ។ ហើយពួកទេវតា ក៏បានច្រៀងម្តងទៀតក្នុង ងសម្លេងកាន់តែខ្ពស់ ខណៈពេលដែលពពកកាន់តែខិតជិតមក ផែនដី"។ — ស្នា ដៃសរសេរដំបូងៗ, ទំព័រ ១៥, ១៦។

ខ. តើពួកទេវតានឹងធ្វើអ្វីនៅពេលនោះ? ម៉ា ថាយ ២៤:៣១; ១ ថេស្លាឡូ និច ៤:១៦, ១៧។

«អំពើបាបបានធ្វើ ឱ្យខូច និងស្នើ រតែលុបបំបាត់រូបអង្គ នៃព្រះ ប៉ុន្តែ ព្រះគ្រីស្ទ បានយាងមក ដើម្បីស្តារ រអ៊ូ ៗដែលបានបាត់បង់នោះឡើងវិញ។ ទ្រង់នឹងផ្ទុះ សំបូរ រូបកាយដ៏ទាបថោក របស់យើង ហើយកែប្រែវាឱ្យដូចជារូបកាយដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់។ រូបរាងដែលត្រូវស្នា បំ និងពុករលួយ ដែលគ្នា នភាពស្រស់ស្អា ត និងឆ្លា បំប្រឡាក់ដោយអំពើបាប នឹងប្រែជាល្អ ឥតខ្ចោះ ស្រស់ស្អា ត និងមិនចេះស្លា បំ...។

ពួកទេវតា "ប្រមូលរាស្ត្រ ដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសពីទិសទាំងបួន ចាប់តាំងពីដើមមេឃ ម្នា ងរហូតដល់ដើមមេឃម្នា ងទៀត"។ ក្មេងតូចៗត្រូវបានពួកទេវតាដឹកសុទ្ធ ពរទៅកាន់ដៃ ម្តា យរបស់ពួកគេ។ មិត្តភក្តិ ដែលបានបែកគ្នា ជាយូរមកហើយដោយសារសេចក្តី ស្នា បំ ត្រូវបានរួបរួមគ្នា មិនបែកគ្នា ម្តងទៀតឡើយ ហើយពួកគេបានឡើងទៅកាន់ទីក្រុងរបស់ ព្រះជាមួយគ្នា ដោយចម្រៀងនៃសេចក្តី ត្រេកអរ— មហាវិវាទ, ទំព័រ ៦៤៥។

គ. តើសាតាំងនឹងត្រូវដាក់នៅកន្លែងណា? វិវរណៈ ២០:១, ២។

«ទីនេះនឹងក្លាយជាផ្ទះរបស់សាតាំង និងពួកទេវតាអាក្រក់របស់វាអស់រយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ ។ ដោយត្រូវបានកម្រិតឱ្យនៅត្រឹមផែនដីនេះ វានឹងមិនមានលទ្ធភាពទៅកាន់ពិភពផ្សេងទៀត ដើម្បីល្បួង និងរំខានដល់អស់អ្នកដែលមិនធ្លាប់ធ្លាក់ក្នុងអំពើបាបនោះឡើយ»។ — ប្រភពដដែល, ទំព័រ ៦៥៩។

ព. សេចក្តីជំនុំជម្រះ

ថ្ងៃអង្គារ ទី២៣ មិថុនា

ក. តើពួកបរិសុទ្ធ នឹងធ្វើអ្វីខ្លះ ក្នុងអំឡុងពេល ១០០០ ឆ្នាំ ដែលសាតាំងត្រូវបានចង? វិវរណៈ ២០:២-៦; ១ កូរិនថូស ៦:២, ៣។

«ក្នុងអំឡុងពេលមួយពាន់ឆ្នាំ រវាងការរស់ឡើងវិញលើកទីមួយ និងលើកទី២សេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់មនុស្សអាក្រក់នឹងកើតឡើង។ សាវ័កប៉ូលបានចង្អុលបង្ហាញថា សេចក្តីជំនុំជម្រះនេះគឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដែលកើតឡើងបន្ទាប់ពីការយាងមកជាលើកទីពីរ...។ ដានីយ៉ែលបានប្រកាសថា នៅពេលដែលព្រះដែលមានព្រះជន្មយូរអង្វែងបានយាងមក "សេចក្តីជំនុំជម្រះត្រូវបានប្រគល់ឱ្យពួកបរិសុទ្ធ នៃព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត" (ដានីយ៉ែល ៧:២២)។ នៅពេលនេះ ពួកសុច្ឆរិតនឹងសោយរាជ្យជាស្តេច និងជាសង្ឃ័យ យព្រះ...។ គឺនៅពេលនេះហើយដែល ដូចដែលបានទាយទុកដោយសាវ័កប៉ូលថា "ពួកបរិសុទ្ធ នឹងជំនុំជម្រះពិភពលោក" (១ កូរិនថូស ៦:២)។ ក្នុងការរួបរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ពួកគេជំនុំជម្រះមនុស្សអាក្រក់ ដោយប្រៀបធៀបសកម្មភាពរបស់ពួកគេជាមួយនឹងសៀវភៅច្បាប់ គឺព្រះគម្ពីរ ហើយសម្រេចគ្រប់ករណីទាំងអស់ទៅតាមទង្វើដែលបានធ្វើក្នុងរូបកាយ។ បន្ទាប់មក ភាគទានដែលមនុស្សអាក្រក់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យត្រូវបានវាស់វែងទៅតាមការងាររបស់ពួកគេ ហើយវាត្រូវបានកាត់ត្រាទុកទល់នឹងឈ្មោះរបស់ពួកគេនៅក្នុងសៀវភៅនៃសេចក្តីស្លាប់។

សាតាំង និងពួកទេវតាអាក្រក់ ក៏ត្រូវជំនុំជម្រះដោយព្រះត្រីសូ និងរាស្ត្រ របស់ទ្រង់ផងដែរ។ ប៉ុលមានប្រសាសន៍ថា "តើអ្នករាល់គ្នា មិនដឹងទេឬថា យើងនឹងជំនុំជម្រះពួកទេវតា?" (ខ ៣)។ ហើយយូដាសបានប្រកាសថា "ឯពួកទេវតាដែលមិនបានរក្សាតំណែងដើមរបស់ខ្លួន តែបោះបង់ចោលទីលំនៅរបស់ខ្លួន វិញ នោះទ្រង់បានឃុំទុកក្នុងច្រវាក់ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ក្រោមសេចក្តី ងងឹត សម្រាប់ចាំសេចក្តី ជំនុំជម្រះនៅថ្ងៃ ដ៏ធំនោះ" (យូដាស ៦)»។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៦៦០, ៦៦១។

ខ. តើអ្វី នឹងកើតឡើងនៅពេលបញ្ចប់នៃសេចក្តី ជំនុំជម្រះរយៈពេល ១០០០ ឆ្នាំ ? វិវរណៈ ២១:២; ២០:៧, ៨។

«នៅពេលបញ្ចប់នៃរយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ ការរស់ឡើងវិញលើកទីពីរនឹងឆ្លើង។ បន្ទាប់មក មនុស្សអាក្រក់នឹងត្រូវប្រោសឱ្យរស់ពីស្នា បំបែកវិញ ហើយបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះព្រះសម្រាប់ការអនុវត្ត "សេចក្តី ជំនុំជម្រះដែលបានសរសេរទុក..."។ អេសាយបានប្រកាសអំពីមនុស្សអាក្រក់ថា៖ "គេនឹងត្រូវប្រមូលគ្នា ទុក ដូចជាគេប្រមូលពួកអ្នកទោសដាក់ក្នុង ឯរណ្តៅ ហើយត្រូវឃុំទុកក្នុង ឯគុក លុះកន្លងជាច្រើនថ្ងៃ ក្រោយមក នោះនឹងត្រូវធ្វើទោសគេ" (អេសាយ ២៤:២២)»។ — ប្រភពដដែល, ទំព័រ ៦៦១។

គ. តើទីបញ្ចប់ចុងក្រោយនៃមនុស្សអាក្រក់នឹងទៅជាយ៉ាងណា? វិវរណៈ ២០:៩; ម៉ា ឡាគី ២:១។

«នៅក្នុង ឯអណ្តា តភ្លើងនៃការសម្អាត មនុស្សអាក្រក់នឹងត្រូវវិនាសអន្តរាយបំផុត ទាំងឫស និងមែក—សាតាំងជាឫស ហើយអ្នកដើរតាមវាជាមែក។ ទោសពេញលេញនៃច្បាប់ត្រូវបានសម្រេច តម្រូវការនៃយុត្តិធម៌ ត្រូវបានបំពេញ ហើយស្ថានសួគ៌ និងផែនដីដែលបានឃើញ បានប្រកាសអំពីសេចក្តី សុច្ឆន្ទៈ តរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ — ប្រភពដដែល, ទំព័រ ៦៧៣។

ក. ចូរពណ៌នាអំពីសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះភ្នំ ងការធ្វើឱ្យអ្វីៗទាំងអស់ទៅជាថ្មីឡើងវិញ។
វិវរណៈ ២១:១, ៥; ២២:១, ២; អេសាយ ៦៥:១៧។

«កិច្ចការនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ នឹងត្រូវបញ្ចប់សព្វគ្រប់ៗនៅកន្លែងដែលអំពើបាបធ្លាប់មានជាបរិបូរនោះព្រះគុណរបស់ព្រះនឹងមានលើសលប់ជាងនោះទៅទៀត។ ផែនដីនេះផ្ទុកដោយសារមរក្សមិដែលសាតាំងធ្លាប់ទាមទារថាជារបស់វាមិនត្រឹមតែត្រូវលោះមកវិញប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងត្រូវបានលើកតម្កើងឡើងវិញ។ ពិភពលោកដ៏តូចរបស់យើងដែលស្ថិតនៅក្រោមបណ្តាសានៃអំពើបាបជាស្នាមអុជខ្មៅតែមួយគត់នៅក្នុងការបង្កើតដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់នឹងត្រូវបានផ្តល់កិត្តិយសលើសពីពិភពផ្សេងៗទៀតទាំងអស់នៅក្នុងសកលលោករបស់ព្រះ។ នៅទីនេះជាកន្លែងដែលបុត្រារបស់ព្រះបានស្នាក់នៅក្នុងរូបកាយមនុស្សជាកន្លែងដែលស្ដេចនៃសិរីល្អបានរស់នៅរងទុក្ខនិងសុគតិនៅទីនេះហើយដែលទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យអ្វីៗទាំងអស់ទៅជាថ្មី រោងឧបោសថរបស់ព្រះនឹងនៅជាមួយមនុស្សជាតិ "ហើយទ្រង់នឹងស្នាក់នៅជាមួយគេ គេនឹងធ្វើជារាស្ត្រទ្រង់ ហើយព្រះអង្គផ្ទុកដោយនឹងគង់នៅជាមួយគេទុកជាព្រះនៃគេ"។ ហើយគូដកាត់យុគសម័យដែលគ្នានិទម្មបញ្ចប់ខណៈពេលដែលអ្នកដែលត្រូវបានលោះដើរក្នុងពន្លឺនៃព្រះអម្ចាស់ពួកគេនឹងសរសើរតម្កើងទ្រង់សម្រាប់អំណោយដ៏ថ្លៃថ្លា រកអ្វីប្រៀបធៀបមិនបានគឺព្រះកុមារអេម៉ាញូអែល "ព្រះគង់ជាមួយយើង"។ — បំណងប្រាថ្នានៃគ្រប់ជាតិសាសន៍, ទំព័រ ២៦។

ខ. តើមានអ្វីខ្លះនឹងខុសប្លែកគ្នានៅក្នុងផែនដីថ្មី? អេសាយ ៦៥:២៥;
វិវរណៈ ២១:២។

«ការឈឺចាប់មិនអាចមានវត្តមាននៅក្នុង ឯបរិយាកាសនៃស្នា នស្នា បានឡើយ។ នឹងលែង មានទឹកភ្នែក ក៏ លែងមានក្បួនដង្ហែ សព ឬសញ្ញា នៃការកាន់ទុក្ខ ទៀតហើយ។... នៅក្នុង ទីក្រុងរបស់ព្រះ"នឹងគ្នា នយប់ឡើយ"។ គ្នា ននរណាម្នាក់ ក៏ត្រូវការ ឬប្រាថ្នា ចង់សម្រាក នោះទេ។ នឹងមិនមានភាពនឿយហត់ក្នុង ឯការធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ និងការថ្វាយ សរសើរតម្កើងដល់ព្រះនាមទ្រង់ឡើយ។ យើងនឹងមានអារម្មណ៍ស្រស់ស្រាយដូចពេល ព្រឹកព្រលឹមជានិច្ច។"គេមិនត្រូវការពន្លឺ ចង្អៀង ឬពន្លឺ ព្រះអាទិត្យឡើយ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះ ទ្រង់បំភ្លឺ ដល់គេ" (វិវរណៈ ២២:៥)។ ពន្លឺ ព្រះអាទិត្យនឹងត្រូវជំនួសដោយរស្មី ដែល មិនធ្វើឱ្យចាំងភ្នែក ប៉ុន្តែ មានពន្លឺខ្លាំងលើសពីភាពភ្លឺស្វាងនៃថ្ងៃ ត្រង់របស់យើងឆ្ងាយ ណាស់»។ — មហាវិវាទ, ទំព័រ ៦៧៦។

«នៅក្នុង ព្រះគម្ពីរ មរតករបស់អ្នកដែលបានសង្គ្រោះ ត្រូវបានហៅថា "ស្រុកមួយ" (ហេព្រើរ ១១:១៤-១៦)។ នៅទីនោះ គង្វា លស្នា ដឹកនាំហូរ ចៀមរបស់ទ្រង់ទៅកាន់ ប្រភពទឹកនៃជីវិត។ ដើមឈើជីវិតផ្តល់ផ្លែ ជាវៀងរាល់ខែ ហើយស្វីកឈើសម្រាប់ជា ប្រយោជន៍ដល់អស់ទាំងសាសន៍។ មានស្រូវ មទឹកហូរមិនដាច់ ថ្វាយ ដូចកញ្ចក់ ហើយនៅ ក្បែរនោះមានដើមឈើយោលយោតផ្តល់ម្ហូប បំបៅផ្លែ ដែលបានរៀបចំសម្រាប់អ្នកដែល ព្រះអម្ចាស់បានលោះ។ នៅទីនោះមានវាលទំនាបដ៏ធំល្វីងល្វើយ ក្លាយជាកូនក្នុង ដ៏ស្រស់ ស្អាត ហើយក្នុង របស់ព្រះក៏មានកំពូលខ្ពស់ត្រដែត។ នៅលើវាលទំនាបដ៏សុខសាន្ត ទាំង នោះ ក្បែរ ស្រូវ មទឹកដ៏រស់ រាស្ត្រ របស់ព្រះដែលធ្លាប់ជាអ្នកដំណើរ និងជាអ្នកស្នាក់នៅជា យូរមកហើយ នឹងរកឃើញផ្ទះ ពិតប្រាកដ»។ — ប្រភពដដែល, ទំព័រ ៦៧៥។

៥. ការអញ្ជើញនិងពរជ័យបញ្ចប់ ថ្ងៃ ព្រហស្បតិ៍ ទី២៥ មិថុនា

ក. តើព្រះយេស៊ូវបានប្រើពាក្យអ្វី ខ្លះ ដើម្បីលើកទឹកចិត្ត អ្នកអានទំនាយនៃគម្ពីរ វិវរណៈ? វិវរណៈ ២២:៧, ១២-១៤។

«ព្រះអម្ចាស់ វាបានបើកសម្តែងដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នូវអាថ៌កំបាំងដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅនេះ ហើយទ្រង់មានបំណងឱ្យអាថ៌កំបាំងទាំងនោះត្រូវបានបើកចំហសម្រាប់ការសិក្សារបស់មនុស្សទាំងអស់។ សេចក្តីពិតរបស់វាត្រូវបានថ្លែងទៅកាន់អស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រផែនដី ក៏ដូចជាអស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងសម័យរបស់លោកយ៉ូហានដែរ។ ទិដ្ឋភាពខ្លះដែលបានបង្ហាញក្នុងទំនាយនេះគឺនៅក្នុងអតីតកាលខ្លះទៀតកំពុងកើតឡើងនៅពេលនេះ ខ្លះទៀតបង្ហាញពីទីបញ្ចប់នៃជម្លោះដ៏ធំរវាងអំណាចនៃសេចក្តីងងឹតនិងម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ ហើយខ្លះទៀតបើកសម្តែងពីជ័យជម្នះនិងសេចក្តីអណ្តូងរបស់អ្នកដែលត្រូវបានលោះនៅក្នុងផែនដីថ្មី។ សូមកុំឱ្យនរណាម្នាក់គិតថា ដោយសារពួកគេមិនអាចពន្យល់ពីអត្ថន័យនៃគ្រប់និមិត្តរូបនៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈនោះមានន័យថាវាគ្មានប្រយោជន៍សម្រាប់ពួកគេក្នុងការស្វែងរកសៀវភៅនេះឡើយ។ ព្រះអង្គដែលបានបើកសម្តែងអាថ៌កំបាំងទាំងនេះដល់លោកយ៉ូហាននិងផ្តល់ឱ្យអ្នកស្វែងរកសេចក្តីពិតដោយអស់ពីចិត្តនូវសជាតិនៃស្ថានសួគ៌។ អស់អ្នកដែលមានចិត្តបើកចំហដើម្បីទទួលយកសេចក្តីពិតនឹងអាចយល់ពីសេចក្តីបង្រៀនរបស់វា ហើយនឹងត្រូវបានផ្តល់ពរជ័យដែលបានសន្យាចំពោះអស់អ្នកដែល "ស្តាប់តាមពាក្យទំនាយនេះ ហើយកាន់តាមសេចក្តីទាំងឡាយដែលបានសរសេរទុកក្នុងនោះ"»។ — កិច្ចការរបស់ពួកសាវក, ទំព័រ ៥៨៤, ៥៨៥។

ខ. តើព្រះគ្រីស្ទអញ្ជើញយើងឱ្យស្វែងរកជីវិតនិងសន្តិភាពដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចតាមរយៈទ្រង់យ៉ាងដូចម្តេច? វិវរណៈ ២២:១៧; អេសាយ ៥៥:១; យ៉ូហាន ៧:៣៧, ៣៨។

«សម្រែករបស់ព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់ព្រលឹងដែលស្រេកឃ្លាននៅតែបន្តបន្ទីឡើង ហើយវាអំពាវនាវដល់យើងដោយអំណរខ្លា ដូចជាអ្នកដែលបានឮនៅក្នុងព្រះវិហារនៅថ្ងៃចុងក្រោយនៃពិធីបុណ្យនោះទៅទៀត។ ប្រភពទឹកគឺបើកចំហសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា។ អស់អ្នកដែលនឿយហត់និងអស់កម្លាំង ត្រូវបានផ្តល់ជូននូវទឹកនៃជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដើម្បីឱ្យស្រស់ស្រាយឡើងវិញ។ ព្រះយេស៊ូវនៅតែស្រែកថា "បើអ្នកណាស្រេក ចូរឱ្យអ្នកនោះមកឯខ្ញុំ ហើយផឹកចុះ"។ — បំណងប្រាថ្នា នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍, ទំព័រ ៥៤។

សំណួរ រំលឹកផ្ទាល់ខ្លួន

ថ្ងៃ សុក្រ ទី២៦ មិថុនា

១. តើផ្ទះ តំទោសទាំងឡាយនាំមកនូវទីបញ្ចប់នៃប្រវត្តិ សាស្ត្រ ពិភពលោកយ៉ាងដូចម្តេច?
២. តើនរណានឹងអាចឈរនៅបាន នៅពេលព្រះគ្រីស្ទ យាងមកវិញ?
៣. ចូរពណ៌នាអំពីគោលបំណងនៃសេចក្តី ជំនុំជម្រះក្នុង អំឡុងពេល ១០០០ ឆ្នាំ ។
៤. តើអ្វី ជានិវេសនដ្ឋាន នចុងក្រោយរបស់អ្នកដែលត្រូវបានលោះ?
៥. តើខ្ញុំ ចង់ក្លាយជាផ្ទៃកម្មនៃព្រះរាជ្យដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច របស់ព្រះដោយអស់ពីដួងចិត្ត ដែរឬទេ?

ប្រាក់ថ្នាំ យ៉ាងសប្បុរសធម៌

ថ្ងៃ សប្តាហ៍ ទី២ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០២២ វិញ្ញាបនបត្រ យ៉ាងយកល្អ លក្ខ ដែលដឹងពី តារាងពេលដែលត្រូវ ពង្រីកប្រយោជន៍នៃមជ្ឈមណ្ឌល លទ្ធិ ពលនេះនៅក្នុង ប្រទេសអ៊ីតាលី ដើម្បីសិរីល្អ ដល់ព្រះ។ (សូមមើលទំព័រ ៤)

ថ្ងៃ សប្តាហ៍ ទី២ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០២២ យសកកម្ម ពិភពលោកព្រលឹងដ៏មានតម្លៃ ក្នុងសេចក្តី ជឿជាក់ កំពុងត្រូវ ការសេចក្តី ពិតសម្រាប់គ្រានេះជាបន្ទាន់ ហើយយើងអាចជួយផ្គត់ផ្គង់ ដល់ពួកគេបាន។ (សូមមើលទំព័រ ២៥)

ថ្ងៃ សប្តាហ៍ ទី៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០២២ នៃការអធិស្ឋាន នក្នុង ទីក្រុងប្រាតូរយើងក្រោកឡើង ហើយកសាងវិមានមួយសម្រាប់សិរីល្អ របស់ព្រះ នៅក្នុង ទីក្រុងប្រវត្តិ សាស្ត្រ ដ៏ល្បីល្បាញខាងការកែទម្រង់សាសនាមួយនេះ! (សូមមើលទំព័រ ៥១)